

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΑΒ'

Παρασκευή 16 Νοεμβρίου 2007

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1463, 1501
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Στ. Νικηφοράκη και Μ. Χαρακόπουλου, σελ. 1488
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Μητρόπολης Καρδίτσας και το 1ο Γυμνάσιο Άρτας, σελ. 1490, 1500
4. Συζήτηση και τήρηση ενός λεπτού σιγής για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, σελ. 1477

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 1463
2. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 19 Νοεμβρίου 2007, σελ. 1464
3. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις θέσεις της Κυβέρνησης στο θέμα των Σκοπίων, σελ. 1465
 - β) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με το έργο παράκαμψης Λουτρών Αιδηψού, σελ. 1466
 - γ) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας του Αμβρακικού κόλπου κ.λπ., σελ. 1468
 - δ) Προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων κατά της εγκληματικότητας στην περιοχή Αυλίζα Αχαρνών κ.λπ., σελ. 1469
 - ε) Προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με τις δίκες αγροτών στην Αιγιάλεια κ.λπ., σελ. 1471
 - στ) Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την ίδρυση ηλεκτροπαραγωγικών μονάδων με καύσιμο ύλη λιθάνθρακα κ.λπ., σελ. 1472
 - ζ) Προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με μείωση της φορολογίας στα καινούργια Ι. Χ. αυτοκίνητα κ.λπ., σελ. 1474
4. Συζήτηση επερώτησης αρμοδιότητας των Υπουργείων Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομίας και Οικονομικών δέκα επτά (17) Βουλευτών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, σελ. 1484

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της επετείου του Πολυτεχνείου:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 1481
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 1480
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ.,	σελ. 1479
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1478
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1482
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 1478, 1483
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1480

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 1476
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ.,	σελ. 1472, 1473, 1474
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 1471
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ Κ.,	σελ. 1465, 1466
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 1465
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,	σελ. 1467
ΚΟΝΤΟΣ Α.,	σελ. 1468, 1469
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ Π.,	σελ. 1473
ΜΠΕΖΑΣ Α.,	σελ. 1474, 1476
ΜΩΡΑΙΤΗΣ Ν.,	σελ. 1468, 1469
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ.,	σελ. 1467
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ.,	σελ. 1477
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ.,	σελ. 1471, 1472
ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ Π.,	σελ. 1469, 1470
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π.,	σελ. 1470

Γ. Επί της επερώτησης:

ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Δ.,	σελ. 1497
ΔΑΜΑΝΑΚΗ Μ.,	σελ. 1484
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 1499
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ. 1500, 1501
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ.,	σελ. 1485
ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ Δ.,	σελ. 1494
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π.,	σελ. 1495, 1496
ΜΑΓΓΙΝΑΣ Β.,	σελ. 1488, 1490
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.,	σελ. 1486, 1487
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1493, 1494
ΧΑΪΔΟΣ Χ.,	σελ. 1487
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π.,	σελ. 1491, 1492, 1501

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΒ'

Παρασκευή 16 Νοεμβρίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 16 Νοεμβρίου 2007, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.30' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΙΟΥΦΑ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 15.11.2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΛΑ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 15 Νοεμβρίου 2007, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: 1. «Απολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2006» και 2. «Προϋπολογισμός Δαπανών της Βουλής για το οικονομικό έτος 2008».)

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Χρήστο Σταϊκούρα, Βουλευτή Φθιώτιδος, τα ακόλουθα:

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Σερρών κ. ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΛΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος ζητεί την εφαρμογή του ν. 2525/97, για την εισαγωγή του παιδιού του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

2) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η μετατροπή του Περιφερειακού Ιατρείου Λαμπεϊάς Ηλείας σε πολυδύναμο ιατρείο.

3) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται να συμπεριληφθούν στις αποφάσεις ρύθμισης οφειλών και οι υγειονομικοί του Νομού Ηλείας.

4) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η άρση της εισφοράς των παραγωγών υπέρ του έργου της δακοκτονίας λόγω των πυρκαγιών.

5) Η Βουλευτής Επικρατείας κ. ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων 4ου και 6ου Γυμνασίου και 4ου Λυκείου Ηλιούπολης ζητούν την άμεση κατασκευή σχολικού κτηρίου κ.λπ..

6) Ο Βουλευτής Β' Αθήνας κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε

αναφορά με την οποία πολίτες της Θεσσαλονίκης ζητούν τη διαγραφή από τα δελτία ποινικού μητρώου αδικημάτων πλημμεληματικού χαρακτήρα που έχουν τελεσθεί προ δεκαετίας και άνω.

7) Ο Βουλευτής Β' Αθήνας κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι υπάλληλοι των Διευθύνσεων Αλλοδαπών και Μετανάστευσης, Αθηνών, Δυτικής Αττικής και Πειραιά και Ανατολικής Αττικής ζητούν τη χορήγηση επιδόματος.

8) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών ζητεί την εφαρμογή του Νόμου σχετικά με τις επενδύσεις των τηλεοπτικών καναλιών στην κινηματογραφική παραγωγή.

9) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Βιομηχανιών ζητεί την άμεση έκδοση από τα φορολογικά δικαστήρια των αποφάσεων που αφορούν υποθέσεις επιβολής προστίμων σε επιχειρήσεις.

10) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Βιομηχανιών ζητεί την άμεση έκδοση από τα φορολογικά δικαστήρια των αποφάσεων που αφορούν, υποθέσεις επιβολής προστίμων σε επιχειρήσεις.

11) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Ταχυδρομικών ζητεί την πρόσληψη μόνιμου προσωπικού στα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

12) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Ζακύνθου ζητεί την αποζημίωση των ελαιοπαραγωγών του νησιού, για τη ζημιά που υπέστησαν εξαιτίας των δυσμενών καιρικών συνθηκών.

13) Ο Βουλευτής Ζακύνθου κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντεχνία Αρτοποιών Αθηνών, Προαστίων και Περιχώρων ζητεί να αναγράφονται στις συσκευασίες των πρώτων υλών αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής, τα μεταλλαγμένα συστατικά.

14) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Συμβούλιο Βόλου ζητεί να

μην αλλάξει η χρήση γης στο συγκρότημα Ματσάγγου που είναι «Πανεπιστημιακές εγκαταστάσεις».

15) Οι Βουλευτές Λαρίσης και Τρικάλων κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Βιομηχανιών – Βιοτεχνιών Ειδών Διατροφής Νομού Λάρισας ζητεί την ένταξη των εποχικών εργατών κον/ποιών φρούτων και λαχανικών στο Ν. 1836/89.

16) Οι Βουλευτές Λαρίσης και Τρικάλων κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Συντονιστική Επιτροπή των Συνταξιοδικών Σωματείων Ι.Κ.Α. – Τ.Ε.Β.Ε. – Τ.Σ.Α. – Τ.Α.Ε. Λάρισας διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση της ανέγερσης του νέου κτηρίου του Ι.Κ.Α. στη Λάρισα.

17) Ο Βουλευτής Ξάνθης κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντεχνία Αρτοποιών Αθηνών, Προαστίων και Περιχώρων ζητεί τον κατάλογο των μιγμάτων που περιέχουν μεταλλαγμένα συστατικά.)

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 19 Νοεμβρίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 200/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίας Μερεντίτη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τη συμμετοχή ανηλίκων στα παιχνίδια του Ο.Π.Α.Π. κ.λπ..

2. Η με αριθμό 203/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αχιλλέα Κανταρτζή προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης και Εσωτερικών, σχετικά με τη γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά, που νομιμοποιεί τη συλλογή και χρήση των στοιχείων από βιντεοκάμερες κ.λπ..

3. Η με αριθμό 198/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Μπανιά προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας του Αμβρακικού Κόλπου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 205/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανασίου Πλεύρη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, σχετικά με το πόρισμα Ζορμπά για τα ομόλογα κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 173/12.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Σκουλά προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με το πρόσφατο περιστατικό του τραυματισμού τριών ειδικών φρουρών στην Κρήτη, τη λήψη των αναγκαίων μέτρων καταστολής της εγκληματικής δράσης κ.λπ..

2. Η με αριθμό 204/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη σύνδεση των επιδοτήσεων που καταβάλλονται στους κτηνοτρόφους με τη νομιμοποίηση των σταβλικών εγκαταστάσεών τους κ.λπ..

3. Η με αριθμό 196/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γρηγορίου Ψαριανού προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την εξέλιξη του θέματος για τη νομική ισοτιμία στον τραυματισμό, στην αναπηρία, στο θάνατο συμβασιούχων δασοφυροοβρεστών κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη θα συζητηθεί η πέμπτη επίκαιρη ερώτηση, που απευθύνεται στον Πρωθυπουργό.

Είναι η με αριθμό 187/14/13.11.2007 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις θέσεις της Κυβέρνησης στο θέμα των Σκοπίων.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Καρατζαφέρη έχει ως εξής:

«Κύριε Πρόεδρε της Κυβέρνησης, μετά τις συνεχιζόμενες προσβολές, τις οποίες έχει υποστεί η χώρα μας από την Κυβέρνηση του Καναδά, τον προεδρεύοντα του Ο.Η.Ε. κ. Κερίν και τον ειδικό διαμεσολαβητή κ. Νίμιτς, είδαμε με έκπληξη την κ. Μπακογιάννη να ανακοινώνει αλλαγή πλεύσης της εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, να αποδέχεται, δηλαδή, τη σύνθετη ονομασία, η οποία εμπεριέχει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγά του.

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της συμφωνίας των πολιτικών αρχηγών του 1992 και κινείται ενάντια στην ξεκάθαρη θέση και τα αισθήματα της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Ερωτάσθε:

1. Θα επικυρώσετε, μέσω του ελληνικού Κοινοβουλίου, μια εθνική υποχώρηση-υπαναχώρηση από τις πάγιες θέσεις της Ελλάδας με την υπερψήφιση της συνθήκης ένταξης των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ ως FYROM ή με σύνθετη ονομασία;

2. Γιατί δεν δεσμεύετε για τη διενέργεια δημοψηφίσματος, προκειμένου να εκφραστεί ελεύθερα και να μην παραχαράσσεται η βούληση του ελληνικού λαού;».

Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα εθνικά ζητήματα, σε κάθε περίπτωση, απαιτούν βαθιά συνείδηση πολιτικής και εθνικής ευθύνης. Οι εξελίξεις και τα δεδομένα που αφορούν στην Πρώτη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας είναι καλά γνωστά σε όλες και σε όλους.

Σε ό,τι αφορά την εκκρεμότητα της ονομασίας του γειτονικού κράτους, τόσο οι αποφάσεις 817 και 845 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, όσο και η Ενδιάμεση Συμφωνία του 1995, υπαγορεύουν την αναζήτηση και την εφαρμογή κοινά αποδεκτής λύσης. Αυτό προβλέπουν οι αποφάσεις του ΟΗΕ. Και αυτό συμφωνήθηκε και από τα δύο μέρη.

Τα γεγονότα αυτά, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι το γειτονικό κράτος έγινε μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών με την προσωρινή ονομασία «Πρώτη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας», επισημαίνουν ότι: Πρώτον, το γειτονικό κράτος ξεκίνησε την πορεία του με σύνθετη ονομασία, προσωρινή σύνθετη ονομασία.

Δεύτερον, τόσο με την αποδοχή προσωρινής ονομασίας όσο και με την Ενδιάμεση Συμφωνία, αποδέχθηκε την ύπαρξη εκκρεμότητας σε ό,τι αφορά την ονομασία του.

Τρίτον, συμφώνησε να διαπραγματευτεί με την Ελλάδα, προκειμένου να αναζητηθεί οριστική ονομασία, που να είναι κοινά, να είναι αμοιβαία αποδεκτή.

Οι διαπραγματεύσεις αυτές διεξάγονται εδώ και, περίπου, δεκαπέντε χρόνια. Και διεξάγονται γι' αυτόν ακριβώς το σκοπό, να βρεθεί δηλαδή αμοιβαία αποδεκτή λύση. Και η λύση αυτή, στο πλαίσιο της εξελισσόμενης εδώ και χρόνια διαπραγματεύσης, αναζητείται στη βάση σύνθετης ονομασίας.

Αλλαγή πλεύσης δεν υπάρχει. Αυτό που υπάρχει είναι ειλικρίνεια, αποφασιστικότητα και εποικοδομητικό πνεύμα. Ήδη, αυτές οι μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις έχουν εισέλθει σε νέο στάδιο, με ιδιαίτερη σημασία.

Η Ελλάδα συμμετέχει: πρώτον, με ειλικρινή βούληση να συμβάλει στην επίτευξη αμοιβαία αποδεκτής λύσης_ δεύτερον, με σκοπό την εξασφάλιση ενός καλύτερου ευρωπαϊκού μέλλοντος, βασισμένου στον πλήρη σεβασμό των ευρωπαϊκών αρχών

και αξιών_ τρίτον, με στόχο να αρθούν οι εκκρεμότητες, που τραυματίζουν σοβαρά την καλή γειτονία και δεν επιτρέπουν την εδραίωση ισχυρής βάσης για σχέσεις αλληλεγγύης και συμμαχίας_ και τέταρτον, με τη σοβαρότητα που απαιτείται από τη συγκεκριμένη διαδικασία των Ηνωμένων Εθνών και τα χαρακτηριστικά που της έχει δώσει ο Προσωπικός Απεσταλμένος του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, χωρίς να γίνονται δηλαδή δημόσιες τοποθετήσεις, που αντιβαίνουν στον εμπιστευτικό χαρακτήρα της διαπραγματεύσης.

Στη διαδικασία αυτή, ό,τι έχουμε να πούμε, οφείλουμε να το λέμε στο διαπραγματευτή των Ηνωμένων Εθνών. Δεν είναι ούτε εποικοδομητικό ούτε υπεύθυνο ούτε επωφελές να παρασυρόμαστε από τις επαναλαμβανόμενες δηλώσεις αδιαλλαξίας της άλλης πλευράς.

Οι θέσεις μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστές σε όλους, και το μήνυμα απόλυτα καθαρό: αίσια έκβαση της προσπάθειας αυτής θα έχει άμεσο, θετικό αντίκτυπο στις σχέσεις της γειτονικής χώρας με την Ελλάδα, που είναι το παλαιότερο μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή_ θα ανοίξει διάπλατα την προοπτική διμερούς, πολύπλευρης και επωφελούς πολιτικής και οικονομικής συνεργασίας με τη γειτονική χώρα_ θα εδραιώσει μια στέρεη σχέση, που θα συμβάλει στη σταθερότητα και την προκοπή ολόκληρης της περιοχής.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η γειτονική Πρώτη Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας οφείλει να κάνει τώρα τα βήματα που της αναλογούν_ να συνειδητοποιήσει ότι με εμμονή στην αδιαλλαξία δεν χτίζονται συμμαχικές σχέσεις_ να συνειδητοποιήσει ότι με εμμονή σε προπαγάνδα εχθρικής, αλυτρωτικής λογικής δεν χτίζονται σχέσεις αλληλεγγύης.

Εάν, πράγματι, θέλει να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ, εάν θέλει να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει να ανταποκριθεί στο αυτονόητο: να αποδείξει στην πράξη ότι θέλει να είναι σύμμαχος και εταίρος_ να επιδείξει έμπρακτο σεβασμό στις αρχές του Διεθνούς Δικαίου_ να αποδείξει ότι πληροί, χωρίς εκπτώσεις, όλα τα προαπαιτούμενα_ να διανύσει την απόσταση που της αναλογεί, για να συναντηθούμε σε μια κοινά, σε μια αμοιβαία αποδεκτή λύση.

Αυτή είναι η θέση μας. Και η θέση αυτή είναι ξεκάθαρη. Είναι θέση ευθύνης, είναι θέση υπεύθυνη, είναι θέση ισχυρή, είναι θέση αποφασιστική, θέση που εκφράζει την πολιτική του μέλλοντος.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρωθυπουργέ, συμφωνώ μαζί σας ότι τα εθνικά θέματα είναι πρωτίστως θέματα μεγίστης πολιτικής ευθύνης. Βέβαια, την ευθύνη πρέπει να την επιδεικνύουν και να την αποδεικνύουν όλοι όσοι ασχολούνται με τα εθνικά θέματα. Και προσωπικές πρωτοβουλίες εν πάση περιπτώσει χωρίς να είναι εναρμονισμένες με το γενικό πλαίσιο μάλλον δεν ωφελούν.

Είπατε –και πολύ σωστά– ότι οι οποιοσδήποτε θέσεις της Κυβερνήσεως θα εκφραστούν στον μεσολαβητή τον κ. Νίμιτς. Τότε γιατί προσέτρεξε αμέσως η Κυβέρνησή σας δια στόματος της Υπουργού να ομιλήσει για σύνθετη ονομασία; Γιατί, δηλαδή, εμείς κάναμε μια υποχώρηση από την αρχική εθνική θέση όπως αυτή διευπλώθη στο Συμβούλιο Αρχηγών; Γιατί δεν το είπατε στο αυτί του κ. Νίμιτς, ούτως ώστε εκείνος να έχει το δικό του οπλοστάσιο απέναντι στους Σκοπιανούς, χωρίς αυτό να γίνει γνωστό ευθέως στην κοινή γνώμη και ιδιαίτερα στους Σκοπιανούς, ότι εμείς ήδη κάναμε μισό βήμα πίσω;

Όσον αφορά το δημοψήφισμα, το οποίο τώρα αποφεύγετε: Μα ήταν θέση της Κυβερνήσεως. Έχω εδώ μπροστά μου την «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», η οποία αποδίδει κατά λέξη τις δηλώσεις του κ. Μολυβιάτη κατά τη διαβουλευτική διάσκεψη των Υπουργών Εξωτερικών στη Ρόδο, ακριβώς πριν από δύο χρόνια. Είπε τότε ο κ. Μολυβιάτης: «Το ενδεχόμενο δημοψήφισμα για τα

Σκόπια δεν θα έχει αντικείμενο την τελική ονομασία FYROM, αλλά το αν ο ελληνικός λαός θέλει να κυρώσει την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Είναι μια θέση την οποία αναπτύσσουμε εδώ και επτά χρόνια. Και αυτό λέμε, κύριε Πρωθυπουργέ. Γιατί να εμπλακούμε εμείς σε μια άγρια αντιπαλότητα σήμερα γι' αυτό το θέμα, που θα μας φέρει, αν θέλετε και σε μια δυσμενή θέση όσον αφορά στην κοινή γνώμη και δεν λέμε το απλούστατο. Να φέρετε ένα νόμο εδώ και να λέτε ότι η πλέον διεύρυνση της Ευρώπης περνά με κύρωση από τον ελληνικό λαό, με δημοψήφισμα και όχι από τη Βουλή. Εκεί τελειώνουν όλα. Αν το πείτε αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, η άλλη πλευρά θα πρέπει να δείξει την κατάλληλη διαγωγή, προκειμένου να πάρει την ψήφο του ελληνικού λαού για την ένταξη. Τίποτε άλλο: «Θέλετε να μπειτε στην Ευρώπη; Κοιτάξτε να τα έχετε καλά με τον ελληνικό λαό.» Γιατί βεβαίως αυτό θα το λάβουν σοβαρά υπ' όψιν, ό,τι και να κάνουν.

Γιατί οι πολιτικοί αλλάζουν θέσεις, όπως άλλαξαν πάρα πολλοί τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια, ενώ ο ελληνικός λαός, κύριε Πρωθυπουργέ, έχει μείνει αμετακίνητος στη θέση του 1992. Το 84% στη Μακεδονία, τη γενέτειρά σας, και το 70% σε όλη την Ελλάδα είναι ενάντια στην πολιτική θέση που αναπτύσσεται εσχάτως περί συνθέτου ονομασίας. Το θέμα είναι: Γιατί να πάμε κόντρα στον ελληνικό λαό; Γιατί δεν εναρμονιζόμαστε με το κοινό αίσθημα;

Αυτό, λοιπόν, είναι ένα θέμα, το οποίο πρέπει να το δείτε και είμαι σίγουρος ότι θα το δείτε. Είμαι σίγουρος για τον πατριωτισμό σας και είμαι σίγουρος ότι θα κάνετε τις ανάλογες κινήσεις. Μη γίνονται λάθη μεμονωμένα από άτομα, τα οποία είναι εντεταλμένα ή όχι σ' αυτόν το δύσκολο χειρισμό, από τον οποίο όλοι θέλουμε να βγει η χώρα μας νικήτρια και τουλάχιστον, όχι πληγωμένη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις αρχές της δεκαετίας του '90 οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Τα γεγονότα έχουν διαμορφώσει μια νέα πραγματικότητα. Και οφείλουμε να τα αξιολογούμε όλα, με ψυχραιμία, με εθνική αυτοπεποίθηση, με διορατικότητα. Μόνο μια οριστική και αμοιβαία αποδεκτή λύση, μόνο ο έμπρακτος σεβασμός στις Συμφωνίες και τις αρχές της καλής γειτονίας μπορεί να «ξεκλειδώσει» και να διασφαλίσει αντικειμενικές δυνατότητες για σχέσεις συμμαχίας, σχέσεις εταιρικής σχέσης, σχέσεις αλληλεγγύης με το γειτονικό κράτος. Άλλος δρόμος, που να οδηγεί στην ένταξη του στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς, δεν υπάρχει. Είναι σαφές αυτό. Καθαρές κουβέντες.

Όπως προκύπτει από πρόσφατες, υπεύθυνες, δημόσιες τοποθετήσεις εκπροσώπων σχεδόν όλου του πολιτικού φάσματος, έχουν διαμορφωθεί σήμερα ισχυρές προϋποθέσεις ευρείας πολιτικής σύμπλευσης στο ζήτημα αυτό. Αυτή η δυνατότητα συμπόρευσης, στην κρίσιμη αυτή στιγμή της διαπραγμάτευσης, είναι κεφάλαιο πολύτιμο. Και το κεφάλαιο αυτό οφείλουμε όλοι να το διαφυλάξουμε.

Η Κυβέρνηση ενημερώνει όλα τα κόμματα, όλους τους πολιτικούς αρχηγούς που το ζητούν. Ενημερώνεται, ταυτόχρονα, η αρμόδια Επιτροπή Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής. Θα συγκληθεί, επίσης, από την Υπουργό Εξωτερικών το Εθνικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής, μόλις τα κόμματα ορίσουν τους εκπροσώπους τους, για να συζητηθεί σε βάθος, ανάμεσα στ' άλλα, και αυτό το θέμα.

Κομματική ή μικροπολιτική επένδυση σε εθνικές υποθέσεις δεν φέρνει κέρδη σε κανέναν. Αυταπάτες ας μην υπάρχουν πουθενά. Το σοβαρότερο, ωστόσο, είναι ότι τέτοιες πρακτικές μπορεί να κάνουν ζημιά στα συμφέροντα του Τόπου.

Εάν -όπως το επιθυμεί και το επιδιώκει η Ελλάδα- επιτευχθεί συμφωνία με το γειτονικό κράτος, η Βουλή των Ελλήνων μπορεί να την κυρώσει, ακολουθώντας τις προβλεπόμενες διαδικασίες. Δεν πιστεύω να υποστηρίξει κανείς στην αίθουσα αυτή ότι η υπεύθυνη κοινοβουλευτική διαδικασία, η διαδικασία που προβλέπει το Σύνταγμα της Χώρας, είναι μειωμένης δημοκρατικότητας.

Μια τέτοια αντίληψη θα ήταν όχι μόνο λανθασμένη, αλλά και επικίνδυνη. Το Σύνταγμα, βεβαίως, δεν αποκλείει την επιλογή άλλων διαδικασιών, όπως το δημοψήφισμα. Δεν κάνει, όμως, διαβαθμίσεις δημοκρατικής ευαισθησίας και υπευθυνότητας! Η Βουλή των Ελλήνων, όλοι στην αίθουσα αυτή, οφείλουμε να κινηθούμε με σεβασμό και εμπιστοσύνη σ' αυτόν τον ύψιστο θεσμό της Δημοκρατίας, που όλοι, σε τελική ανάλυση, έχουμε κληθεί να τον υπηρετούμε. Η Κυβέρνηση κινείται, σταθερά, με την υπευθυνότητα που αρμόζει στις περιστάσεις. Η Βουλή, εάν και εφόσον υπάρξει τελικά συμφωνία, μπορεί να ανταποκριθεί με υπευθυνότητα στις δικές της ευθύνες.

Στα εθνικά ζητήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορίσαμε μια καθαρή, μια ξεκάθαρη γραμμή. Τη γραμμή αυτή την ακολουθούμε, με συνέπεια και συνέχεια. Και από τη γραμμή αυτή δεν κάνουμε πίσω. Το είπαμε και το λέμε σε κάθε κατεύθυνση. Δεν ωφελεί ο λαϊκισμός. Βλάπτονται τα εθνικά συμφέροντα, όταν υποτάσσονται σε κομματικές σκοπιμότητες. Η αφοσίωση στην Πατρίδα, η προσφορά στην Πατρίδα απαιτεί διορατικότητα, σύνεση, υπευθυνότητα.

Αυτή η Κυβέρνηση απέδειξε, αποδεικνύει και είναι αποφασισμένη να αποδείξει, σε κάθε περίπτωση, ότι πάνω απ' όλα θέτει το συλλογικό, το εθνικό συμφέρον. Αυτή η Κυβέρνηση ξέρει να υπερασπίζεται στην πράξη -και όχι μόνο στα λόγια- τα πραγματικά συμφέροντα της Ελλάδας. Αυτή η Κυβέρνηση ξέρει πολύ καλά τι σημαίνει εθνική υπερηφάνεια. Ξέρει, θέλει και μπορεί να κάνει περήφανους όλους τους πολίτες, όλες τις Ελληνίδες και όλους τους Έλληνες, τις σημερινές αλλά και τις αυριανές γενιές. Οι πολίτες το ξέρουν. Οι πολίτες το αντιλαμβάνονται. Οι πολίτες είναι σήμερα πιο ώριμοι από ποτέ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συνέχεια της συζήτησης των επικείμενων ερωτήσεων σας κάνω γνωστό ότι η τέταρτη, με αριθμό 188/15/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τη ρύπανση του Ασωπού ποταμού και τη λήψη μέτρων προστασίας των κατοίκων κ.λπ., στην οποία θα απαντούσε ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, λόγω ανυπερβλήτου κωλύματος του ιδίου και ύστερα από ενημέρωση και συνεννόηση που έγινε με τον κ. Δραγασάκη, δεν θα συζητηθεί και διαγράφεται.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση της πρώτης με αριθμό 193/13-11-2007 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σίμου Κεδίκογλου προς τους Υπουργούς Εσωτερικών και Π.Ε.Χ.Δ.Ε., σχετικά με το έργο παράκαμψης Λουτρών Αιδηψού κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Το παραγωγικό κύκλωμα της Εύβοιας ταλαιπωρείται: 1. Από το έργο της Παράκαμψης Λουτρών Αιδηψού και 2. Από τις κατολισθήσεις στο δρόμο Αιδηψού-Λίμνης.

1. Το έργο της παράκαμψης έχει διακοπεί. Διατεθείσες πιστώσεις 22.107.000 ευρώ παραμένουν ανενεργές. Δεν παράγουν εισόδημα. Είναι εγγεγραμμένες προς διάθεση μετά την 31/12/2006 πιστώσεις 6.081.837,21 ευρώ, εκ των οποίων προς πληρωμή για το 2007 είναι 153.690 ευρώ. Επιπλέον διατέθηκαν και 350.000 ευρώ, με πρόσφατη απόφαση, από εθνικούς πόρους. Στη διάθεση της Περιφέρειας είναι ακόμη 700.000 ευρώ για τυχόν απαιτούμενες μελέτες.

Το έργο υφίσταται προς το τέλος. Πιστώσεις υπάρχουν και δεν δικαιολογείται η μη αποπεράτωσή του συντόμως ή τουλάχιστον η αποκατάσταση βατότητας έως το επόμενο θέρος.

2. Η βατότητα στο δρόμο Λίμνης-Αιδηψού έχει απαγορευτεί από την ΤΥΝΕ Ευβοίας λόγω κατολισθήσεων. Τα οχήματα κινούνται με ευθύνη των οδηγών. Για το έργο εγκρίθηκαν πρόσφατα πιστώσεις 1.200.000,00 ευρώ.

Είναι περισσότερο από προφανές ότι ολόκληρος ο άξονας από την είσοδο της Αιδηψού έως τη Λίμνη μπορεί να λειτουργήσει ασφαλώς το επόμενο θέρος.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός αν το αίτημα μπορεί να ικανοποιηθεί».

Στην ερώτηση του κ. Κεδίκογλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός

γός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, δυστυχώς, το έργο της Παράκαμψης Λουτρών Αιδηψού, το οποίο συμβασιτοποιήθηκε το 1999, χωρίς πλήρεις μελέτες, ολοκληρώσε το συμβατικό του αντικείμενο χωρίς να ολοκληρώσει το φυσικό του αντικείμενο, με αποτέλεσμα, όπως σωστά επισημαίνει ο κ. Κεδίκογλου, το έργο αυτό σήμερα να μην μπορεί να λειτουργήσει σχεδόν καθόλου.

Είναι αυτό το οποίο πολλές φορές έχουμε επισημάνει, δηλαδή η κακή μας συνήθεια, η διαχρονική μας συνήθεια που πάει τριάντα χρόνια πίσω, να προχωρούμε γρήγορα σε έργα τα οποία δεν έχουν μελετηθεί επαρκώς, με αποτέλεσμα και να μην ολοκληρώνονται με τις μελέτες που έχουν, διότι είναι ελλιπείς και να δημιουργείται μείζον θέμα στη συνέχεια, για την εν συνεχεία ολοκλήρωσή τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

Πράγματι, επίσης, σε μερικές μέρες δημοπρατείται ένα μικρό μέρος του έργου αυτού, κύριε Κεδίκογλου, ύψους 350.000 ευρώ, για να μπορέσει επιτέλους να λειτουργήσει διαμπερώς, με τις ελλείψεις που έχει. Συγκεκριμένα στις 27 Νοεμβρίου παίρνουμε τις προσφορές και ελπίζουμε από το Γενάρη να αρχίσει.

Στο σημείο αυτό έχουμε παρακαλέσει το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών να εγκρίνει μια ισόποση αύξηση προϋπολογισμού και πίστωσης, ώστε να μπορεί αυτή η σύμβαση να υπογραφεί, σύμφωνα με τα δεδομένα της διαδικασίας Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και Υπουργείου ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Δεν τελειώνει όμως το έργο αυτό έτσι, με αυτές τις 350.000 ευρώ. Χρειάζονται άλλα 7.600.000 ευρώ για να ολοκληρωθεί. Και προσπαθούμε τώρα, σε συνεργασία με την περιφέρεια –έχουμε πολύ καλή συνεργασία με την περιφέρεια– να εντάξουμε το υπόλοιπο του έργου, για την πλήρη ολοκλήρωσή του, στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή στην Δ' Προγραμματική Περίοδο.

Δεύτερον, όσον αφορά τις κατολισθήσεις στο δρόμο Αιδηψού - Λίμνης. Δυστυχώς το έργο αυτό ξεκίνησε από τη ΜΟΜΑ, ολοκληρώθηκε από τη Δ.Ε.Κ.Ε., δηλαδή την περιφέρεια και τις τεχνικές της υπηρεσίες, χωρίς πλήρεις μελέτες ευστάθειας πρανών και γενικότερα γεωλογικές, με αποτέλεσμα, ουσιαστικά να έχει διακοπεί η κυκλοφορία, όπως είπατε.

Για την απεμπλοκή από το μεγάλο αυτό πρόβλημα επίσης δημοπρατήθηκε ήδη στις 6 Νοεμβρίου, προ ολίγων ημερών, ένα έργο προϋπολογισμού 1.200.000 ευρώ, με το οποίο αποκαθίσταται κατά κάποιο τρόπο μερικώς, αλλά με σχετική ασφάλεια το φαινόμενο των κατολισθήσεων. Βέβαια κι εδώ η λύση δεν είναι οριστική κι έχουμε ήδη παρέμβει ως Υπουργείο, για να βοηθήσουμε τεχνικά την περιφέρεια με ειδικούς εμπειρογνώμονες, ώστε να δούμε τι άλλο συμβαίνει, που οδηγεί σε επέκταση των κατολισθήσεων, χωρίς να υπάρχει ένας εμφανής, ορατός λόγος. Τα υπόλοιπα θα τα πω στη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Κεδίκογλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Υπουργέ, σας ευχαριστούμε για το καλό μαντάτο. Τουλάχιστον μας λέτε ότι δημοπρατούνται έργα ή θα δημοπρατηθούν. Δυστυχώς δεν υπάρχει καμμία ενημέρωση από την περιφέρεια.

Να σας αναφέρω απλώς ότι το έργο της παράκαμψης της Αιδηψού δεν χρησιμοποιείται καθόλου αυτή τη στιγμή. Είναι άβατο. Τουλάχιστον να αποκατασταθεί η βατότητα, γιατί είναι έργα κρίσιμα για την ανάπτυξη του τόπου. Λουτρόπολη που να διασχίζεται κατά μήκος της παραλίας της από εθνική οδό, μπορείτε να καταλάβετε τι προβλήματα φέρνει, όπως επίσης και το να υπάρχει νομαρχιακή οδός, που να χρειάζεται να πάρει την ευθύνη ο ίδιος ο οδηγός για να περάσει από εκεί. Κι είναι πολύ σημαντικές για την ανάπτυξη περιοχών μεγάλου τουριστικού

ενδιαφέροντος, αν μη τι άλλο.

Τα έργα αυτά θα έπρεπε ήδη να έχουν ολοκληρωθεί, κύριε Υπουργέ. Υπάρχει ανησυχία στην Εύβοια, γιατί βλέπουμε να υπάρχουν μεν εγκεκριμένες πιστώσεις, αλλά φέτος, για παράδειγμα, δεν απορροφήθηκαν τα εγκεκριμένα όρια πληρωμών ούτε καν στο βαθμό προόδου των έργων και οι εξηγήσεις είναι δύο: Ή το Υπουργείο Οικονομίας δεν δίνει τα λεφτά ή οι υπηρεσίες της περιφέρειας δεν ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους να προχωρήσουν τα έργα, να απορροφήσουν τα κονδύλια.

Κι εδώ θέλω να σας αναφέρω το εξής, ότι εργολάβοι στην Εύβοια καταγγέλλουν τις υπηρεσίες της περιφέρειας για απαράδεκτες καθυστερήσεις, ακόμη και σε τελείως τυπικές διαδικασίες. Υπάρχει, κύριε Υπουργέ, ένα ευβοϊκό παράδοξο. Στον τόπο μας οι εργολάβοι αποφεύγουν τα δημόσια έργα. Πολλοί μάλιστα, που έχουν υπογράψει συμβάσεις, θέλουν τώρα να τις λύσουν, γιατί το δημόσιο καθυστερεί υπερβολικά στις υποχρεώσεις του.

Και ενδεικτικά να αναφέρω ότι και οι επαγγελματίες που είχαν προσφέρει υπηρεσίες στους εκχιονισμούς το 2003, ακόμη δεν έχουν πληρωθεί.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει διάχυτη η αίσθηση στην Εύβοια ότι αντιμετωπίζεται δυσμενώς στην έδρα της περιφέρειας. Και νομίζω ότι αξίζει να συγκρίνετε τις απορροφήσεις στα όρια πληρωμών σε ό,τι αφορά την Εύβοια, με τους άλλους νομούς της περιφέρειας και ιδιαίτερα με τη Φθιώτιδα.

Κύριε Υπουργέ, όλοι γνωρίζουν την τραγική υστέρηση των υποδομών στην Εύβοια, που στραγγαλίζει κάθε προοπτική ανάπτυξης. Επιτέλους, μετά από δεκαπέντε χρόνια, η Κυβέρνηση δρομολόγησε την υλοποίηση σημαντικών έργων υποδομής, που καθυστερούσαν απελπιστικά. Θα πρέπει αυτά τα έργα να μην καθυστερήσουν άλλο. Θα πρέπει να υπάρχει μια καλύτερη συνεννόηση με την περιφέρεια. Το μόνο που ζητάμε είναι να αντιμετωπιζόμαστε ισότιμα από τις υπηρεσίες της περιφέρειας, όπως και οι άλλοι νομοί της περιοχής.

Τη στιγμή που θέλουμε να εμπεδώσουμε στους πολίτες την εμπιστοσύνη στο περιφερειακό σύστημα διακυβέρνησης, θα πρέπει αυτά τα προβλήματα να ξεπεραστούν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε.

Παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να λάβει το λόγο για δευτερολογία.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για τα θέματα της περιφέρειας αρμοδιότητα έχει το Υπουργείο Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης. Θα μεταφέρω στον κύριο Υπουργό τα σχετικά.

Απλώς, επισημαίνω –και αυτό έχει κάποια γενικότερη, ευρύτερη σημασία– ότι, δυστυχώς, πολλές φορές υπάρχουν πράγματι γραφειοκρατικές καθυστερήσεις, οι οποίες απογοητεύουν και τους εκάστοτε ενδιαφερόμενους ιδιώτες κατασκευαστές και επιχειρούμε τα τελευταία χρόνια, πιέζοντας προς όλες τις πλευρές, να τις ξεπεράσουμε.

Η Εύβοια, πράγματι, όπως είπατε πολύ σωστά, είχε παραμυληθεί τελευταία για πάρα πολλά χρόνια. Με τα άλλα τα οποία έχουμε προγραμματίσει –και τα οποία ήδη ξεκινάμε πρακτικά γιατί οι μελέτες στο βόρειο άξονα μέχρι την Ιστιαία κ.λπ. έχουν ξεκινήσει– πιστεύουμε ότι σε μερικά χρόνια θα αλλάξει όψη. Θέλει ακόμη λίγη υπομονή, για να ωριμάσουν οι νέες δημοπρατήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Όλα αυτά έχουν ενταχθεί ευτυχώς –και σας αναγγέλλω ευχαρίστως ότι εγκρίθηκαν και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή– στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο. Ο Βόρειος Οδικός Άξονας είναι κάτι πολύ σημαντικό. Εξασφαλίστηκε ουσιαστικά η χρηματοδότησή του από την επόμενη προγραμματική περίοδο και αυτό μας δημιουργεί μια αισιοδοξία για το μέλλον.

Βέβαια, το παρόν είναι εδώ και έχουμε όλοι τις ευθύνες μας, για τις οποίες πρέπει ο καθένας να αγωνιστεί, ώστε να ελαχι-

στοποποιήσει το κόστος τελικά για τους κατοίκους μιας ωραίας περιοχής, που χειμάζεται πάρα πολλά χρόνια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η δεύτερη με αριθμό 189/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστου Χάιδου προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τα προβλήματα των επιχειρήσεων που καταβάλλουν πνευματικά δικαιώματα για χρήση μουσικής, κ.λπ., διαγράφεται.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της τρίτης με αριθμό 201/13-11-2007 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων προστασίας του Αμβρακικού κόλπου, κ.λπ..

Το κείμενο της συγκεκριμένης ερώτησης έχει ως εξής:

«Ο Αμβρακικός κόλπος από πηγή πλούτου για τους κατοίκους των τριών Νομών (Αιτωλοακαρνανίας, Άρτας και Πρέβεζας) κινδυνεύει, αφού μεγαλώνει η μόλυνση, χάνονται τα αλιεύματα, οι ψαράδες στερούνται το εισόδημά τους και οι κάτοικοι στερούνται το όμορφο περιβάλλον και όλα τα οφέλη από αυτό.

Η μόλυνση προέρχεται από τα λύματα όλων των γειτονικών προς τον κόλπο δήμων, αφού κανείς τους δεν έχει βιολογικό καθαρισμό -εκτός του Δήμου Πρέβεζας- από τις χοιροτροφικές και άλλες μονάδες, που επίσης τα απόβλητά τους πέφτουν στον κόλπο και από τις ιχθυοκαλλιέργειες, που χωρίς χωροθέτηση εγκαθίστανται, καταλαμβάνοντας μάλιστα και πολλαπλάσιο χώρο από αυτόν που τους δίνεται.

Παράλληλα, η παρουσία των δεξαμενών καυσίμων της «SHELL» και της «MAMIDAKHS» αποτελούν βόμβες που απειλούν να αποτελειώσουν τον Αμβρακικό. Επίσης, η μη λειτουργία του ιχθυογεννητικού σταθμού της Πρέβεζας και η εγκατάσταση στην είσοδο του Αμβρακικού με άδεια της περιφέρειας ενός νταλιάνι, που εμποδίζει την είσοδο αλιευμάτων από το Ιόνιο, έχει σαν αποτέλεσμα την κατακόρυφη μείωση των αλιευμάτων και οι ψαράδες από τους τρεις νομούς από δύομισι χιλιάδες, σήμερα να είναι περίπου οκτακόσιοι.

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί:

1. Τι προτίθεται να κάνει η Κυβέρνηση για την απομάκρυνση των δεξαμενών καυσίμων, καθώς και για τη συνεχιζόμενη μόλυνση και την παράνομη επέκταση των ιχθυοκαλλιεργειών;

2. Θα συνεχίσει να εμπλουτίζεται ο Αμβρακικός με γόνο, για να επιβιώσουν οι ψαράδες του Αμβρακικού;»

Στη συγκεκριμένη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός κ. Αλέξανδρος Κοντός.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Αμβρακικός, σαν κλειστός κόλπος, αποτελεί ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο οικοσύστημα, το οποίο χρήζει και ιδιαίτερης προστασίας. Το γεγονός δε ότι αποτελεί βασική πηγή εσόδων για μεγάλο αριθμό αλιέων και των τριών νομών, καθιστά εντονότερη την ανάγκη για προστασία και αποκατάσταση της περιβαλλοντικής ισορροπίας.

Για την προστασία του λοιπόν σας λέω, κύριε συνάδελφε, ότι βρίσκεται στο στάδιο των συνυπογραφών από τους συναρμόδιους Υπουργούς το σχέδιο της κοινής υπουργικής απόφασης για το χαρακτηρισμό των χερσαίων, υδάτινων και θαλάσσιων περιοχών του Αμβρακικού κόλπου ως εθνικού πάρκου.

Σ' αυτό το σχέδιο της κοινής υπουργικής απόφασης δεν επιτρέπονται εγκαταστάσεις αποθήκευσης και διακίνησης υγρών καυσίμων με αποθηκευτική ικανότητα άνω των τριακοσίων κυβικών μέτρων, καθώς και οι υποστηρικτικές υποδομές τους εντός της ζώνης περιβαλλοντικού ελέγχου, που εμπίπτουν στη λεκάνη απορροής του Αμβρακικού κόλπου.

Οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις αποθήκευσης υγρών καυσίμων με αποθηκευτική ικανότητα άνω των τριακοσίων κυβικών μέτρων, καθώς και οι υφιστάμενες υποδομές εξυπηρέτησης της διακίνησής τους, που λειτουργούν εντός των περιοχών της ζώνης περιβαλλοντικού ελέγχου υποχρεούνται να μετακινηθούν εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της κοινής υπουργικής απόφασης.

Για την άσκηση της αλιευτικής δραστηριότητας, της ιχθυοκαλλιέργειας και της οστρακοκαλλιέργειας, με σκοπό την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και των ιχθυοαποθεμάτων, μπορεί να θεσπίζονται όροι με τον κανονισμό διοίκησης και λειτουργίας και το σχέδιο διαχείρισης του φορέα διαχείρισης.

Επιτρέπεται ο εμπλουτισμός των λιμνοθαλασσών με γόνο ειδών που ενδημούν σ' αυτές, με στόχο την τόνωση των φυσικών πληθυσμών, μετά από έγκριση των αρμόδιων υπηρεσιών και με τη σύμφωνη γνώμη του φορέα διαχείρισης.

Ο γόνος για τον εμπλουτισμό μπορεί να προέρχεται είτε από αλίευση στον Αμβρακικό κόλπο είτε από ιχθυογεννητικούς σταθμούς, εφόσον χρησιμοποιούνται οι γεννήτορες, οι οποίοι έχουν αλιευθεί στις λιμνοθάλασσες.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι όσον αφορά τον εμπλουτισμό του Αμβρακικού κόλπου, αυτός γίνεται με φυσικό τρόπο μέσω του διαύλου της Πρέβεζας από το Ιόνιο πέλαγος και δεν παρεμποδίζεται, όπως αναφέρεται, από την εποχιακή λειτουργία του νταλιανιού. Το νταλιάνι δεν προκαλεί ρύπανση του περιβάλλοντος και η δε θαλάσσια ζώνη προστασίας περιμετρικά έχει πλάτος, που δεν υπερβαίνει τα εκατό μέτρα.

Πάντως, σας λέμε ότι εφόσον υπάρχουν από τους αλιείς αντιδράσεις, η εισήγηση του Υπουργείου θα είναι να μην ανανεωθεί η σύμβαση της πιλοτικής ή πειραματικής λειτουργίας του, που λήγει τον Ιούνιο του 2008.

Όσον αφορά τον ιχθυογεννητικό σταθμό της Πρέβεζας, πιθανώς από λανθασμένη πληροφόρηση αναφέρεται ότι δεν λειτουργεί. Ο ιχθυογεννητικός σταθμός λειτουργεί και πρέπει να σας πω ότι παράγει γόνο για τσιπούρα και λαβράκι. Και έχουν προμηθευτεί αρκετοί συνεταιρισμοί της περιοχής γόνο τσιπούρας και λαβρακιού από τον ιχθυογεννητικό σταθμό της Πρέβεζας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Μωραΐτης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, η κατάσταση στον Αμβρακικό κόλπο έχει φθάσει σε οριακό επίπεδο, εξαιτίας της πολιτικής που ακολουθείται από την αντίληψη της παράδοσης των ακτών και των θαλασσών στην κυκλοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων. Η κατασκευή του φράγματος του Πουρναρίου της Άρτας στον ποταμό Άραχθο, στερήσει από τον Αμβρακικό κόλπο μια πολύτιμη και διαχρονική πηγή εμπλουτισμού του νερού με οξυγόνο, φερτές ύλες και ζωικές ουσίες που οξυγόνωναν και ανανέωναν τα νερά και συντελούσαν στην αναπαραγωγή του Αμβρακικού κόλπου σε ψάρια, γαρίδες, πουλιά.

Είναι χαρακτηριστικό ότι πριν την κατασκευή του φράγματος του Πουρναρίου, τα νερά του Αμβρακικού ανανεώνονταν τέσσερις με πέντε φορές το χρόνο. Τώρα ανανεώνονται το πολύ δύο φορές το χρόνο.

Τα τελευταία χρόνια, έχει επιβαρυνθεί επικίνδυνα ο Αμβρακικός κόλπος με την ασύδοτη και σε αρκετές περιπτώσεις παράνομη εγκατάσταση των ιχθυοκαλλιεργειών. Υπάρχουν μονάδες που ανήκουν σε μεγαλοεπιχειρηματίες, που έχουν πάρει άδεια για δεκατρία στρέμματα και ξεπερνούν τα εκατό στρέμματα.

Τον περασμένο Νοέμβριο, η Κυβέρνηση ανακοίνωσε τη θεσμοθέτηση του εθνικού πάρκου στον Αμβρακικό κόλπο, με στόχο, όπως ισχυρίζεται, την προστασία της φύσης και του τοπίου του κόλπου.

Όμως, μια προσεκτική μελέτη της υπουργικής απόφασης οδηγεί στο αντίθετο συμπέρασμα. Η Κυβέρνηση, ενώ περιορίζει την αγροτοκτηνοτροφική, την αλιευτική δραστηριότητα στον Κόλπο και στις ακτές, αφήνει ανέγγιχτη την ασυδοσία των μεγάλων συμφερόντων, είτε πρόκειται για τις εταιρείες πετρελαιοειδών, είτε πρόκειται για μεγάλες μονάδες ιχθυοκαλλιεργειών, είτε πρόκειται για μεγάλους επιχειρηματίες καταπατητές. Η λειτουργία της νατοϊκής βάσης του Ακτίου επιφέρει τεράστια ζημιά στο οικοσύστημα του Αμβρακικού με τα απόβλητα, με τους τρομακτικούς θορύβους που παράγει. Η παραμονή, παρά τις διαβεβαιώσεις για πέντε χρόνια και η επέκταση των πετρελαιολογικών εγκαταστάσεων «SHELL» και «ΕΚΟ» στις ακτές του Αμβρακικού, όπου διακινούνται τεράστιες ποσότητες πετρελαίου σε πολλές χώρες των Βαλκανίων, αποτελούν σταθερή εστία

μόλυνσης και εν δυνάμει, εστία καταστροφής του.

Τεράστια είναι η ευθύνη των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ και της Νέας Δημοκρατίας και της Νομαρχίας Αιτωλοακαρνανίας για τη συνεχιζόμενη επίκρουση, που δεν είπατε τίποτα, κύριε Υπουργέ, για την καταπάτηση πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα θαλάσσιας έκτασης από την αμβρακική εταιρεία «ΤΕΦΑ» στην πιο στενή λωρίδα του Αμβρακικού κόλπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο χρόνος παρήλθε, κύριε συνάδελφε. Τελειώνετε παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για να ολοκληρώσω. Στο Άκτιο, το Δήμο Ανακτορίου, πρόκειται για ένα καραμπινάτο περιβαλλοντικό έγκλημα, γιατί στενεύει ακόμα περισσότερο ο διάυλος επικοινωνίας με την ανοικτή θάλασσα και κατά συνέπεια, επιβαρύνεται η ποιότητα των νερών του Κόλπου.

Παρά τις διαμαρτυρίες των αλιέων και των κατοίκων, κωφεύουν οι πάντες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δευτερολογία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, είναι βέβαιο ότι, με το χαρακτηρισμό των χερσαίων, υδάτινων και θαλάσσιων περιοχών του Αμβρακικού κόλπου ως εθνικού πάρκου, θα έχουμε μια ουσιαστική περιβαλλοντική προστασία του Αμβρακικού.

Επειδή είπατε και για μεγάλα συμφέροντα και για πολυεθνικές εταιρείες, σας είπα ότι, με βάση την Κοινή Υπουργική Απόφαση, υποχρεούνται οι εταιρείες των πετρελαιοειδών που είναι στην περιοχή, που έχουν εγκαταστάσεις, εντός πέντε ετών, να απομακρυνθούν από την περιοχή.

Για το νταλιάνι, σας είπα ότι η έκταση που καλύπτει είναι μία μικρή έκταση, όμως, εφόσον υπάρχουν αντιδράσεις, τότε είμαστε αποφασισμένοι να μην ανανεώσουμε την άδεια λειτουργίας του, που λήγει τον Ιούνιο του 2008.

Για τις υδατοκαλλιέργειες, θα πρέπει να σας πω ότι αποτελούν για τη χώρα το βαρύ πυροβολικό των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων διότι κατατάσσονται οι ιχθυοκαλλιέργειες στις εξαγωγές αγροτικών προϊόντων. Πρέπει να σας πω ότι νομοθετικό πλαίσιο που θα καλύπτει όλα αυτά που αναφέρατε, δηλαδή, τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις που οι ιχθυοκαλλιέργειες έχουν, δυστυχώς, δεν υπάρχει. Όμως, ετοιμάζουμε νομοθετικό πλαίσιο, έτσι ώστε να ξερούμε, οριοθετημένα πλέον, τι εκτάσεις καλύπτουν οι ιχθυοκαλλιέργειες, πώς μπορούν και αν έπρεπε να επεκταθούν. Εάν δεν πρέπει, δηλαδή εφόσον επηρεάζουν δυσμενώς το περιβάλλον, να μην μπορούν να επεκταθούν.

Παράλληλα, όμως, σας λέω ότι γίνεται μια προσπάθεια, έτσι ώστε αυτός ο πλούτος, αυτή η δύναμη που μας δίνουν οι ιχθυοκαλλιέργειες, όσον αφορά τις εξαγωγές μας, να ενισχυθεί, για να μπορέσει η χώρα να αποκτήσει μεγαλύτερα μερίδια στις αγορές των προϊόντων που αυτές παράγουν.

Επίσης, θέλω να σας πω ότι, όσον αφορά τον Αμβρακικό κόλπο, γίνεται μια προσπάθεια να ενισχύσουμε τον ιχθυογεννητικό σταθμό. Θέλω να σας πω ότι πολλοί συνεταιρισμοί της περιοχής έχουν πάρει γόνιμο από τον ιχθυογεννητικό σταθμό, για τον οποίο κακώς αναφέρατε στην ερώτησή σας ότι δεν λειτουργεί. Λειτουργεί κανονικά, για να μπορέσουμε περισσότερο να εμπλουτίσουμε και να ενδυναμώσουμε τους αλιευτικούς συνεταιρισμούς της περιοχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Εισερχόμεστε τώρα στη συζήτηση της πρώτης με αριθμό 192/13-11-2007 επίκαιρης ερώτησης της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη λήψη μέτρων κατά της εγκληματικότητας στην περιοχή Αιολία Αχαρνών

κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης ερώτησης της κυρίας συναδέλφου έχει ως εξής:

«Δημοσιεύματα του τοπικού τύπου επαναφέρουν στη δημοσιότητα το φλέγον για την κοινωνία των Αχαρνών ζήτημα της υψηλής παραβατικότητας στην περιοχή Αιολία. Όπως καταγγέλλθηκε σε πρόσφατη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αχαρνών, η Αιολία έχει μετατραπεί σε γκέτο αυθαιρεσίας όπου λαμβάνει χώρα κάθε είδους παρανομία, από ρύπανση και μπάζωμα των ρεμάτων μέχρι λαθρεμπορία, παράνομη οπλοκατοχή και διακίνηση ναρκωτικών. Καθημερινά αναφέρονται περιστατικά πυροβολισμών, κάποια από τα οποία έχουν θύματα, ενώ χρήση και εμπόριο ναρκωτικών γίνεται ακόμα και στο προαύλιο του νηπιαγωγείου.

Η αστυνομική δύναμη της περιοχής, κατά τα λεγόμενα των ίδιων των προϊσταμένων, δεν επαρκεί. Οι απλοί αστυνομικοί φοβούνται και να πλησιάσουν στην Αιολία λόγω της εξαιρετικά υψηλής επιθετικότητας και οπλοκατοχής. Στο Τμήμα Ασφαλείας Αχαρνών, του μεγαλύτερου σε έκταση Δήμου της χώρας, υπηρετούν τριάντα δύο άτομα εκ των οποίων οι τρεις στην έκδοση ταυτοτήτων. Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Οι κάτοικοι της περιοχής, Αθίγγανοι και μη, ζουν μέσα στον τρόμο και την απελπισία, γνωρίζοντας ότι τα παιδιά τους θα είναι ο πρώτος στόχος της βίας και της παρανομίας που εκδηλώνεται στην περιοχή. Για τους λόγους αυτούς ερωτάτε:

Σε τι οφείλεται η ανοχή του κρατικού μηχανισμού απέναντι στην ανομία που επικρατεί στην Αιολία Αχαρνών; Πότε θα ληφθούν τα δέοντα μέτρα στελέχωσης και εκπόνησης νέου σχεδίου αποτελεσματικής αντιμετώπισης της βαριάς παραβατικότητας; Είναι στις προθέσεις σας η μεταφορά της έδρας της Υποδιεύθυνσης της Αστυνομίας από τους Αγίους Αναργύρους στις Αχαρνές όπως αιτείται η τοπική κοινωνία και οι αιρετοί εκπρόσωποί της;»

Στην επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Χηνοφώτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, εν πρώτοις επιτρέψτε μου να μην αποδεχθώ τον όρο «ανοχή του κρατικού μηχανισμού» σε αυτήν την κατάσταση. Και βέβαια είναι κάτι το διαχρονικό και δεν αναφέρεται σε πρόσφατα γεγονότα. Αναφέρομαι στην άρνηση αυτού του όρου «ανοχή» για τον κρατικό μηχανισμό και νομίζω ότι δεν υπάρχει κανένα ευνουμούμενο κράτος, το οποίο να δέχεται τέτοιες καταστάσεις.

Όντως, στην περιοχή υπάρχει πρόβλημα εγκληματικότητας ή και παραβατικότητας, όπως υπάρχει και σε άλλες περιοχές της χώρας. Το φαινόμενο είναι διαχρονικό και θα πρέπει να ληφθούν μέτρα. Εντοπίζονται αυτές οι περιπτώσεις σε άτομα, τα οποία προέρχονται από τις συμπεριλαμβανόμενες ομάδες οι οποίες ζουν στην περιοχή, χωρίς αυτό να τους χαρακτηρίζει όλους, αλλά οπωσδήποτε από την άλλη πλευρά –για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους– δεν μπορεί να αποκρυσβεί το γεγονός ότι αυτοί οι οποίοι συλλαμβάνονται προέρχονται από αυτές τις κοινωνικές ομάδες.

Αναφέρω ότι στο τελευταίο τρίμηνο στην περιοχή Αιολίας έχουν γίνει εννιάκοσιοι δεκαοκτώ έλεγχοι ατόμων, τετρακόσιοι ογδόντα οκτώ έλεγχοι οχημάτων, εκατόν είκοσι προσαγωγές και πενήντα πέντε συλλήψεις για διάφορα αδικήματα. Από αυτούς, οι 51 συνελήφθησαν για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών.

Επίσης, από την Άμεση Δράση στην ευρύτερη περιοχή του Δήμου Αχαρνών, από τις αρχές του τρέχοντος έτους μέχρι τώρα, έχουν συλληφθεί περί τα διακόσια σαράντα άτομα. Ήδη, έχει επαυξηθεί η αστυνομική παρουσία στην περιοχή με πεζές περιπολίες, με εποχούμενες περιπολίες, καθώς επίσης και με ειδικά συγκροτηθείσες ομάδες για δίωξη της εγκληματικότητας.

Σε όλα αυτά συνεργάζονται οι κατά τόπους ή κατά περιοχή αρμόδιες υπηρεσίες. Αναφέρομαι στην Αστυνομική Διεύθυνση της δυτικής Αττικής, το Αστυνομικό Τμήμα, το Τμήμα Ασφαλείας, Τροχαία κ.λπ..

Τα κενά τα οποία είχαν εμφανιστεί στην οργανική δύναμη από το 2004 καταβάλλεται προσπάθεια να πληρωθούν το ταχύτερο δυνατόν, αλλά εκεί θα πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας και το ισχύον καθεστώς μεταθέσεων που υπάρχει στην Ελληνική Αστυνομία και είναι ένας σημαντικός παράγων. Και οπωσδήποτε βέβαια, στο τέλος του έτους θα γίνει ο απολογισμός του αστυνομικού έργου και δεν θεωρώ προσωπικά εγώ, ότι η έλλειψη στην οργανική δύναμη μιας υπηρεσίας, όταν είναι μικρή ή αποδεκτή, μπορεί να αιτιολογήσει ολιγωρία στην εκτέλεση του αστυνομικού καθήκοντος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο τώρα έχει η ερωτώσα Βουλευτής κ. Παρασκευή Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ δεν θα κάνω μικροκομματική πολιτική. Είναι ένα οξύ κοινωνικό πρόβλημα. Δεν θα πω ότι δεν είναι διαχρονικό, κύριε Υπουργέ. Βεβαίως, είναι.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να μιλήσω, κύριε Πρόεδρε, για τα Ζωνιανά της Αττικής. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Και περί ανομίας και ανοχής του κρατικού μηχανισμού πρόκειται, κύριε Πρόεδρε. Και φοβούνται οι αστυνομικοί, κύριε Πρόεδρε, να μπουν μέσα στην Αυλίζα.

Σας καλώ, κύριε Υπουργέ, όποτε θέλετε -αλλά με σκοτεινά τζάμια- μαζί με τον Πρόεδρο του Συλλόγου των κατοίκων να κάνουμε μαζί μια βόλτα δεξιά και αριστερά από το ρέμα, στην περιοχή της Αυλίζας. Εκεί θα δείτε με τα μάτια σας για τι μιλάμε.

Μιλάμε για εγκληματικότητα οξυτάτη. Μιλάμε για φόβο των κατοίκων, καθημερινές ληστείες και κλοπές, πορνεία, εμπόριο όπλων, παράνομη οπλοχρησία και εμπόριο ναρκωτικών, κύριε Πρόεδρε. Μιλάμε για τα Ζωνιανά της Αττικής, κύριε Πρόεδρε. Ένα κράτος εν κράτει!

Και εγώ, κύριε Υπουργέ, θα δεχθώ ότι οι άνδρες του Α.Τ. Αχαρνών και η διοίκηση κάνει ό,τι μπορεί. Γιατί εγώ δεν θα δεχθώ ότι ολιγωρούν. Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας. Κάνουν ό,τι μπορούν. Όμως, σας καλώ να δείτε την αναφορά του Δήμου Αχαρνών από 30 Οκτωβρίου. Έχει έρθει στο Υπουργείο σας.

Τι λέει ο Δήμος Αχαρνών; Ο Δήμος Αχαρνών λέει το αυτονόητο. Ότι σε μια περιοχή όπου είναι εκατόν σαράντα χιλιάδες ψυχές έχουμε ένα Α.Τ. και δίπλα έχουμε κάνει ένα Α.Τ. Ολυμπιακού Χωριού για δεκατρείς χιλιάδες ψυχές.

Τι λέει, λοιπόν, ο Δήμος Αχαρνών; Μετονομάστε αυτό σε Β' Α.Τ. Αχαρνών και στελεχωστε το ποιοτικά, κύριε Υπουργέ -και ξέρετε τι εννοώ- με Τμήμα Ασφαλείας. Άρα, ναι, θέλουμε τώρα Τμήμα Ασφαλείας στο Α.Τ. Ολυμπιακού Χωριού, το οποίο πρέπει να μετονομαστεί. Χρειαζόμαστε αναβάθμιση της περιοχής αυτού του μεγάλου δήμου. Κύριε Πρόεδρε, ο Δήμος των Αχαρνών είναι ο έκτος δήμος της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επιτρέψτε μου να έχω για λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Είναι πάρα πολύ οξύ το κοινωνικό πρόβλημα και θέλω να δώσω τα στοιχεία για τον κύριο Υπουργό, ούτως ώστε να μπορέι να μου απαντήσει ή να δράσει.

Είναι, λοιπόν, ο έκτος σε πληθυσμό δήμος της χώρας και χρειαζόμαστε αναβάθμιση των αστυνομικών δυνάμεων εκεί και ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της Αυλίζας.

Τι εννοώ, κύριε Υπουργέ; Και ολοκληρώνω με αυτό. Εννοώ ότι η πλήρωση των κενών σε τέτοιου είδους περιοχές, όπου υπάρχουν φαινόμενα κράτους εν κράτει, θα πρέπει να έχει κάποια προτεραιότητα.

Θέλω να μου απαντήσετε, κύριε Υπουργέ, και θέλω να δεσμευτείτε εδώ ότι τώρα άμεσα θα δώσετε εντολή κατά προτεραιότητα να καλυφθούν τα κενά στο Α.Τ. Αχαρνών, ότι θα αναβαθμίσете το Α.Τ. Ολυμπιακού Χωριού και ότι θα δημιουργήσετε Τμήμα Ασφαλείας Αθηνών. Μας ακούνε οι κάτοικοι. Μας ακούει κόσμος. Αυτό θα ωφελήσει. Θα μπορέσουμε να πείσου-

με ως πολιτεία ότι πραγματικά θέλουμε να κάνουμε κάτι γι' αυτό το πρόβλημα και για ανθρώπους που ζουν σε τραγικές συνθήκες. Σας κάνω έκκληση, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κυρία Χριστοφιλοπούλου.

Παρακαλώ τον κύριο Υφυπουργό να πάρει το λόγο για δευτερολογία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Κυρία Χριστοφιλοπούλου, σας ευχαριστώ. Δεν είναι ανάγκη να κάνετε έκκληση. Είμαστε στην ίδια συχνότητα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μακάρι! Δεν απελπίζομαι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Όμως, σας είπα ότι εκ χαρακτήρος δεν δέχομαι το χαρακτηρισμό γι' αυτό το οποίο είπατε, ότι το κράτος δείχνει ανοχή. Σας είπα ότι είναι ένα διαχρονικό φαινόμενο και νομίζω ότι θα πρέπει να το δούμε έτσι.

Η προσπάθειά μας -εννοώ όλων των συναδέλφων- δεν είναι να προσδώσουμε κανένα πολιτικό χρώμα στην εγκληματικότητα. Αυτό ποτέ δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό σε μια ευνομούμενη και δημοκρατική κοινωνία.

Θα επανέλθω σε αυτό το οποίο είπατε για το δήμαρχο Αχαρνών. Όμως, εγώ έρχομαι να απαντήσω στην ερώτησή σας και όχι σε αυτό που έθεσε ο δήμαρχος. Θα σας πω για το συγκεκριμένο θέμα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Πώς θα το αναβαθμίσετε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Όπως είπατε, στις 30 Οκτωβρίου απέστειλε την επιστολή με επισημειωματική εντολή δική μου επί της επιστολής: «Άμεση εξέταση των προτάσεων. Μελέτη, εισήγηση επί της επίλυσης του προβλήματος. Υποβολή έως 25 Νοεμβρίου.»

Στο ενδιαμέσο έχω σκοπό να συγκαλέσω σύσκεψη και με το δήμαρχο και με τον νομάρχη και με τον περιφερειάρχη και αν θέλετε, μπορείτε να παραστείτε. Είστε ευπρόσδεκτοι οιαδήποτε στιγμή.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών):

Βάзь μέσα και τις άλλες τοπικές, δημοτικές αρχές. Διότι και αυτοί πρέπει να είναι κοινωνοί του προβλήματος και των λύσεων, οι οποίες θα δοθούν. Πρέπει να είναι γνώστες όλων αυτών των καταστάσεων.

Και βέβαια, δεν μπορεί, με όλο το σεβασμό προς τους δημάρχους, να γίνεται μία πρόταση η οποία είναι υγιής πρόταση, αλλά από την άλλη πλευρά όμως έχουν και οι νομάρχες και οι περιφερειάρχες τις δικές τους αρμοδιότητες και ευθύνες. Υπ' αυτήν την έννοια τίθεται.

Ως προς το θέμα της αυξήσεως, να σας θυμίσω -ίσως ήταν στο ενδιαμέσο γιατί έτυχε και η τοποθέτηση των νέων αστυνομικών- ότι στο πρόσφατο διάστημα ενισχύθηκαν με σαράντα οκτώ στελέχη -αναφέρομαι σε όλες τις συναφείς υπηρεσίες της περιοχής- εκ των οποίων είναι οκτώ αστυνομικοί και είκοσι τρεις ειδικοί φρουροί, συν επτά άτομα στο Τμήμα Ασφαλείας Αχαρνών, καθώς επίσης και στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας δυτικής Αττικής.

Το αίτημα της μεταφοράς της Υποδιεύθυνσης Ασφάλειας δυτικής Αττικής δεν θα εξυπηρετηθεί σε τίποτα, γιατί η Υποδιεύθυνση είναι εποπτεύουσα υπηρεσία. Υπ' αυτήν την έννοια το λέω. Εμείς θέλουμε μάχιμους ανθρώπους που θα βγουν στο δρόμο.

Και ένα τελευταίο θα έλεγα και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και ευχαριστώ για την ανοχή.

Η πολιτική βούληση είναι δεδομένη για την πάταξη της εγκληματικότητας. Η πάταξη της εγκληματικότητας είναι ένα ταξίδι, δεν είναι προορισμός και ως προς τις περιοχές που αναφερθήκατε είναι ένα ταξίδι το οποίο έχει διάφορες περιοχές ελλειμνισμού. Και ο νούν νοείτο σε όλο αυτό το θέμα, που αφορά την εγκληματικότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η «ναυτική» προσέγγιση του αντικειμένου της ερωτήσεως, εκ μέρους του Υφυ-

πουργού ήταν εξαιρετικώς ενδιαφέρουσα. Ευχαριστώ και εγώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Επιτρέψτε μου, η Ελλάδα είναι ναυτική χώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εισερχόμεστε τώρα στη συζήτηση της υπ' αριθμόν 202/13.11.2007 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τους Υπουργούς Δικαιοσύνης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις δίκες αγροτών στην Αιγιάλεια κ.λπ.

Το κείμενο της επίκαιρης ερώτησης του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Οι εξοντωτικές ποινές που επέβαλε το τριμελές Πρωτοδικείο Αιγίου σε δεκατρείς αγρότες της Αιγιάλειας επειδή διεκδικούσαν αγωνιστικά το 2004, την αποκατάσταση των πυρόπληκτων του 2000 και την καταβολή των επιδοτήσεων ελαιολάδου για τα έτη 2002 και 2003 που είχαν καθυστερήσει αδικαιολόγητα, αποδεικνύει ότι και η σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όπως και οι προηγούμενες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιμένει στην ποινικοποίηση των κοινωνικών αγώνων με στόχο να τρομοκρατήσει τους μικρομεσαίους αγρότες και να καταστείλει τις αγωνιστικές τους διεκδικήσεις για να επιβάλει την αντιαγροτική της πολιτική.

Επειδή, μόνο στην περιοχή Αιγιάλειας εκκρεμούν άλλες τέσσερις τουλάχιστον δίκες με κατηγορούμενους πενήντα τουλάχιστον μικρομεσαίους αγρότες, πολλοί από τους οποίους έχουν ήδη καταδικαστεί με αναστολή, επειδή η περιοχή έπαθε τεράστιες καταστροφές από τις φετινές πυρκαγιές και η Κυβέρνηση δεν φαίνεται διατεθειμένη να καταβάλει πλήρεις αποζημιώσεις και επειδή η σημερινή Κυβέρνηση όταν ήταν στην αντιπολίτευση υποσχόταν νομοθετική ρύθμιση για να μην εθνικοποιούνται οι κοινωνικοί αγώνες, ερωτώνται οι κύριοι Υπουργοί: τι ενέργειες θα κάνουν για να σταματήσουν τα αγροτοδικεία και για να αποποινικοποιηθούν οι κοινωνικοί αγώνες;».

Σ'αυτήν την επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σωτήρης Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν απαντήσω στη καρδιά του ερωτήματος, επιτρέψτε μου να θέσω ορισμένες βασικές αρχές και αξίες εάν θέλετε, της ευνομούμενης πολιτείας και του κράτους δικαίου, όπως τις αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση και όπως εγώ προσωπικά τις προσεγγίζω.

Για να λειτουργήσει ένα κράτος δικαίου μία ευνομούμενη κοινωνία, πρέπει να έχει ορισμένες αρχές.

Μία βασική αρχή η οποία ισχύει εδώ και τρεις αιώνες είναι η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών, που σημαίνει στην απλή ελληνική ότι η μία εξουσία δεν παρεμβαίνει στην άλλη, ιδιαίτερα η εκτελεστική εξουσία δεν μπορεί να παρέμβει σε ένα έργο το οποίο έχει εναποτεθεί από το εν γένει σύστημα στη δικαστική εξουσία. Βεβαίως, η εκτελεστική εξουσία περιφρουρεί την άλλη εξουσία, αλλά όμως δεν παρεμβαίνει, δεν μπαίνει στο έργο της.

Η δεύτερη αρχή είναι η αρχή του συνέρχασθε και του συνεταιρίζεσθαι, πάνω στο οποίο στηρίζονται κοινωνικοί αγώνες. Και αυτή η αρχή είναι γνωστή εδώ και πολλούς αιώνες. Αυτή, όμως, η αρχή περιορίζεται από την έννοια και την έξαρση του δικαίωματος. Στην απλή νομική γλώσσα αυτό σημαίνει ότι το δικαίωμα κάθε πολίτη τελειώνει εκεί όπου αρχίζει το δικαίωμα του άλλου.

Και η τρίτη αρχή είναι η αρχή του κοινωνικού δικαίου.

Διότι, κύριε Πρόεδρε και αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σωστός, καλός, ευλογημένος αν θέλετε ο κοινωνικός αγώνας. Αλλά την ίδια στιγμή είναι σωστό και ευλογημένο το ευρύτερο κοινωνικό δικαίωμα, το οποίο έχει κάθε πολίτης, κάθε κοινωνική ομάδα, να μην ανατρέψει ο οποιοσδήποτε κοινωνικός αγώνας το ισχύον καθεστώς και βλάπτει τα συμφέροντα μια γενικότερης ομάδας.

Έρχομαι τώρα με βάση αυτές τις αρχές να απαντήσω στην ερώτηση, την οποία υπέβαλε ο αγαπητός συνάδελφος. Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Δικαιοσύνης όχι μόνο δεν ποινικοποιεί, αλλά στέκεται δίπλα και στη δικαστική εξουσία και στους αγώνες. Δεν μπορεί όμως να υπεισέλθει σε ζητήματα τα οποία

ήδη έχει κρίνει η δικαιοσύνη και να αναστρέψει δικαστικές αποφάσεις.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος της ερωτήσεως που αναφέρει ότι εκκρεμούν τέσσερις δίκες στην περιοχή Αιγιάλειας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και πάλι θέλω να ξεκαθαρίσω μια δια παντός ότι εμείς δεν θα γίνουμε δικαστές μέσω της νομοθετικής εξουσίας, δεν θα καταργήσουμε τη δικαστική εξουσία.

Μπορώ να διατυπώσω από την καρδιά μου μια ευχή στους δικαστές και τα δικαστήρια. Σε τέτοιες περιπτώσεις όπου υπάρχει μια έντονη ευαισθησία, όπου υπάρχει ψυχική φόρτωση στους κοινωνικούς αγώνες, να είναι κάπως λιγότερο αυστηροί, να είναι κάπως επιεικείς απέναντι σ' αυτούς τους αγώνες. Όμως, επ' ουδενί θα ήθελα να υπεισέλθω και να αντικαταστήσω, να υποκαταστήσω τη δικαστική εξουσία στην κρίση τους και να πω «ξέρετε, διαγράψετε ή απαλλάσσετε». Σ' αυτήν την περίπτωση θα ήμουν ένας άνθρωπος ο οποίος ούτε την ευρύτερη κοινωνία και το κοινωνικό συμφέρον σκέπτεται, αλλά θα ήμουν και ένας κακός Υπουργός και μάλιστα κακός Υπουργός της Δικαιοσύνης. Ε, αυτό δεν θα το κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ τον ερωτώντα Βουλευτή κ. Καραθανασόπουλο να λάβει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, με πολύ προσοχή παρακολούθησα την προσέγγιση την οποία κάνατε επί του ζητήματος. Οφείλω, όμως, να ομολογήσω ότι δεν είναι ζήτημα ευαισθησίας. Είναι ζητήματα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών. Και η Κυβέρνηση, καθώς και η πλειοψηφία της Βουλής, νομοθετεί. Και με βάση αυτούς τους νόμους κρίνουν τα δικαστήρια.

Το ζήτημα της ποινικοποίησης των αγώνων, οι πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που ποινικοποιούν τους αγώνες των μαθητών, των εργαζομένων και της νεολαίας, όλα αυτά είναι γνωστά.

Δεύτερο ζήτημα, κύριε Υπουργέ. Στα μέσα Οκτώβρη, όπως λέει και η επίκαιρη ερώτηση, καταδικάστηκαν δεκατρείς αγρότες της Αιγιάλειας σε πεντάμηνη φυλάκιση, τη στιγμή που η ίδια η αστυνομία δεν τόνισε στο δικαστήριο ότι υπήρξε το αδίκημα της παρακώλυσης της συγκοινωνίας. Ο εισαγγελέας πρότεινε την αθώωσή τους, γιατί ακριβώς δεν υπήρξε κανένα αδίκημα. Κατά πλειοψηφία το δικαστήριο τους καταδίκασε. Φαίνεται ότι ήταν προαποφασισμένη η καταδίκη τους. Πρόκειται για μια καταδίκη με βάση υποτιθέμενες προθέσεις. Και υπήρξαν ανάμεσα στους καταδικασμένους και πυρόπληκτοι.

Στο στόχαστρο, λοιπόν, αυτών των εξελίξεων –και εμείς το λέμε καθαρά επειδή ακολουθούν και άλλες δίκες, τη Δευτέρα υπάρχει δίκη των αγροτών της δυτικής Αχαΐας στην Πάτρα– βρίσκεται μια προσπάθεια να καούν οι αγωνιστικές διαθέσεις των αγροτών που ξεκληρίζονται και λόγω της αντιαγροτικής πολιτικής, της κοινής αγροτικής πολιτικής, αλλά και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν εξαιτίας των καταστροφών από τις πυρκαγιές του καλοκαιριού.

Κύριε Υπουργέ, έχετε ως Κυβέρνηση ανεχθεί στην καλύτερη περίπτωση μια βιομηχανία διώξεων ενάντια στους αγρότες και όχι μόνο. Ποινικοποιείτε το δικαίωμα στους αγώνες και στις διεκδικήσεις.

Τι ζητάνε αυτοί οι άνθρωποι; Ζητάνε το απλούστατο δικαίωμα να μπορούν να ζουν με αξιοπρέπεια, να παραμείνουν στην ύπαιθρο, να καλλιεργούν τον αγροτικό τους κλήρο.

Το αγροτοδικείο, τα μαθητοδικεία, κύριε Υπουργέ, είναι μια προσπάθεια μέσω της οποίας σπέρνετε ανέμους. Θα θερίσετε θύελλες. Απ' αυτήν την άποψη εμείς θα επιμενούμε. Υπήρχαν διακηρυγμένες θέσεις της Κυβέρνησης όταν ήταν στην Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι θα προχωρήσετε σε νομοθετική πράξη η οποία όχι μόνο θα προχωρήσει στο σταμάτημα των διώξεων, αλλά και δεν θα αφήνει καμμία δυνατότητα ποινικοποίησης των αγώνων των αγροτών, των εργατών ή της νεολαίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει το λόγο για δευτερολογία.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα: ο Υπουργός Δικαιοσύνης -και η Κυβέρνηση- δεν θα τέμνει δικαστικές διαφορές με νόμους. Διότι σε αυτήν την περίπτωση κάλλιστα θα μπορούσε η οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα σε οποιαδήποτε στιγμή να πει ότι κάνω έναν κοινωνικό αγώνα και θέλω να μου κάνεις ένα νόμο να με απαλλάξεις από το δικαστήριο. Αυτό είναι ξεκάθαρο και είναι βασικό θεμέλιο και της δημοκρατίας και του ευνομούμενου κράτους και του κράτους δικαίου.

Ήθελα να πω απαντώντας στον αγαπητό συνάδελφο γι αυτό που είπε, για τις προαποφασισμένες καταδίκες. Κύριοι συνάδελφοι, είμαι παλιός σε αυτήν την Αίθουσα και θα σας συμβούλευα να μη χρησιμοποιείτε τέτοιες φράσεις οι οποίες είναι βαριές και πληγώνουν και τη δημοκρατία και τη δικαιοσύνη, αλλά και εμάς σαν Σώμα. Δεν υπάρχουν προαποφασισμένες αποφάσεις. Η δικαιοσύνη ιστορικά, πραγματικά και σημερινά, σύγχρονα, κάνει το καθήκον της. Αυτό το καθήκον της εμείς θα το περιφρουρήσουμε. Για εμάς, λοιπόν, αυτή η τρίτη εξουσία είναι μια εξουσία η οποία στη δημοκρατία μας, με όλες τις δυσκολίες που πέρασε όλα τα χρόνια, έδωσε τιμή, έδωσε δύναμη και στήριξε τη δημοκρατία. Επομένως τέτοιες κουβέντες, οι οποίες σας τραυματίζουν, θα ήθελα πολύ να σας παρακαλέσω να μην τις λέτε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τραυματίζουν περισσότερο τη στάση απέναντι στους αγρότες...

(Θόρυβος -κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ πολύ, δεν έχετε το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να μάθετε ότι η Βουλή δεν είναι καφενείο και δεν μπορεί να διακόπτεται ο οποιοσδήποτε ρητορεύει επί προαποφάσεων, έτσι επειδή υπάρχει μία παρερμηνεία ως προς το επιχείρημα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τι είναι αυτά τα πράγματα; Δεν είναι συμπεριφορά αυτή. Σας έδωσα πίστωση χρόνου, αλλά όχι να διακόπτετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ο κύριος Υπουργός, ήταν πάνω στα τρακτέρ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ κύριε συνάδελφε, δεν έχετε το λόγο.

Συνεχίστε κύριε Υπουργέ.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είπατε κύριε συνάδελφε ότι μπήκα στα τρακτέρ. Μπήκα. Έκανα κοινωνικούς αγώνες. Είμαι υπερήφανος: δεν έκλεινα δρόμους, δεν έκανα παρανομίες. Και αυτό ζητώ από εσάς. Να κάνετε αγώνες κοινωνικούς, να στηρίζετε τις κοινωνικές ομάδες, αλλά να μην κάνετε παρανομίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μην απαντάτε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): ... και ιδίως να μην πληγώνετε τη δικαστική εξουσία, να μην πληγώνετε έναν από τους πυλώνες της δημοκρατίας μας. Αυτό σας ζητώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, προχωρήστε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Και τέλος, επειδή πολλές φορές -δεν είναι στην αρμοδιότητά μου, αλλά επειδή το θίξατε- μιλάτε για την Κ.Α.Π., σας συμβουλεύω ότι δεν σας συμφέρει να μιλάτε γι αυτό, διότι εάν έχει υπάρξει μια πρόοδος στην ύπαιθρο, στον αγροτικό τομέα, έχει υπάρξει από την Κ.Α.Π.. Αυτή χρηματοδοτήσε, αυτή στήριξε, αυτή έβγαλε τον αγρότη με τις γαλότσες και τον έκανε νοικοκύρη.

Κατόπιν όλων αυτών, κύριε Πρόεδρε, καταλήγοντας, θέλω να πω ότι εμείς θα ακολουθήσουμε αυτήν τη γραμμή, η οποία είναι μια γραμμή δημοκρατίας, είναι μια γραμμή του ευνομούμενου κράτους, είναι μια γραμμή του κράτους δικαίου και αυτή θα υποστηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό Δικαιοσύνης.

Θα συζητηθεί η τρίτη με αριθμό 197/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την ίδρυση ηλεκτροπαραγωγικών μονάδων με καύσιμο ύλη λιθάνθρακα κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης ερωτήσεως του κ. Κοροβέση, έχει ως εξής:

«Σε μια χρονική περίοδο που η χώρα μας έχει ήδη αυξήσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου κατά 25% σε σχέση με το 1990, ενώ με βάση το Πρωτόκολλο του Κιότο έχει αναλάβει την υποχρέωση να συγκρατήσει αυτήν την αύξηση μέχρι το 2012, έρχεται η ελληνική Κυβέρνηση και εγκρίνει την ίδρυση ηλεκτροπαραγωγικών μονάδων έντονα ρυπογόνων, αφού θα χρησιμοποιούν ως καύσιμο ύλη λιθάνθρακα.

Ήδη η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (Ρ.Α.Ε.) έχει γνωμοδοτήσει για την κατασκευή τριών τέτοιων ιδιωτικών μονάδων, στα Άσπρα Σπίτια Βοιωτίας, στον Αστακό Αιτωλοακαρνανίας και πρόσφατα στο Μαντούδι Ευβοίας, ενώ αναμένεται ανάλογη απόφαση για μονάδα της ΔΕΗ στο Αλιβέρι Ευβοίας, συνολικής αξίας 2.600 Μ.Υ..

Οι επιπτώσεις της λειτουργίας των μονάδων αυτών στο περιβάλλον είναι πολλαπλές από αυτές των μονάδων φυσικού αερίου και μπορούν να συγκριθούν μόνο με τις έντονα ρυπαίνουσες λιγνιτικές μονάδες. Γι αυτό και υπάρχουν έντονες αντιδράσεις στις τοπικές κοινωνίες της Βοιωτίας και της Αιτωλοακαρνανίας, ενώ ήδη άρχισαν και στην Εύβοια να κινητοποιούνται πολίτες και τοπικοί φορείς, για να αποτρέψουν την εγκατάσταση των δύο άλλων μονάδων.

Τελευταία βέβαια στιγμή ο Υπουργός Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε ανακοίνωσε την επιβολή προστίμου στη ΔΕΗ, την πλέον ρυπογόνο βιομηχανία στην Ελλάδα, διότι όπως δήλωσε ο ίδιος «οι κλιματικές αλλαγές ένα μεγάλο παγκόσμιο πρόβλημα και η Ελλάδα οφείλει να είναι συνεπής στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει απέναντι στο Πρωτόκολλο του Κιότο».

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Αν έχει υπολογίσει τις πρόσθετες επιβαρύνσεις που θα επιφέρουν αυτές οι μονάδες στο ήδη επιβεβαρημένο από τις πρόσφατες φυσικές καταστροφές περιβάλλον.

2. Πώς θα αντιμετωπίσει τις επιπτώσεις που θα υπάρξουν από την μη τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων της χώρας για την μείωση των αερίων θερμοκηπίου και

3. Γιατί αγνοεί τις αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών όταν μάλιστα για μερικές, όπως αυτές της βόρειας Εύβοιας, έχουν σχέση με την οικονομική τους ζωή που στηρίζεται αποκλειστικά στον τουρισμό...».

Στη συγκεκριμένη επίκαιρη ερώτηση θα απαντήσει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Καλαφάτης.

Ορίστε κύριε Υφυπουργέ έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας τα τελευταία χρόνια διαμορφώνει και εφαρμόζει σύγχρονη ενεργειακή στρατηγική. Σε αυτή λαμβάνουμε υπ' όψιν σημαντικές παραμέτρους, την ενεργειακή επάρκεια της χώρας, την ασφάλεια του εφοδιασμού, την προστασία του περιβάλλοντος, το κόστος των επενδύσεων, τη μείωση της εξάρτησης από το πετρέλαιο και άλλες. Στοχεύουμε στην εξασφάλιση πραγματικής αιεφόρου ανάπτυξης, όπου η ενέργεια αποτελεί πολιτική αιχμή.

Με τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας βγήκαμε από την αδράνεια δεκαετιών. Οι ανανεώσιμες πηγές και η εξοικονόμηση ενέργειας, τα βιοκαύσιμα και η βιοενέργεια έγιναν πολιτικές πρώτης γραμμής. Εδώ θα ήθελα να επισημάνω ότι η προστασία του περιβάλλοντος αφορά στη διαμόρφωση εθνικής στρατηγικής. Αυτό πράττουμε.

Για την έκδοση αδειών ηλεκτροπαραγωγής η εξέταση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων αποτελεί προϋπόθεση από το στάδιο της αξιολόγησης της αίτησης.

Για την έκδοση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας απαιτείται η υπογραφή κοινής υπουργικής απόφασης, έγκρισης περιβαλλοντικών όρων.

Στις διαδικασίες αυτές το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. επιβάλλει τους περιβαλλοντικούς όρους, εξετάζοντας λεπτομερώς τις επιπτώσεις του έργου στο περιβάλλον.

Αντίστοιχη όροι τίθενται και στις άδειες παραγωγής τόσο ως προς τις επιπτώσεις στο περιβάλλον όσο και ως προς τις διευθετήσεις συμβάσεις, συνθήκες και συμφωνίες. Σε κάθε περίπτωση αναζητούνται οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές σε συνδυασμό με το χρησιμοποιούμενο καύσιμο σύμφωνα με τις αυστηρές απαιτήσεις τις ευρωπαϊκής και εθνικής νομοθεσίας.

Γνωρίζετε ότι η χώρα μας έχει κυρώσει τη Συνθήκη των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή και το Πρωτόκολλο του Κιότο. Το αρμόδιο Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. έχει συντάξει της αποφάσεις για την εναρμόνιση της χώρας μας με το σύστημα εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου. Στο πλαίσιο αυτό έχει προχωρήσει στη δημιουργία υπηρεσίας που αδειοδοτεί τις υπόχρεες εγκαταστάσεις με άδεια εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου και παρακολουθεί τα θέματα σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Σε αυτό λοιπόν το ευρύτερο πλαίσιο κινούνται όλες οι αδειοδοτήσεις εγκαταστάσεων που εκπέμπουν αέρα του θερμοκηπίου και βεβαίως οι ηλεκτροπαραγωγικές μονάδες. Ειδικά για τις ανθρακικές μονάδες η Ρ.Α.Ε. έχει θέσει ειδικούς πρόσθετους όρους στη γνωμοδότηση της, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Η μείωση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου αποτελεί χρέος μας στις επόμενες γενιές αλλά και υποχρέωσή μας στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών προτεραιοτήτων.

Τον Μάρτιο του 2006 στο Συμβούλιο Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεσμευτήκαμε στην αύξηση της διείσδυσης των ανανεώσιμων πηγών και στη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά 20% έως το 2020.

Να θυμίσω επίσης, ότι στις 29 Οκτωβρίου στη Λισαβόνα υπογράψαμε τη διακήρυξη στο πλαίσιο της διεθνούς συνεργασίας για δράση κατά του διοξειδίου του άνθρακα.

Τέλος, όπως και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεσμεύθηκε από το Βήμα της Βουλής, η Ελλάδα θα αφιερώσει τη φετινή της προεδρεία στο δίκτυο ανθρώπινης ασφάλειας, στην ευαισθητοποίηση και κινητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Σε κάθε περίπτωση η αντιμετώπιση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου αποτελεί και απαιτεί μία πολύπλευρη προσέγγιση με ακόμα μεγαλύτερη ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών, με εξοικονόμηση ενέργειας, με καλύτερη ενέργεια και αποδοτικότητα, με αντικατάσταση των πεπαιλωμένων από σύγχρονες μονάδες ηλεκτροπαραγωγής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Περικλής Κοροβέσης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ – ΗΛΙΑΣ ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, άκουσα με πολύ μεγάλη προσοχή αυτά που είπατε και αν ερχόμουν από τον Άρη ή έναν άλλο πλανήτη, θα με είχατε πείσει. Μου μιλήσατε σαν να είμαι εξωγήινος. Κακές λέξεις δεν είπατε.

Σας ρωτώ συγκεκριμένα για το Μαντούδι, για τα Άσπρα Σπίτια, για τον Αστακό. Τι γίνεται εκεί πέρα; Δεν τα ακούσατε; Θέλω συγκεκριμένα πράγματα. Διακηρύξεις έχω διαβάσει κι έχω ακούσει πολλές. Θέλω συγκεκριμένα πράγματα για να πω στους κατοίκους που με έχουν επιφορτίσει με αυτήν την ερώτηση, εάν θα ζήσουν αύριο τα παιδιά τους.

Ξέρετε πόσοι τόνοι διοξειδίου του άνθρακα και άλλων τοξικών ουσιών θα πέσουν πάνω στην παραγωγή τους και θα καταστρέψουν την τροφική αλυσίδα; Ξέρετε η χώρα μας ότι το μόνο που έχει να πουλήσει, είναι το περιβάλλον; Έχουμε τον ήλιο, τη θάλασσα και μια ευλογημένη γη. Από αυτό ζούμε. Και το δολοφονούμε.

Το πρόβλημα του περιβάλλοντος είναι εθνικό θέμα, δεν είναι μικροπροβλήματα εξωτερικής πολιτικής. Το Κοινοβούλιο φαίνεται ότι προηγούμενα το είχε μπερδέψει αυτό. Είναι θέμα εξωτερικής πολιτικής να το διαχειριστούν δυο υπεύθυνοι άνθρωποι να τελειώνουμε. Δεν είναι εθνικό θέμα αυτό. Είναι θέμα εξωτερικής πολιτικής. Να διακρίνουμε τα διαφορετικά πράγματα.

Εθνικό θέμα είναι το περιβάλλον και κατά την άποψή μου θα πρέπει να γίνει ένα Υπουργείο Περιβάλλοντος, στο οποίο να μετέχουν όλα τα κόμματα και όλες οι οικολογικές οργανώσεις. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ και μάλιστα για το σύντομο της αγορεύσεώς σας.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Αγαπητέ συνάδελφε, σας περιέγραψα στην πρωτολογία μου μια συνολική πολιτική διαχείρισης και αντιμετώπισης των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου, στο οποίο αναφερόσαστε στην ερώτησή σας.

Η προστασία του περιβάλλοντος είναι ευθύνη όλων μας και θα συμφωνήσω ότι το θέμα του περιβάλλοντος είναι εθνική προτεραιότητα. Δεν πρέπει να λησμονούμε δε και την ενεργειακή εξασφάλιση της χώρας, ένα παράγοντα σημαντικό για την ανάπτυξή της. Για εμάς ανάπτυξη και περιβάλλον δεν είναι αντίθετες έννοιες. Μπορώ να πω ότι μπορούν να περπατήσουν μαζί και περπατούν μαζί. Το αειφόρο πρότυπο που έχουμε επιλέξει και εφαρμόζουμε, περιέχει τις έννοιες της ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής και ασφάλειας και μαζί με την προστασία του περιβάλλοντος αποτελούν ένα σύγχρονο αναπτυξιακό πρότυπο, ένα σύγχρονο αναπτυξιακό μοντέλο για τη χώρα μας. Η ευημερία των κοινωνιών μας είναι σε ευθεία συνάρτηση με την περιβαλλοντική ευθύνη.

Ειδικότερα για το θέμα των αδειών, θέλω να διευκρινίσω ότι οι περιπτώσεις που αναφέρετε, βρίσκονται υπό εξέταση, γιατί μιλούσατε για έγκριση στην ερώτησή σας. Για τις δύο άδειες που η Ρ.Α.Ε. έχει γνωμοδοτήσει θετικά, έχουν ήδη προστεθεί επιπλέον όροι. Η γνωμοδότηση για την τρίτη άδεια βρίσκεται στο στάδιο της αξιολόγησης, στη δε περίπτωση της Δ.Ε.Η. βάσει της νομοθεσίας η εταιρεία κατέθεσε αίτηση για τον καθορισμό των λοιπών όρων και προϋποθέσεων για άδεια παραγωγής ανθρακικής μονάδας. Όπως προβλέπει ο νόμος, έχει ρητή υποχρέωση να θέσει σε ψυχρή εφεδρεία πεπαιλωμένες μονάδες αντίστοιχης ισχύος έως το 2017. Και αυτή η αίτηση βρίσκεται στο στάδιο της αξιολόγησης από τη Ρ.Α.Ε..

Σε κάθε περίπτωση, για τη λειτουργία των μονάδων απαιτείται εκτός των άλλων η έγκριση των περιβαλλοντικών όρων, η άδεια εκπομπής ρύπων, αλλά και η αξιοποίηση των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών. Η ασφάλεια εφοδιασμού της χώρας επιβάλλει τη διαφοροποίηση των πηγών, τη στήριξη σε διαφορετικά καύσιμα και την αντικατάσταση των πεπαιλωμένων σταθμών, που εκτός των άλλων είναι και χαμηλής απόδοσης.

Η εκπόνηση ειδικής μελέτης της Ρ.Α.Ε. για διάφορα σενάρια, έχει καταγράψει ότι η υποκατάσταση των λιγνιτικών μονάδων από ανθρακικές, οδηγεί σε μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Όμως, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία, είναι η ταχύτερη διείσδυση –και αυτό θα πρέπει να το συμπεριλάβουμε όλοι μας– των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, που εμείς προωθούμε αποφασιστικά.

Έτσι, απλοποιήσαμε την αδειοδότηση, δίνουμε επιπλέον κίνητρα για την ανάπτυξή τους, κοινοποιούμε την προμελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων στις τοπικές κοινωνίες. Επιπλέον, προωθούμε κάθε νέα τεχνολογία που μπορεί να συνεισφέρει στην καλύτερη προστασία του περιβάλλοντος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, διαβάζει ο κύριος Υπουργός. Απαγορεύεται, από τον Κανονισμό, να διαβάσει ο Υπουργός. Ήξερε τι θα το ρωτήσουν;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν ξέρω, εάν θα πρέπει να μου επιβάλλετε τις σημειώσεις που θα κρατήσω κατά τη διάρκεια της πρωτολογίας μου, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Προχωρήστε, κύριε Υπουργέ, για να τελειώνουμε. Μην απαντάτε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Απαγορεύεται από τον Κανονισμό να διαβάσει ο Υπουργός. Υπάρχει συγκεκριμένο άρθρο. Εάν θέλετε, να το βρούμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δεν ξέρω, εάν αυτό είναι δική σας αρμοδιότητα, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κάνετε διάλεξη εδώ πέρα, δεν

απαντάτε στην ερώτηση. Είναι απαράδεκτο αυτό το στυλ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, προχωρήστε και κλείστε, γιατί έχει περάσει ο χρόνος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Προχωρώ και κλείνω την απάντησή μου. Το αναπτυξιακό πρότυπο, το οποίο έχουμε αναπτύξει, είναι ένα πρότυπο που συνδυάζει την προστασία του περιβάλλοντος μαζί με την ανάπτυξη. Αυτό είναι το πρότυπό μας και θα το υπερασπιστούμε μέχρι τέλους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της τελευταίας επίκαιρης ερώτησης του δεύτερου κύκλου.

Είναι η με αριθμό 191/13-11-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τη μείωση της φορολογίας στα καινούργια Ι.Χ. αυτοκίνητα κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης ερώτησης έχει ως ακολούθως:

«Η Ελλάδα έχει από τις υψηλότερες τιμές λιανικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τα καινούργια Ι.Χ. με κινητήρα 1.600 κυβικών εκατοστών και άνω, ενώ οι Έλληνες έχουν από τους χαμηλότερους μισθούς στην Ευρωζώνη. Αυτό σημαίνει ότι ο μέσος πολίτης της Ευρωζώνης -του οποίου ο μισθός είναι σαφώς μεγαλύτερος του μέσου Έλληνα- αποκτά ευκολότερα ένα ασφαλές Ι.Χ..

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός: Πότε θα μειωθούν δραστικά οι φορολογικοί συντελεστές στα καινούργια Ι.Χ., ώστε τα αυτοκίνητα με κινητήρα 1.600 κυβικών εκατοστών να γίνουν πιο προσιτά στους Έλληνες πολίτες;».

Αφού επαινέσω τον συντάκτη αυτής της ερωτήσεως για το σύντομο χώρο που καταλαμβάνει, επειδή είναι εύληπτη και είναι περισσότερο ευχερές να απαντήσει κάποιος, παρακαλώ να απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, ο κ. Μπέζας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, όπως είναι γνωστό, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν το δικαίωμα να επιβάλλουν φόρους και σε άλλα προϊόντα εκτός από εκείνα στα οποία

υπάρχει εναρμονισμένο καθεστώς σε κοινοτικό επίπεδο. Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης. Έχουν, δηλαδή, το δικαίωμα να επιβάλλουν φόρους εκτός από τα ενεργειακά, τα αλκοολούχα και τα καπνικά και σε άλλα προϊόντα.

Στο πλαίσιο αυτής της ευχέρειας, η χώρα μας έχει διατηρήσει το τέλος ταξινόμησης στα επιβατικά οχήματα, στα φορτηγά οχήματα και στις μοτοσικλέτες.

Με το σημερινό φορολογικό καθεστώς τα επιβατικά οχήματα επιβαρύνονται με τέλος ταξινόμησης, το οποίο συναρτάται βασικά από δύο παράγοντες: Από την αντιρρυπαντική τεχνολογία των οχημάτων, από την εκπομπή δηλαδή των ρύπων, και από το κυλινδρισμό του κινητήρα τους.

Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτό το φορολογικό καθεστώς που ισχύει σήμερα στη χώρα μας, στους χαμηλούς συντελεστές τέλους ταξινόμησης υπάγονται τα λιγότερο ρυπογόνα αυτοκίνητα, αυτά τα οποία πληρούν τις προδιαγραφές της Οδηγίας 69/1998, και όλα τα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα τα οποία έχουν έτος παραγωγής από το 1999 και μετά. Στις περιπτώσεις αυτές, των χαμηλών δηλαδή συντελεστών ταξινόμησης, οι συντελεστές κυμαίνονται από 5% έως 50%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ**)

Με βάση, λοιπόν, τους συντελεστές τέλους ταξινόμησης που ισχύουν σήμερα στη χώρα μας, ειδικά για τα καινούργια οχήματα αντιρρυπαντικής τεχνολογίας πρέπει να πω, κύριε συνάδελφε, ότι δεν ισχύουν αυτά τα οποία επικαλείστε στην ερώτησή σας. Οι συντελεστές φόρου ταξινόμησης, δηλαδή οι φορολογικοί συντελεστές αυτών των αυτοκινήτων, βρίσκονται πολύ κοντά στο μέσο κοινοτικό επίπεδο και μάλιστα για τα αυτοκίνητα, τα οποία έχουν κινητήρα 1.600 κυβικών, ισχυρίζομαι με ασφάλεια ότι οι τιμές λιανικής πώλησης σε πολλά μοντέλα, σε πολλές κατηγορίες αυτοκινήτων, είναι πιο χαμηλές από τις αντίστοιχες τιμές λιανικής πώλησης σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Καταθέτω μάλιστα στη Βουλή και έναν πίνακα με τους συντελεστές τέλους ταξινόμησης επιβατικών αυτοκινήτων για όλες τις προδιαγραφές οδηγίων και τις κατηγορίες κυβισμού των κινητήρων.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αντώνιος Μπέζας καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να τονίσω, κύριε συνάδελφε –δεν το αναφέρετε άμεσα στην ερώτησή σας, αλλά θέλω να θέσω αυτό το ζήτημα, για να μην υπάρχουν παρερμηνείες- ότι η εθνική μας νομοθεσία, σχετικά με τη φορολόγηση των επιβατικών αυτοκινήτων, έχει ήδη κριθεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Υπάρχει απόφαση του 1998 και υπάρχει και πρόσφατη απόφαση του 2007 που εξεδόθη μόλις πριν από λίγο διάστημα, το Σεπτέμβριο του 2007.

Με καμμία απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν έχει αμφισβητηθεί το καθεστώς φορολόγησης των επιβατικών αυτοκινήτων που υπάρχει στη χώρα μας από το 1998 και μετά. Έχουμε πλήρως εναρμονιστεί με την απόφαση του 1998, σχετικά με την κλίμακα των φορολογικών συντελεστών και τα κριτήρια τα οποία θα πρέπει να λαμβάνονται υπ' όψιν στην απομείωση της φορολογητέας αξίας και το επόμενο διάστημα θα προσαρμοστούμε και με την πρόσφατη απόφαση του Σεπτεμβρίου του 2007. Θα υπάρξει εναρμόνιση, σχετικά με την απομείωση της αξίας των μεταχειρισμένων αυτοκινήτων για το πρώτο έτος κυκλοφορίας τους σε συνδυασμό με τα χιλιόμετρα, τα οποία έχουν διανύσει αυτά τα αυτοκίνητα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια του κ. Νεράντζη, ενός ανθρώπου γνωστού για την ευπρέπιά του και την προσφορά του στον κοινοβουλευτισμό.

Κύριε Υφυπουργέ, ευχαριστώ για την απάντησή σας. Η επιβολή υψηλής φορολογίας στα εισαγόμενα Ι.Χ. εδικαιολογείτο παλαιότερα στη χώρα μας όταν υπήρχαν κάποιες στοιχειώδεις αλυσίδες συναρμολόγησης αυτοκινήτων στην πατρίδα μας ή όταν γινόταν κάποια προσπάθεια να δημιουργηθεί εγχώρια αυτοκινητοβιομηχανία.

Εγώ μεγάλωσα στις Κυκλάδες, στη Σύρο και θυμάμαι καλά που ένα από τα φωτισμένα επιχειρηματικά πνεύματα που είχε η πατρίδα μας, τον Γουλανδρή, να προσπαθεί να δημιουργήσει σ' ένα μικρό νησί των Κυκλάδων με βιομηχανική παράδοση, προσπαθούσε να δημιουργήσει αλυσίδες συναρμολόγησης μικρών αυτοκινήτων, ιδιαίτερα την εποχή που υπήρχε η ενεργειακή, η πετρελαϊκή κρίση του 1973.

Έχω στα χέρια μου μία εξαιρετική έκδοση, ονομάζεται «MADE IN GREECE». Την εκπόνησαν δύο επιστήμονες. Περιγράφουν την αγωνιώδη και κοπιαστική προσπάθεια να δημιουργηθεί ελληνική αυτοκινητοβιομηχανία, μια προσπάθεια που δυστυχώς δεν ευοδώθηκε λόγω της αλλοπρόσαλλης και εγκληματικής πολιτικής και της Νέας Δημοκρατίας και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. όλα αυτά τα χρόνια.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, εισάγουμε αυτοκίνητα ακόμα και από την Τουρκία και έτσι το όνειρο του ελληνικού αυτοκινήτου έχει διαψευστεί. Θυμάμαι μια εκπομπή του κ. Παπαδόκη στον «ΑΝΤ1» όπου ένας άνθρωπος από την Κρήτη δημιούργησε ένα ηλεκτρικό αυτοκίνητο και δεν μπορούσε να το πιστοποιήσει στην Ελλάδα. Αναγκάστηκε να πάει στην Ιταλία για να το πιστοποιήσει. Το ελληνικό αυτοκίνητο έμεινε απλώς ένα όνειρο.

Ήθελα απλώς να πω ότι η υψηλή φορολογία επί των εισαγόμενων αυτοκινήτων είναι απλώς μία φορομνηστική πολιτική. Αυτό που συμβαίνει είναι να φορολογεί το κράτος, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, τα καινούρια αυτοκίνητα για να μαζεύει έσοδα.

Εργαζόμενοι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για δεκατέσσερα χρόνια. Στο Βέλγιο ένα αυτοκίνητο 1600 κυβικών κοστίζει από 5.000 έως 9.000 ευρώ ακριβότερα στην Ελλάδα. Ένα αντίστοιχο αυτοκίνητο 1800 κυβικών κοστίζει ακριβότερα από 8.000 έως 15.000 ευρώ. Στο Βέλγιο ο μέσος μισθός είναι διπλάσιος από το μέσο μισθό του Έλληνα. Και ερωτώ αυτό που ρωτάει ο κάθε Έλληνας τον καθένα μας. Πότε θα ευθυγραμμιστούν επιτέλους οι τιμές των καινούργιων αυτοκινήτων στην Ελλάδα –μιλώ για ένα αυτοκίνητο όχι πολυτελείας, μιλώ για ένα αυτοκίνητο 1800 κυβικών που να έχει στοιχειώδη χαρακτηριστικά ασφάλειας- σε σχέση μ' αυτό που ισχύει στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊ-

κής Ένωσης ώστε ο Έλληνας να αποκτήσει ένα αξιόπιστο αυτοκίνητο;

Είναι γεγονός ότι ο Έλληνας δουλεύει μια ζωή και δεν έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει ένα αυτοκίνητο με ισχυρό κινητήρα και ασφαλή οδικά χαρακτηριστικά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, η διαμόρφωση των τιμών λιανικής πώλησης στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξαρτάται πρώτα απ' όλα, όπως είναι φυσικό, από την τιμολογιακή πολιτική των εργοστασίων, εξαρτάται από το φορολογικό καθεστώς και βέβαια από άλλους παράγοντες, οι οποίοι είναι διαφορετικοί σε κάθε χώρα.

Είναι φυσικό οι ευρωπαϊκές χώρες που έχουν αυτοκινητοβιομηχανία, όπως είναι η Αγγλία, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία να έχουν πολύ χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές για τη φορολόγηση των αυτοκινήτων τους. Αυτές μάλιστα οι χώρες έχουν υψηλούς φορολογικούς συντελεστές για αυτοκίνητα τα οποία δεν κατασκευάζονται στην επικράτειά τους, όπως επίσης άλλες χώρες, το Βέλγιο στο οποίο αναφερθήκατε, έχουν χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές γιατί έχουν δώσει έμφαση στην εμπορία των αυτοκινήτων. Υπάρχουν, όμως, άλλες χώρες που δεν παράγουν αυτοκίνητα, όπως είναι η δική μας χώρα, η Δανία, η Πορτογαλία, η Φιλανδία, που έχουν υψηλότερους φορολογικούς συντελεστές, συμβατούς όμως σε κάθε περίπτωση με την κοινοτική νομοθεσία. Δεν μπορεί, επομένως, να γίνεται σύγκριση της χώρας μας με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, διότι εκεί τα δεδομένα είναι διαφορετικά. Παρόλα όμως αυτά, όπως ανέφερα και στην πρωτολογία μου, η τιμή λιανικής πώλησης ιδιαίτερα για τα καινούρια αυτοκίνητα αντιρρυστικής τεχνολογίας 1600 κυβικών είναι σε πολλά μοντέλα αυτοκινήτων πολύ χαμηλότερη στη χώρα μας από ό,τι σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες που δεν παράγουν αυτοκίνητα. Και γι' αυτό το λόγο δεν τίθεται προς το παρόν θέμα μείωσης της φορολογίας, των τελών ταξινόμησης στα επιβατικά αυτοκίνητα.

Θα ήθελα, όμως, με αφορμή την ερώτησή σας, να κάνω και μια γενικότερη αναφορά για το καθεστώς φορολόγησης των αυτοκινήτων. Όπως γνωρίζετε σε κοινοτικό επίπεδο η νομοθεσία είναι πολύ περιορισμένη και γι' αυτό το λόγο η επιτροπή ήδη από το 2005 έχει υποβάλει ένα σχέδιο οδηγίας που στηρίζεται βασικά σε τρεις προτάσεις.

Η πρώτη πρόταση ήταν η πλήρης κατάργηση των τελών ταξινόμησης. Η πρόταση αυτή απεσύρθη. Επομένως δεν υπάρχει περίπτωση κατάργησης της φορολογίας στα αυτοκίνητα σε κοινοτικό επίπεδο.

Η δεύτερη πρόταση έχει να κάνει με τον υπολογισμό του τέλους ταξινόμησης σε συνάρτηση με το διοξείδιο του άνθρακα που εκπέμπεται. Στη χώρα μας, είπα και πριν, ότι ήδη εφαρμόζουμε ένα σύστημα μειωμένης φορολογίας στα καθαρά αυτοκίνητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η τρίτη πρόταση έχει να κάνει με την καθιέρωση ενός συστήματος επιστροφής φόρων σε αυτοκίνητα, των οποίων οι κάτοχοι αλλάζουν τόπο διαμονής.

Όλα αυτά προτείνεται να ισχύσουν από την 1 Ιανουαρίου 2011 και μάλιστα πρόσφατα στο τελευταίο Συμβούλιο ECOFIN στις 13 Νοεμβρίου πάρθηκε κατ' αρχάς η πολιτική απόφαση, για να προωθηθεί η λεγόμενη «πράσινη φορολογία» για τα αυτοκίνητα. Η χώρα μας είναι προφανές ότι παρακολουθεί αυτές τις συζητήσεις και, σε περίπτωση που υπάρχει κοινή ευρωπαϊκή νομοθεσία, θα εναρμονιστούμε, όπως έχουμε κάνει και στο παρελθόν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Ως Πρόεδρος του Σώματος η παραίνεση, την οποία θα ήθελα να απευθύνω και προς την Κυβέρνηση και προς τον παριστάμενο Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, τον κ. Μπέζα γνωρίζοντας και τις ευαισθησίες

του, είναι να δει το θέμα του τέλους ταξινόμησης των αυτοκινήτων στην κατηγορία των υβριδικών αυτοκινήτων, τα οποία δίνουν πολύ μεγάλες δυνατότητες συμμετοχής στην καταπολέμηση της ρύπανσης και των ρύπων που εκπέμπουν τα αυτοκίνητα ακόμα και αυτά της αντιρρυπαντικής τεχνολογίας, ώστε να περάσουμε συνολικά όλοι μια αντίληψη και με τη διάδοση και χρήση των υβριδικών αυτοκινήτων ως συμμετοχή μας στην αντιμετώπιση της αλλαγής του κλίματος, που είναι η πρόκληση για ολόκληρη την ανθρωπότητα στον 21ο αιώνα και συνεπώς

καθιστά τα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και της οικολογίας εθνική υπόθεση.

Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Θα διακόψουμε στο σημείο αυτό τον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο, για να γίνει η καθιερωμένη αναφορά και τιμή στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμούμε σήμερα και αύριο την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Τιμούμε το έπος της νέας γενιάς. Τιμούμε τους απλούς πολίτες, τους φοιτητές, τους εκπαιδευτικούς, τους εργάτες, τους αγρότες, τους επαγγελματίες, τους δημιουργούς σε όλους τους τομείς που πάλεψαν σε δύσκολους καιρούς για κοινές αρχές και κοινές αξίες, για την ελευθερία, τη δημοκρατία, την ισονομία, την παιδεία, την αξιοπρεπή διαβίωση. Τιμούμε όλους τους αγωνιστές της Δημοκρατίας. Τιμούμε τον πολίτη που ξεπερνά το ατομικό για να υπηρετήσει το συλλογικό, το κοινωνικό, το εθνικό συμφέρον, τον πολίτη που κάνει πράξη με τις επιλογές και τις δράσεις του την εθνική ομοψυχία, τον πολίτη που επιτάσσει την ενότητα όλων γύρω από κοινές αξίες, κοινούς στόχους, κοινά οράματα.

Αυτό άλλωστε είναι το βασικό χαρακτηριστικό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, ότι παραμερίστηκαν οι επιμέρους πολιτικές και ιδεολογικές απόψεις και εξασφαλίστηκε η μέγιστη δυνατή συστράτευση, ότι παραμερίστηκαν εκείνα που μπορεί να χωρίζαν και έγιναν σύμβολα ενότητας και αγώνα οι κοινοί στόχοι, ότι υπήρξε συνένωση δυνάμεων γύρω από λίγες και μόνο λέξεις: Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία. Το δίδαγμα αυτό οφείλουμε να το κρατούμε, διαρκώς, ζωντανό, διαρκώς ισχυρό, να υιοθετούμε το δίδαγμα αυτό στις δράσεις μας για τα μεγάλα και τα σπουδαία που αφορούν το παρόν και το μέλλον του τόπου μας, να υιοθετούμε το δίδαγμα αυτό στις θέσεις μας, στα καθημερινά ζητήματα που αφορούν την ποιότητα ζωής κάθε πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επέτειος του Πολυτεχνείου μας καλεί να διατηρούμε καθημερινά ισχυρή την μνήμη μας στους αγώνες για ελευθερία και Δημοκρατία, μας καλεί να αναπτύσσουμε πολιτικές δράσεις και συμπεριφορές που βελτιώνουν την ουσία αλλά και την ποιότητα της Δημοκρατίας μας.

Μας καλεί σε κοινούς αγώνες για την κοινωνική δικαιοσύνη, την κοινωνική συνοχή, την κοινωνική πρόοδο. Μας καλεί ταυτόχρονα στο κοινό χρέος απέναντι στην Κυπριακή Δημοκρατία που παραμένει χωρισμένη στα δύο.

Μετάφερα τη δέσμευση αυτή, ολόκληρης της Βουλής των Ελλήνων, σε όλες τις πολιτικές δυνάμεις, σε όλους του Κύπριους αδελφούς μας κατά την πρόσφατη επίσκεψή μου στη Μεγαλόνησο, την πρώτη επίσημη επίσκεψη που πραγματοποιήσα εκτός Ελλάδος. Σας μεταφέρω τη δική τους εκτίμηση για την προσφορά της Ελλάδας, του Ελληνικού Κοινοβουλίου, στους αγώνες που συνεχίζονται, τους αγώνες για βιώσιμη και λειτουργική λύση στη βάση των αποφάσεων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και των αρχών και αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σας μεταφέρω την κοινή εκτίμηση των Κυπρίων συναδέλφων μας για τη στήριξη που παρείχε η Βουλή των Ελλήνων στους αγώνες της Κύπρου, αλλά και ειδικότερα στην ενταξιακή της πορεία. Η συνέχιση της στάσης αυτής αναγνωρίζεται και τιμάται από όλους τους Κύπριους αδελφούς μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκύβουμε με ευλάβεια στους αγώνες για τη Δημοκρατία, την Ελευθερία, τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, τις πολιτικές ελευθερίες του τόπου μας. Τιμούμε όλους τους αγωνιστές της αντιδικτατορικής πάλης, όλους τους πρωταγωνιστές της Μεταπολίτευσης, όλους όσοι συνέβαλαν στην εδραίωση του δημοκρατικού πολιτεύματος στη σύγχρονη Ελλάδα. Τιμούμε τη συμβολή όλων των πολιτικών δυνάμεων στη διασφάλιση της πιο ισχυρής δημοκρατίας, τη διασφάλιση της πιο μακράς περιόδου πολιτικής σταθερότητας στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της πατρίδας μας. Δεσμευόμαστε ταυτόχρονα να συνεχίσουμε τις πολιτικές και τις δράσεις που συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας της Δημοκρατίας μας. Δεσμευόμαστε για το χρέος που οφείλουμε όλοι μαζί στις σημερινές αλλά και τις αυριανές γενιές. Δεσμευόμαστε για το χρέος μας στο παρόν και το μέλλον της πατρίδας μας.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπληρώνονται αύριο τριάντα τέσσερα χρόνια από την εξέγερση της 17ης Νοεμβρίου του

1973. Για τη δική μου τη γενιά που βρισκόταν τότε στα θρανία του Γυμνασίου τα γεγονότα είναι σαφή και προσδιορισμένα, το ίδιο και για τις γενιές που προηγήθηκαν και ήταν παρούσες. Σήμερα δυσπιστούν ορισμένοι και λένε. Πόσα έχουν διασωθεί από τότε στη μνήμη των σημερινών νέων; Αναρωτιούνται τι μπορεί να νιώσουν οι σημερινοί εικοσάρηδες, εικοσιπεντάρηδες, δεκαοκτάρηδες, οι φοιτητές, οι μαθητές από το ηλεκτρικό ρεύμα που διαπερνούσε τότε όλους μας και επικαλούνται τα τριάντα τέσσερα χρόνια που πέρασαν από τότε, την αχλή του χρόνου, τις διαφορετικές παγκόσμιες αλλά και εθνικές ιστορικές, πολιτικές και κοινωνικές συντεταγμένες του παρόντος και του μέλλοντος. Επιπρόσθετα, αναφέρονται στις ποικίλες προσπάθειες χειραγώγησης και οικειοποίησης του περιεχομένου και του κεντρικού μηνύματος της εξέγερσης που εκδηλώθηκαν από τότε μέχρι σήμερα και είναι πάμπολλες και διακριτές ως προς τις σκοπιμότητες που εκλήθησαν να εξυπηρετήσουν. Και όμως, κακώς δυσπιστούν οι δύσπιστοι, κακώς αναρωτιούνται οι προβληματιζόμενοι. Το περιεχόμενο και το μήνυμα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου αφορά στην υπεράσπιση διαχρονικών αξιών, διανθρωπίνων ιδανικών, διστορικών σημείων αναφοράς του έθνους μας, του λαού μας, της κοινωνίας μας.

Το Πολυτεχνείο δεν ανήκει σε κανέναν ξεχωριστά, γιατί ανήκει σε όλους μας, σε όλο τον ελληνικό λαό, στους Έλληνες και στις Ελληνίδες που αγωνίζονται για ελευθερία, δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία και αξιοπρέπεια, λαϊκή κυριαρχία, κοινωνική δικαιοσύνη, παιδεία, μόρφωση, πολιτισμό. Η εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν μια αυθόρμητη εξέγερση, γεμάτη από τον ιδεαλισμό του πηγαίου, του γνήσιου, του αυθεντικού, ο ευγενής διχασμός μιας διαρκούς εφθραίας, με σφρίγος, αποφασιστικότητα, τόλμη και αυτοθυσία.

Τα μηνύματα της εξέγερσης είναι διαχρονικά. Διατρέχουν τη σύγχρονη ιστορική μας πραγματικότητα και επικαιροποιούνται άμεσα από χρονική περίοδο σε χρονική περίοδο, με ευθεία αναφορά στις συγκεκριμένες πολιτικές και κοινωνικές της συνιστώσες.

Σήμερα, τριάντα τέσσερα χρόνια μετά, οι κίνδυνοι της εκτροπής από το δημοκρατικό μας πολιτεύμα και από τη συνταγματική τάξη της Ελληνικής Πολιτείας έχουν εκλείψει οριστικά. Όλες οι πλευρές του πολιτικού φάσματος έχουν βγάλει τα χρήσιμα συμπεράσματα και διδάγματα τους από την οδυνηρή περιπέτεια της δικτατορίας της 21ης Απριλίου του 1967, η οποία, πέρα από τις σκιές και τις υποψίες που τη βαρύνουν για ανάμειξη εξωελλαδικών κέντρων, υπήρξε γνήσιο προϊόν του κλίματος διχασμού του Εμφυλίου Πολέμου αλλά και της Μετεμφυλιακής Περιόδου.

Ο λαός μας απολαμβάνει πλήρη και εγγυημένα πολιτικά δικαιώματα, αδιατάρακτο πολιτικό βίο. Ωστόσο οι προκλήσεις του παρόντος είναι μπροστά μας. Τα πολιτικά δικαιώματα χρειάζονται διαρκή ενίσχυση, βελτίωση και διεύρυνση.

Σημαντικό έλλειμμα παρατηρείται στα κοινωνικά δικαιώματα, όπου η νέα διεθνής οικονομική πραγματικότητα των χωρίς σύνορα παγκοσμιοποιημένων διεθνών αγορών απειλεί να συρρικνώσει κοινωνικά δικαιώματα που κατακτήθηκαν με σκληρούς κοινωνικούς αγώνες από το Διαφωτισμό μέχρι σήμερα. Ένα ισχυρό κύμα ισοπέδωσης ιστορικών παραδόσεων, πολιτισμικών αξιών και ιδιαιτεροτήτων απειλεί να σαρώσει τα πάντα στο όνομα μιας συγκεκριμένης εκδοχής της παγκοσμιοποίησης. Στρατηγικά παίγνια των ισχυρών εξελίσσονται επικίνδυνα για την ειρήνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα των λαών.

Σήμερα, τριάντα τέσσερα χρόνια μετά την εξέγερση του Πολυτεχνείου, επικαιροποιώντας τα μηνύματα της εξέγερσης εκείνης απαντούμε στις προκλήσεις του σήμερα και του αύριο με αγώνα για τη διασφάλιση της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας προς κάθε κατεύθυνση, για την περαιτέρω διεύρυνση και εμβάθυνση των πολιτικών δικαιωμάτων, για τη διατήρηση και ενίσχυση των κοινωνικών δικαιωμάτων, και ιδιαιτέρως εκείνων που αφορούν το δικαίωμα στην απασχόληση, στην παιδεία, στον πολιτισμό, για τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων, για ριζικές ανατροπές καταστάσεων που σχετίζονται με τη δραστική υποβάθμιση του περιβάλλοντος, για να συνδυάσουμε την όλο και πιο ενεργή συμμετοχή μας στο ευρωπαϊκό

γίνεσθαι, με την ιδιότητα του Ευρωπαίου πολίτη και του πολίτη του κόσμου, με τη δημιουργική ανάδειξη, μακριά από εθνικισμούς και αντιδραστικά ιδεολογήματα, της ελληνικής ιδιαιτερότητας, της ιστορίας του Έθνους μας, των παραδόσεών μας, της διαχρονικής αξίας της γλώσσας μας, της οικουμενικής βάσης του πολιτισμού μας.

Δεν ξεχνάμε, ότι τρεις και πλέον δεκαετίες μετά την τουρκική εισβολή τα ανθρώπινα δικαιώματα εξακολουθούν να πλήττονται στην Κύπρο.

Δεν ξεχνάμε, ότι χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν μια δύσκολη και ασφυκτική καθημερινότητα εξαιτίας της οικονομικής ανέχειας, των κινδύνων της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, των κακών συνθηκών του περιβάλλοντος.

Δεν ξεχνάμε, ότι όλοι οι νέοι έχουν το δικαίωμα σε πλήρη παιδεία και μόρφωση, έχουν το δικαίωμα να βρουν μια καλή και αξιοπρεπή δουλειά, να δημιουργήσουν οικογένεια, να προσφέρουν στην ελληνική κοινωνία και στην πατρίδα.

Αυτοί είναι ορισμένοι από τους κεντρικούς στόχους, ορισμένες από τις κεντρικές προτεραιότητες που καλούμεθα σήμερα και αύριο να υπηρετήσουμε. Σ' αυτό τον αγώνα, σ' αυτό το καθήκον έχει ταχθεί και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο Πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο πρώην Υπουργός κ. Θεόδωρος Πάγκαλος ως εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκφώνηση τέτοιου είδους λόγων είναι ιδιαίτερα δυσχερές εγχείρημα γιατί κινδυνεύει κάποιος να επαναλάβει πράγματα που λέγονται κάθε έτος και συνήθως με τον ίδιο ρυθμό.

Θα προσπαθήσω να απαντήσω σε τρία κυρίως ερωτήματα.

Το ένα είναι αν ήταν απαραίτητη, εάν στηριζόταν επαρκώς από κοινωνικούς και οικονομικούς λόγους, αν θέλετε μία εξέλιξη σαν αυτή που οδήγησε την 21η Απριλίου 1967 τη χώρα σε μια επταετή αναστολή των δημοκρατικών ελευθεριών, που μας οδήγησε πολλά χρόνια πίσω σε όλους τους τομείς και στην οικονομία και στην κοινωνία και κυρίως, το χειρότερο απ' όλα, σε ό,τι αφορά την παιδεία και τον πολιτισμό μας.

Κανένας λαός δεν αξίζει τη στέρηση της ελευθερίας, αλλά καμιά φορά, οι ιστορικοί διαπιστώνουν ότι υπάρχει μια συνδρομή περιστάσεων τέτοιων, που τέτοιες εξελίξεις ανωμαλίας είναι αναπόφευκτες.

Νομίζω ότι είναι προφανές, τώρα που έχουμε μια απόσταση σαράντα ετών, ότι τέτοια συνδρομή περιστάσεων δεν υπήρξε στην περίπτωση της απριλιανής δικτατορίας. Το πολιτικοοικονομικό καθεστώς δεν απειλείτο, οι θεσμοί υπήρχαν και είχαν προοπτική, απλώς έπρεπε να λυθεί ένα πρόβλημα που, μετά το τέλος του Εμφυλίου Πολέμου, διαιωνιζόταν λόγω της ιδιόρρυθμης σχέσης που διατηρούσε η επικυριαρχία, δηλαδή, η ξένη δύναμη που είχε συμβάλει εις τη λήξη του Εμφυλίου Πολέμου με τον τρόπο με τον οποίο αυτός έληξε -οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, συγκεκριμένα- και οι θεσμικοί παράγοντες που ήταν ιμάντες μεταβίβασης των επιθυμιών της, δηλαδή, κυρίως το Παλάτι και ορισμένοι πολιτικοί άνδρες, ορισμένες πολιτικές ομάδες.

Το καθεστώς λίγο πολύ ήταν ένα είδος περιορισμένης δημοκρατίας. Ο λαός ειρήφιζε, είχαμε Βουλή, η Κυβέρνηση στηριζόταν στην Πλειοψηφία της Βουλής. Όμως, ο σκληρός πυρήνας της εξουσίας, δηλαδή οι Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας ελέγχονταν από ένα παρακράτος, αυτό το παρακράτος που οδήγησε τον Κωνσταντίνο Καραμανλή να αναφωνήσει, μετά τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη στη Θεσσαλονίκη: «Ποιος επιτέλους κυβερνά αυτόν τον τόπο;».

Όταν αυτό το θέμα ετέθη στην πολιτική ατζέντα, ακολούθησαν μια σειρά από προσπάθειες του παρακράτους, που ξεκινούσε από την ξένη επιρροή, διά μέσου των Ανακτόρων οδηγείτο σε ορισμένες συγκεκριμένες πολιτικές ομάδες και πολιτικούς άνδρες να αποφύγουν το λογικό και αναπόφευκτο συμπέρασμα, ότι πρέπει επιτέλους η λαϊκή κυριαρχία στον τόπο αυτό

να είναι ανεξέλεγκτη.

Αυτό ήταν το πολιτικό πλαίσιο το οποίο οδήγησε μια μικρή - και θα έλεγα τυχαία - ομάδα τυχοδιωκτών στην επιτυχή επιχείρηση κατάλυσης και μονοπώλησης του κράτους.

Όταν -και εδώ είναι το δεύτερο ερώτημα, ποιος ήταν ο ρόλος του Πολυτεχνείου τελικά- το 1973, μια σειρά από φοιτητικές εξεγέρσεις οδήγησαν στα γεγονότα του Πολυτεχνείου, δεν υπήρχε ούτως ειπείν μαζική αντίδραση του ελληνικού λαού. Λίγοι θαρραλέοι, ηρωικοί, αλλά μεμονωμένοι και απομονωμένοι ήταν αυτοί που αντιστάθηκαν και υπέστησαν τις συνέπειες. Ο λαός, χωρίς να έχει αποδεχθεί -όπως απόδειξε εξάλλου και η πορεία της χώρας μετά από αυτό- τις ιδέες που επρέσβευε αυτό το πρόσκαιρο καθεστώς, προσηλωμένος στις αξίες και τις αρχές της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όμως, είχε πάψει να έχει τη βούληση να διακινδυνεύσει την καθημερινότητά του για να επιτύχει την ανατροπή ενός καθεστώτος που αντιμετώπιζε βάνουσα και με μεγάλη βιαιότητα κάθε απόπειρα αμφισβήτησής του.

Μην ξεχνάμε ότι την ίδια περίοδο, για λόγους ασχέτους με την ύπαρξη αυτού του καθεστώτος, είχαμε μπει σε μια περίοδο πρωτοφανούς -με την έννοια της ποτέ πριν υπαρξάσης- ευημερίας, όπου τα σημερινά καταναλωτικά αγαθά, η κοινωνία της κατανάλωσης έκανε τα πρώτα της βήματα και κατά κάποιον τρόπο, εμάγευε και συγκλόνιζε τον Έλληνα καταναλωτή, τον Έλληνα οικογενειάρχη.

Όταν, λοιπόν, αυτές οι μικρές ομάδες των νέων -αυθόρμητα σε μεγάλο βαθμό και ανοργάνωτα σε μεγάλη έκταση- αποφάσισαν να θέσουν το πολιτικό πρόβλημα της χώρας, δηλαδή, την αμφισβήτηση της εξουσίας και του καθεστώτος, τότε είχαμε πραγματικά να εξεγείρονται απ' άκρη σε άκρη της Ελλάδας οι συνειδήσεις. Άλλαξε πλέον το πολιτικό κλίμα, άλλαξαν τα πολιτικά δεδομένα.

Ήταν σίγουρο, όποια κι αν ήταν η εξέλιξη εκείνων των ημερών, ότι οι μέρες της δικτατορίας ήταν μετρημένες.

Παράλληλα, βέβαια, οι παλαιότεροι από εμάς θυμούνται ότι ο Παπαδόπουλος, βλέποντας τα αδιέξοδα του καθεστώτος, είχε οργανώσει μια προσπάθεια, στην οποία είχε παρασύρει και πολλούς καλοπροαίρετους, για να πολιτικοποιηθεί το στρατιωτικό καθεστώς, για μια ομαλή, όπως φανταζόταν -η οποία, όμως, ήταν αδύνατη για κάθε εχέφρονα άνθρωπο- έξοδο από τη δικτατορία προς τη δημοκρατική διακυβέρνηση και τη διενέργεια εκλογών, όπου το κόμμα το δικό του θα εξασφάλιζε βεβαίως την πλειοψηφία.

Αυτή η επιχείρηση απέτυχε, γιατί το οικοδόμημα που προσαποδούσε να συγκροτήσει όλα αυτά τα χρόνια η δικτατορία ανετράπη. Η βάση του ήταν πλέον τόσο στενή, τόσο περιορισμένη, είχε τόσο πολύ συρρικνωθεί, που δεν είχε καμμία προοπτική.

Αυτοί οι λίγοι φοιτητές που σιγά-σιγά έγιναν μερικές χιλιάδες στο κέντρο της Αθήνας, στο κέντρο της Θεσσαλονίκης εμπόδισαν την πολιτικοποίηση του καθεστώτος. Αυτοί οι λίγοι νεκροί, γιατί δεν είναι χιλιάδες, ίσως να μην είναι ούτε εκατοντάδες και ποτέ δεν θα μάθουμε πόσοι ακριβώς είναι, εμπόδισαν την πολιτικοποίηση του Παπαδόπουλου, που θα οδηγούσε σε μεγάλης εκτάσεως εξεγέρσεις και συρράξεις σε όλη τη χώρα. Αυτοί οι λίγοι νεκροί γλίτωσαν τη ζωή εκατοντάδων και χιλιάδων ανθρώπων σε όλη τη χώρα, γιατί αυτό θα ήταν αναπόφευκτο το μέλλον των κοινωνικών συγκρούσεων και εξεγέρσεων που είχαν ήδη προαναγγελθεί.

Δεν μπόρεσαν να εμποδίσουν, όπως ανέφερε και ο αξιότιμος κ. Παναγιωτόπουλος, το δράμα της Κύπρου. Αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα και ίσως δεν θα πρέπει να επεκταθώ σε αυτό.

Θα ήθελα να προσπαθήσω, να απαντήσω σε μια τελευταία ερώτηση. Αυτή είναι μια εξέγερση της νεολαίας, είναι μια μεγάλη γιορτή της νεολαίας. Η νεολαία δεν είναι κοινωνική ομάδα, ούτε επαγγελματική και οικονομική συσπείρωση. Είναι, όπως οι περισσότεροι από εμάς σ' αυτήν την Αίθουσα γνωρίζουμε -φευμία περαστική κατάσταση. Αυτή η ηλικία, αν θέλετε, αυτή η γενιά που σήμερα στη χώρα μας έχει την ίδια ηλικία με αυτούς που τότε εξεγέρθηκαν, μπορεί και πρέπει να εμπνέεται από τα ίδια ιδανικά και ποια μορφή πρέπει να παίρνουν αυτά;

Νομίζω ότι είναι προφανές ότι πολλά από τα προβλήματα των τότε φοιτητών έχουν λυθεί. Δεν υπάρχει πρόβλημα ελευθερίας, έκφρασης γνώμης και πολιτικής δράσης, αλλά υπάρχουν πολλά προβλήματα ακόμα που αντιμετωπίζει η νεολαία. Και θα έθετα αυτά σε μια σειρά, λέγοντας ότι μπορεί να έχουμε ελευθερία, αλλά το ψωμί και η παιδεία και δη ο συνδυασμός αυτών των δύο είναι ακόμα υπό εξέταση, είναι ακόμα υπό διαμόρφωση κι εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα πιθανόν θα κριθεί η τύχη αυτών των δύο παραγόντων. Αν θέλετε να τα πω με όρους κοινοβουλευτικής εργασίας, το πρόβλημα της απασχόλησης, το πρόβλημα της έρευνας, το πρόβλημα της επιστήμης, το πρόβλημα της τεχνολογικής προόδου, τελικά το πρόβλημα της γνώσης, του πολιτισμού. Αυτά είναι τα θέματα που αφορούν τη νεολαία. Όλα τα άλλα θέματα είναι κοινά σε όλες τις ηλικίες των ανθρώπων.

Θα μπορούσαμε να δώσουμε στη νεολαία μας μια προοπτική, απαλλαγμένη από τις νόσους του σήμερα με ανοιχτούς ορίζοντες στο αύριο, συνδέοντας την απασχόληση με την παιδεία, συνδέοντας την ελευθερία έκφρασης με το αίσθημα της ευθύνης, συνδέοντας τον πατριωτισμό με ένα όραμα για τη θέση της Ελλάδας στο μεγάλο παγκόσμιο και ιδιαίτερα στο μεγάλο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι;

Αν μπορούσαμε από αυτήν την Αίθουσα να εκπέμψουμε μηνύματα, κατευθύνσεις και γιατί όχι, νομοθετικά πλαίσια που να διευκολύνουν τη νεολαία να βαδίσει προς τα μπρος, νομίζω ότι θα έχουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο εκφράσει την ευγνωμοσύνη μας στους νεκρούς του Πολυτεχνείου και θα έχουμε δείξει ότι όσοι από εμάς ήταν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, παρόντες τότε κι έχουν τώρα πλέον υπερβεί την πεντηκονταετία, δεν το ξεχνάμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα όλος ο ελληνικός λαός και εδώ στη Βουλή τιμάμε την 34η επέτειο της εξέγερσης του Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο. Τιμάμε όλους εκείνους τους φοιτητές, τους εργάτες, τους μαθητές που έδωσαν ακόμη και τη ζωή τους στην εξέγερση αυτή. Τιμάμε συνολικά την αντιδικτατορική πάλη του λαού μας και τους αγώνες του για τα δικαιώματα και ιδιαίτερα της νεολαίας. Τιμάμε την εξέγερση κατά της δικτατορίας, μία δικτατορία η οποία επιβλήθηκε από τις Η.Π.Α. και από το Ν.Α.Τ.Ο.. Τιμάμε την εξέγερση που έγινε κατορθωτή, όταν πλατιά τμήματα του λαού και της νεολαίας υπερνίκησαν το φόβο, αλλά και τη μοιρολατρία και την υποταγή που καλλιεργούσαν οι δυνάμεις του συμβιβασμού. Και ασφαλώς δεν ήταν αυθόρμητη εκδήλωση. Ήταν αποτέλεσμα συσσωρευσης γνώσης, εμπειρίας, ανάπτυξης των αγώνων ενάντια στη δικτατορία!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το κόμμα μας, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, είναι περήφανο, γιατί με την πολιτική του, τη δράση των παράνομων οργανώσεών του, τη δράση της Κ.Ν.Ε. που ιδρύθηκε το 1968 και της Αντι-Ε.Φ.Ε.Ε., συνέβαλε στην αντιδικτατορική πάλη του λαού μας. Οφείλουμε πολλά σ' αυτούς τους αγωνιστές, σ' αυτήν τη γενιά που βασανίστηκε και υπόφερε κάτω από το ζυγό της αμερικανόπνευστης στρατιωτικής χούντας που με την πάλη της ανάδειξε τους στόχους της ανεξαρτησίας της χώρας, που αποτύπωσε στην είσοδο του Πολυτεχνείου το σύνθημα «Έξω οι Η.Π.Α., Έξω το Ν.Α.Τ.Ο.». Οφείλουμε να συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι να υλοποιηθούν αυτοί οι στόχοι και το αίτημα για «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία».

Τριάντα τέσσερα χρόνια μετά αυτά τα μηνύματα εξακολουθούν να είναι πολύτιμα για την εργατική τάξη και τη νεολαία της χώρας μας, ιδιαίτερα τώρα που οι αγώνες στο χώρο της παιδείας είναι ξανά στην επικαιρότητα, όπως και τα οξέυτα προβλήματα στο χώρο της παιδείας. Με τον αγώνα της, λόγου χάρι η πανεπιστημιακή κοινότητα σήμερα απορρίπτει τις παρεμβάσεις για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και με τις κινητοποιήσεις στην εκπαίδευση ενάντια στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υλοποιούν σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και χθες οι κυβερνήσεις του

ΠΑ.ΣΟ.Κ., με αιτήματα που δεν συμβιβάζονται με την ιδιωτικοποίηση και την επιχειρηματική δράση στην παιδεία, διεκδικεί πραγματικά δημόσια δωρεάν εκπαίδευση σ' όλες τις βαθμίδες. Όπως τότε, έτσι και σήμερα επιβεβαιώνεται ότι η παιδεία είναι υπόθεση όλου του λαού και στον αγώνα αυτό έχουν θέση και λόγο οι εργαζόμενοι, τα συνδικάτα, μαζί με τους φοιτητές και τους μαθητές.

Αναδείχθηκε και πάλι η ανάγκη συντονισμού και κοινής δράσης του φοιτητικού και μαθητικού κινήματος με το εργατικό λαϊκό κίνημα. Η πάλη για αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν παιδεία και για παιδεία αντίστοιχη με τις λαϊκές ανάγκες θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει υπόθεση της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων. Είναι χρέος των γονιών να συμπαραστήκονται στους αγωνιζόμενους φοιτητές, μαθητές και σπουδαστές. Στο χώρο της παιδείας ασφαλώς χρειάζονται αλλαγές, αλλά σε κατεύθυνση αντίθετη με αυτή που γίνονται, στην κατεύθυνση μίας λαϊκής παιδείας που μπορεί να την εγγυηθεί η αντιμονοπωλιακή συσπείρωση και η πάλη για μια λαϊκή εξουσία!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα η χώρα μας ζει κάτω από δύσκολες συνθήκες που δημιουργούν οι δεσμεύσεις στους μηχανισμούς ενσωμάτωσης στο ιμπεριαλιστικό σύστημα που υλοποίησαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Και οι δυο συνέβαλαν στο να δεθεί ακόμη περισσότερο στο άρμα του αμερικάνικου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού η χώρα μας. Η ενσωμάτωση στους μηχανισμούς αυτούς του Ν.Α.Τ.Ο. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ισχυρότερη παρά ποτέ στη χώρα μας. Ο λαός μας θα πρέπει ξανά να αποκτήσει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του και με την πάλη του να φέρει πιο έντονα στο προσκήνιο της πολιτικής ζωής τα σύγχρονα λαϊκά δικαιώματα στην εργασία και στο εισόδημα, που δεν μπορεί να βρίσκεται στα 657 ευρώ το μήνα μικτά.

Πρέπει να φέρει πιο έντονα στο προσκήνιο λαϊκά δικαιώματα που ιδιωτικοποιούνται στην υγεία, στην παιδεία, στον ελεύθερο χρόνο, στον πολιτισμό. Και, βέβαια, πρώτο λαϊκό αίτημα και δικαίωμα αυτήν την περίοδο είναι ο αγώνας για την αποτροπή του ακρωτηριασμού των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην κοινωνική ασφάλιση.

Κύριε Πρόεδρε, με αφορμή τις διαδικασίες που αναπτύσσονται από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου, θεωρούμε ότι ο λαός μας πρέπει να πει με δυνατή φωνή «όχι στην αλλαγή των συνόρων στα Βαλκάνια», «όχι στα επεκτατικά σχέδια του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή». Είναι επιτακτική η ανάγκη σήμερα να γυρίσουν πίσω όλες οι στρατιωτικές δυνάμεις της χώρας μας που βρίσκονται έξω από τα σύνορα.

Κλείνοντας, θέλω να υπογραμμίσω για άλλη μια φορά πως η συνέχιση της πάλης για την υλοποίηση των οραμάτων των αγωνιστών της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 είναι η συνέχιση αυτού του αγώνα, είναι η μόνη υπόσχεση που μπορούμε να δώσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Το λόγο έχει ο κ. Φώτης Κουβέλης εκ μέρους του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Κοινοβουλευτικός της Εκπρόσωπος.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμούμε την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και τους αγωνιστές του Πολυτεχνείου. Και η μνήμη οφείλει να είναι ζωντανή, αλλά να είναι και ορθή.

Και το λέω αυτό διότι, κύριε Πρόεδρε, το Πολυτεχνείο δεν ήταν το τυχαίο και αιφνίδιο ξέσπασμα της νεολαίας. Το Πολυτεχνείο αποτέλεσε την έκφραση της σωρευμένης αντίθεσης του δημοκρατικού λαού και ιδιαίτερα της σπουδάζουσας νεολαίας προς τη Δικτατορία. Ήταν η έκφραση των χιλιάδων εξορίστων, των χιλιάδων φυλακισμένων, των εκατοντάδων βασανισμένων μέσα στα κρατητήρια της Χούντας.

Ήταν η έκφραση μιας αγανάκτησης και μιας δημοκρατικής αντίθεσης ενός ολόκληρου λαού, ο οποίος μπορεί να μην αντιδρούσε, όπως αντιδρούσε στη πρωτοπορία, αλλά βρισκόταν σε απόλυτη αντίθεση με τη δικτατορία.

Επαναλαμβάνω ότι η μνήμη πρέπει να είναι ορθή. Και να θυμίσω, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι υπήρξε και μερίδα του πολιτικού κόσμου που εκείνη την περίοδο έβλεπε με αντίθεση την εξέγερση του Πολυτεχνείου ή και με επιφύλαξη ή κάποιοι έσπευδαν να ονομάσουν προβοκάτορες αυτούς οι οποίοι πρωτοπόρησαν και δημιούργησαν πραγματικά το μεγαλειώδες Πολυτεχνείο και την εξέγερσή του.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μήνυμα του Πολυτεχνείου μετουσιώνεται σε σύγχρονες διεκδικήσεις και προτρέπει σε αγώνες για τα κοινωνικά δικαιώματα τα οποία υπονομεύονται, για τις ατομικές ελευθερίες, για απόκρουση μιας παγκοσμιοποίησης η οποία περιθωριοποιεί λαούς και δημιουργεί πολέμους, προσβάλλοντας και πληγώνοντας την ειρήνη στην παγκόσμια κοινότητα.

Το μήνυμα του Πολυτεχνείου αφορά στην καθημερινή διεκδίκηση για την αντιμετώπιση της ανεργίας, για την αντιμετώπιση της φτώχειας με το δεδομένο ότι στη χώρα μας το 23% και πλέον του πληθυσμού ζει κάτω από τα όρια της βιωσιμότητας, ζει μέσα στη φτώχεια.

Σήμερα, το μήνυμα του Πολυτεχνείου μετουσιώνεται στην υπεράσπιση και την προάσπιση των δημοσίων αγαθών, του δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, του δημόσιου χαρακτήρα ενός περιβάλλοντος που προσβάλλεται, του δημόσιου χαρακτήρα βασικών αγαθών, όπως είναι για παράδειγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα της υγείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να απέχω από λεπτομερέστερες αναλύσεις αναφορικά με το τι δημιούργησε την εξέγερση του Πολυτεχνείου ή τι εξέφραζε ειδικότερα αυτή η κινητοποίηση της σπουδάζουσας νεολαίας αρχικά και μετά και της εργατικής τάξης και άλλων κοινωνικών στρωμάτων.

Εκείνο που πρέπει να καταγράψουμε ως Βουλή των Ελλήνων είναι η υποχρέωσή μας να δούμε αυτήν τη μετουσίωση του μηνύματος του Πολυτεχνείου και να το μεταποιήσουμε σ' ένα καθημερινό πολιτικό αποτέλεσμα.

Ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς είναι δεσμευμένος σ' αυτήν την παραδοχή και σ' αυτήν την πολιτική προσπάθεια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σούφας): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και Κοινοβουλευτικός του Εκπρόσωπος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ημέρα μνήμης σήμερα του αγώνα των φοιτητών, που είχε ως μεγάλη στιγμή την εξέγερση στη Νομική και κορυφώθηκε το Νοέμβριο του 1973 με το Πολυτεχνείο. Πράγματι, είναι η κορύφωση του αγώνα του ελληνικού λαού για την επιστροφή στη δημοκρατική ομαλότητα και την αποτίναξη της τυραννίας.

Επιτρέψτε μου, αγαπητοί συνάδελφοι, να μοιραστώ μαζί σας μερικές μνήμες από την εποχή της Χούντας και λίγο μετά ενός παιδιού που τότε ήταν μαθητής σε μία επαρχιακή πόλη στις Κυκλάδες, στη Σύρο.

Εκεί, γύρω στο 1975 θυμάμαι το μεγάλο αγωνιστή της δημοκρατίας τον Σπύρο Μουστακλή να βρίσκεται στο σπίτι μου στη Σύρο και να μου δίνει με τα τσακισμένα του χέρια σημειώματα, γιατί δεν μπορούσε να μιλήσει. Είχε χάσει την υγεία του στα κολαστήρια της Χούντας. Θυμάμαι την παγωμάρα που νοιώσαμε όλοι την Πρωτομαγιά του 1976, όταν σκοτώθηκε ο Αλέκος Παναγούλης. Θυμάμαι κάθε 1η Μαΐου το μνημόσυνο του Αλέκου Παναγούλη στον Α' Νεκροταφείο. Θυμάμαι τη μαυροφορεμένη μάνα του, την Αθηνά Παναγούλη, την ηρωίδα που έχασε δύο λεβέντες κατά τη διάρκεια και μετά τη Χούντα.

Θυμάμαι στα μνημόσυνα του Αλέκου Παναγούλη τον αγωνιστή αδελφό του, τον Στάθη Παναγούλη -συνάδελφός μας επί σειρά ετών εδώ- το Λευτέρη Βερυβάκη, το Στάθη Γιώτα, τον Τάσο Μίνη, τον παλιό Δήμαρχο της Ερμούπολης Νίκο Φιλάρετο και πολλούς άλλους. Άνθρωποι, όπως όλοι αυτοί και ο Μανδηλαράς έδωσαν τη μάχη κατά της δικτατορίας και έγιναν σύμβολα για έναν ολόκληρο λαό. Δεν υπήρχε Έλληνας που να μην έζησε με πάθος και να μην αγκάλιασε την εξέγερση του Πολυτεχνείου.

Θυμάμαι τον αείμνηστο Μίμη Τραϊφόρο να εξηγεί στην τηλεόραση πώς είχε αισθανθεί η μεγάλη τραγουδίστρια της νίκης Σοφία Βέμπο όταν έκρυβε κυνηγημένους φοιτητές του Πολυτεχνείου και τα όργανα της δικτατορίας ζήτησαν με επιμονή να κάνουν έρευνα στο σπίτι της.

Θυμάμαι το μεγάλο Έλληνα συνθέτη Σταύρο Ξαρχάκο, με τον οποίο είχα την τιμή να συνεργαστώ όταν ήταν Ευρωβουλευτής, να μου μιλάει γι' αυτές τις καυτές μέρες του Πολυτεχνείου τις οποίες έζησε από μέσα.

Είναι κρίμα που τη βαθιά νύχτα των ετών 1967 - 1973 διαδόχθηκε μία σκληρή διακυβέρνηση, η διακυβέρνηση της Χούντας του Ιωαννίδη, που οδήγησε στην Κυπριακή τραγωδία η οποία συνεχίζεται επί τριάντα τρία συνεχή χρόνια και αυτές τις ώρες νομίζω ότι το μυαλό όλων μας πηγαίνει στη μοιρασμένη Κύπρο με τα στρατεύματα κατοχής και τους επόικους.

Θυσίες έγιναν, νεκροί υπήρξαν, άνθρωποι διώχθηκαν, βασανίστηκαν και εξορίστηκαν. Είναι σκληρές οι εικόνες που έχω στο μυαλό μου από τη σύλληψη του πατέρα μου, επειδή ως δημόσιος υπάλληλος σε μία επαρχιακή πόλη κατήγγειλε -αυτό ήταν το έγκλημά του- σ' ένα υπηρεσιακό σημείωμα που έστειλε προς το Συμβούλιο της Ευρώπης τα χάλια του στρατοπέδου κρατουμένων της Γυάρου. Θυμάμαι τις σκληρές μέρες της Χούντας του Ιωαννίδη και τη διάλυση του κράτους κατά την τουρκική εισβολή στην Κύπρο.

Νομίζω ότι πρέπει όλοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να αποφυγούμε τις οξύτητες για να μην ζήσουμε ξανά τέτοιες εποχές. Πρέπει να σταματήσουμε να προσάπτουμε χυδαίες «ετικέτες» στους πολιτικούς μας αντιπάλους. Πρέπει να αναδεικνύουμε το δημοκρατικό μας ήθος καθημερινά και να προστατεύουμε και να βαθαινούμε με την καθημερινή μας δράση τη δημοκρατία και το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Σήμερα, η επέτειος του Πολυτεχνείου χρησιμοποιείται συχνά για κομματική εκμετάλλευση. Τιμούμε τα θύματα του αγώνα ενάντια στη Χούντα. Η δικαίωσή τους είναι η εθνική ανεξαρτησία, η λαϊκή κυριαρχία και η δημοκρατική σταθερότητα.

Νομίζω ότι η ιστορία οφείλει να μας διδάσκει όλους απέναντι στα σύγχρονα προβλήματα της Ελλάδας και τις επιβουλές που αντιμετωπίζει η χώρα στη Μακεδονία, στο Αιγαίο και την Κύπρο. Η απάντηση είναι μία: Η εξέγερση του λαού ενάντια στις ενδοτικές ηγεσίες των κομμάτων που τίποτα δεν διδάχθηκαν από την 17η Νοεμβρίου του 1973, αλλά αντιθέτως εκποίησαν τους αγώνες του λαού για την εδραίωση της δικής τους ολιγαρχικής οικογενειακής κάστας. Θα δούμε άραγε και πάλι φέτος το σημαντικό παιχνίδι «κλέφτες και αστυνόμοι» με τις προσχεδιασμένες πυρπολήσεις σημάτων και περιουσιών;

Κύριε Πρόεδρε, χθες ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. έκανε μία πολύ συγκεκριμένη πρόταση μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα.

Είχα την τιμή σήμερα να ενημερώσω με επιστολές τους τέσσερις συναδέλφους μου Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και με κοινοποίηση στον αξιότιμο Πρόεδρο της Βουλής τον κ. Σιούφα, όπου προτείνω την ανάληψη κοινής πρωτοβουλίας για να τιμηθούν τρεις κορυφαίες μορφές της δημοκρατίας προερχόμενες από τρία διαφορετικά ιδεολογικά ρεύματα, που βρήκαν τραγικό θάνατο κατά τη διάρκεια της θητείας τους: Τον αγωνιστή Αλέκο Παναγούλη, τον άνανδρα δολοφονημένο από τους τρομοκράτες Παύλο Μπακογιάννη και τον αγωνιστή της αριστεράς Γρηγόρη Λαμπράκη. Και οι τρεις τους βρήκαν, όπως εξήγησε χθες ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. σ' αυτή την Αίθουσα, τραγικό θάνατο με δεκατρία χρόνια διαφορά ο ένας από τον άλλο. Είναι τραγική η σύμπτωση, το 1963 ο Λαμπράκης, το 1976 ο Παναγούλης και το 1989 ο Μπακογιάννης. Και πλήρωσαν έτσι με τη ζωή τους τη δράση τους.

Ας συνανέσουμε όλοι να ονομαστεί η Αίθουσα της Γερουσίας σε αίθουσα «Αλέκου Παναγούλη», η αίθουσα «151» να πάρει το όνομα του Παύλου Μπακογιάννη και η αίθουσα «150» να πάρει το όνομα του αγωνιστή της αριστεράς Γρηγόρη Λαμπράκη. Στο Ευρωκοινοβούλιο γίνεται αυτό εδώ και χρόνια, όπου τα ονόματα κορυφαίων μορφών της ευρωπαϊκής πολιτικής δίνονται σε αίθουσες.

Ας τιμήσουμε και εμείς σήμερα που γιορτάζουμε τριάντα τέσ-

σερα χρόνια από την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου τρεις κορυφαίους αγωνιαστές της δημοκρατίας, που έδωσαν τη ζωή τους για τις ιδέες τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Εκ μέρους της Κυβέρνησης ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Βουλή των Ελλήνων, το εθνικό επίκεντρο της Δημοκρατίας μας, τιμά σήμερα την 34η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου είναι ένα από τα σημαντικότερα ορόσημα της νεότερης ιστορίας μας. Και όπως κάθε ιστορικό ορόσημο είναι κι αυτή ένα χρονικό διάνυσμα, το οποίο εκφράζει το παρελθόν από το οποίο ξεκίνησε, το παρόν το οποίο σηματοδοτεί και το μέλλον το οποίο συμβολίζει.

Σε ό,τι αφορά το παρελθόν μας παραπέμπει στην 17η Νοεμβρίου του 1973, σε μια στιγμή όπου ξεκινάει η κατάρρευση του δικτατορικού καθεστώτος. Μία κατάρρευση μέσα από τον αγώνα των νέων. Ήταν εκείνοι που διαμόρφωσαν την κοινή συνισταμένη ενός ολόκληρου λαού, ο οποίος ουδέποτε -στη συντριπτική του τουλάχιστον πλειοψηφία- αποδέχτηκε τη χούντα, η οποία γι' αυτό δεν βρήκε ποτέ ούτε κοινωνικό ούτε ηθικό έρεισμα.

Είναι όμως χαρακτηριστικό ότι ήταν η νεολαία αυτή που πήρε την πρωτοβουλία για να εκφράσει η ίδια την κοινή συνισταμένη. Η νεολαία η οποία, πέρα και έξω από κομματικούς σχηματισμούς, εξέφρασε την αγωνία για το μέλλον μέσα από το σύνθημα «ψωμί, παιδεία, ελευθερία». Γιατί ήταν εκείνη που ένιωθε περισσότερο από κάθε άλλον την αγωνία μπροστά σε ένα μέλλον που της ανήκει. Και σηματοδότησε η εξέγερση του Πολυτεχνείου την αρχή του τέλους της δικτατορίας η οποία οδήγησε στη Μεταπολίτευση. Και αυτό είναι το δεύτερο χρονικό σημείο του ιστορικού διανύσματος, για το οποίο μίλησα προηγουμένως. Είναι το παρόν, το σήμερα.

Ναι, είναι αλήθεια ότι χάριν στους αγώνες εκείνους, χάριν στη Μεταπολίτευση, χάριν στα διδάγματα τα οποία αντλήσαμε ως Λαός για τις μεγάλες χαμένες ευκαιρίες της Δημοκρατίας, ζούμε την ομαλότερη και την πιο ουσιαστική περίοδο της Δημοκρατίας μας. Ζούμε την περίοδο εκείνη, όπου το Σύνταγμα λειτουργεί, όπου οι ελευθερίες είναι σεβαστές. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρέπει να λησμονούμε, εν ονόματι των αγώνων της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, ότι ναι μεν οι δομές της Δημοκρατίας μας είναι στέρεες, αλλά οι κίνδυνοι από τις προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος παραμένουν για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Κίνδυνοι υποδόριοι. Κίνδυνοι για τούτο πολύ περισσότερο ανησυχητικοί απ' όσο φανταζόμαστε.

Πρέπει να υπερασπιστούμε σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ, τον Άνθρωπο και τα Δικαιώματά του. Πρέπει να υπερασπιστούμε την αξία του ανθρώπου και την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του απέναντι σε όψεις της παγκοσμιοποίησης οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο πολλά απ' αυτά που θεωρούσαμε ως κεκτημένα.

Κυρίως, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, εν ονόματι των αγώνων εκείνων που εξεγέρθηκαν στο Πολυτεχνείο, ότι στη σημερινή δημοκρατία ψευδοδιλλήματα, τα οποία οδηγούν στις απόψεις ότι για να προστατέψουμε, δηθεν, τη δημοκρατία και τον άνθρωπο από την τεχνολογία και τις εκφάνσεις της, πρέπει να οδηγηθούμε σε περιορισμό των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν.

Στη σύγχρονη Δημοκρατία και απέναντι στους εχθρούς της οι Κυβερνήσεις, τα Κόμματα, οι Πολιτικοί και το Κοινοβούλιο απαιτούν με μία πραγματική έκρηξη σεβασμού της ελευθερίας. Αυτή είναι η απάντηση απέναντι σε όλους εκείνους, οι οποίοι θεωρούν ότι για να σώσουμε τη δημοκρατία και τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, πρέπει να περιορίσουμε τις ελευθερίες μας. Αυτό είναι το μεγάλο διακύβευμα της εποχής μας. Ο σύγχρονος άνθρωπος για να παλέψει απέναντι στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης, πρέπει να είναι πρωτίτως ελεύθερος. Και αυτό

πρέπει να το έχουμε ως «κόρην οφθαλμού» υπ' όψιν όλοι μας.

Όμως, υπάρχει και το μέλλον, το οποίο ανήκει στη νέα γενιά. Όπως εκείνη τότε εξεγέρθηκε εκφράζοντας τις αγωνίες για το μέλλον της, έτσι και εμείς σήμερα, τιμώντας τη μνήμη εκείνων που εξεγέρθηκαν, πρέπει να σκεφτόμαστε ότι εργαζόμαστε και ότι πρέπει να εργαζόμαστε για το μέλλον εκείνων στους οποίους θα παραδώσουμε τη σκυτάλη.

Για να το πράξουμε αυτό, οφείλουμε να τους δώσουμε μία Ελλάδα καλύτερη απ' αυτήν που παραλάβαμε. Μία Ελλάδα περισσότερο δίκαιη, περισσότερο δημοκρατική. Ιδίως μία Ελλάδα με δουλειά, μία Ελλάδα με αξιοκρατία. Για να μπορέσουν οι νέοι άνθρωποι να δώσουν στον τόπο εκείνο που μπορούν και όχι να εμποδίζονται από δομές ή από αντιλήψεις, οι οποίες δεν επιτρέπουν στον καθένα να προσφέρει αυτό το οποίο μπορεί. Γιατί αυτός ο Τόπος στη ιστορική του διαδρομή κέρδισε, όταν άφησε τους ανθρώπους πέρα και έξω από καταγωγές, πέρα και έξω από οικονομικές δυνατότητες να προσφέρουν εκείνο που μπορούν.

Κυρίως όμως, εν ονόματι του μέλλοντος οι νέες γενιές απαιτούν από εμάς τούτη τη στιγμή να αντιληφθούμε ότι τα μεγάλα και τα σημαντικά, όπως τα έκαναν εκείνοι ενωμένοι στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, έτσι και εμείς μόνον ενωμένοι μπορούμε να τα κάνουμε. Στις μεγάλες προκλήσεις απαντάμε ενωμένοι. Στείρες αντιπαραθέσεις, έλλειψη αίσθησης της πραγματικότητας και κυρίως, η κακώς εννοούμενη αίσθηση του πολιτικού κόστους δεν μπορούν να εμποδίζουν το πολιτικό σύστημα και τις πολιτικές δυνάμεις να παίρνουν τις αποφάσεις που πρέπει έναντι των προκλήσεων του μέλλοντος.

Αυτήν την ενότητα την οφείλουμε στη νέα γενιά. Και ιδίως οφείλουμε αυτό που τόνισα πριν: Να κάνουμε μία Ελλάδα πιο δίκαιη, μία Ελλάδα πιο δημοκρατική, μία Ελλάδα που σέβεται ένα περιβάλλον, το οποίο στο κάτω-κάτω δεν ανήκει σε εμάς. Ανήκει στις γενιές που έρχονται.

Αυτά είναι τα τρία σημεία του ιστορικού διανύσματος που αφορά την εξέγερση του Πολυτεχνείου. Επιτρέψτε μου μόνο δύο ακόμη επισημάνσεις, εν κατακλείδι.

Επισημάνση πρώτη: Δεν πρέπει να ξεχνάμε τώρα που η δημοκρατία έχει αποκατασταθεί πριν από τόσα χρόνια, τώρα που πορεύεται ομαλά -με όλους βεβαίως τους κινδύνους και τις προκλήσεις που τόνισα πριν- ότι η Ελλάδα είναι ελεύθερη και ακέραια, αλλά ότι η δικτατορία, δυστυχώς, άφησε το μεγάλο τραύμα της Κύπρου. Άφησε το τραύμα μιας Χώρας, η οποία ζει -και στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης- διχασμένη. Αυτόν το διχασμό, που είναι αντίθετος με κάθε έννοια διεθνούς νομιμότητας, δεν μπορούμε ποτέ να τον λησμονάμε. Πρέπει και σε εμάς, αλλά και σε όλους να θυμίζουμε το χρέος για μία ενιαία και αδιαίρετη Κύπρο. Ιδίως στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν επιτρέπεται, ακριβώς λόγω του κοινοτικού κεκτημένου να ανέχεται αυτήν την πραγματικότητα.

Και ένα τελευταίο τμήμα της κατακλείδας μου: Συνήθως θυμόμαστε αυτές τις μέρες την εξέγερση του Πολυτεχνείου και τους πρωταγωνιστές της εποχής εκείνης. Μερικοί απ' αυτούς βρίσκονται ανάμεσά μας και τιμούν την πολιτική ζωή και το Κοινοβούλιο. Όμως, δεν πρέπει να ξεχνάμε και εκείνους οι οποίοι τότε έπραξαν το χρέος τους και χάθηκαν μέσα στην ανωνυμία του χρόνου.

Ήταν εκείνοι οι οποίοι έπραξαν το καθήκον τους, επέλεξαν το δρόμο της καθημερινότητας, είπαν όχι στην εικόνα, έμειναν περισσότερο στην ουσία. Και ίσως θα πρέπει να τους αναγνωρίσουμε τούτη τη στιγμή ότι στάθηκαν περισσότερο δυνατοί απέναντι στην ιστορία και απέναντι στη Δημοκρατία. Αυτούς τους ανθρώπους στους οποίους ταιριάζει ο στίχος «ποτέ από το χρέος μη κινούντες», που τους συναντάμε καμιά φορά στο δρόμο, που μας θυμίζουν εκείνες τις εποχές, δεν πρέπει να τους λησμονάμε. Ίσως και για ένα ακόμα λόγο. Γιατί τα μεγάλα και σημαντικά επίσης σ' αυτό τον Τόπο έχουν γίνει από κοινούς αγώνες ανθρώπων οι οποίοι δεν διεκδίκησαν ποτέ ένα κομμάτι ιστορίας. Εμείς όμως τους οφείλουμε ένα κομμάτι μνήμης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοι, θα μου επιτρέψετε μετά τις τοποθετήσεις που έγιναν από όλους μας να κάνω μία αναφορά βλέποντας απέναντί μου τη Μαρία Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Εγώ δεν είπα τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Δημήτριος Σιούφας): Αυτό είναι αληθές, αλλά εάν θα θέλατε να πείτε κάτι, θα ήμουν ο τελευταίος που θα το ηρνούμην. Κάνω την αναφορά, γιατί από τα πολλά σύμβολα εκείνων των ημερών -το οφείλω και ως πολίτης και ως πολιτικός και ως Πρόεδρος του Σώματος- βλέποντάς σας απέναντί μου, αισθάνομαι πως πρέπει να κάνω αυτήν την αναφορά για σας, Μαρία Δαμανάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό παρακαλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή για τα θύματα του Πολυτεχνείου. (Στο σημείο αυτό όρθιοι οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

Αιωνία η μνήμη.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κοινοβουλευτικός βίος συνεχίζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη των

ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η υπ' αριθμόν 2/18.11.2007 επερώτηση των Βουλευτών του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ.κ. Μαρίας Δαμανάκη, Μιλτιάδη Βέρα, Λεωνίδα Γρηγοράκου, Πέτρου Ευθυμίου, Ηλία Καρανίκα, Μιχάλη Κατρίνη, Ηλία Λαμπίρη, Τσετίν Μαντατζή, Έκτορα Νασιώκα, Αικατερίνης Περλεπέ-Σηφουνάκη, Αναστασίας-Συλβάνας Ράπτη, Εμμανουήλ Σκουλάκη, Ιωάννη Σκουλά, Μιχαήλ Τιμοσίδη, Θεοχάρη Τσιόκα, Χρήστου Χάϊδου και Παρασκευής (Εύης) Χριστοφιλοπούλου προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομικών, σχετικά με το Ι.Κ.Α..

Το λόγο έχει η πρώτη επερωτώσα κ. Μαρία Δαμανάκη.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Π.Α.ΣΟ.Κ. επέλεξε να θέσει ως ένα από τα πρώτα θέματα του κοινοβουλευτικού του ελέγχου, το θέμα του Ι.Κ.Α., του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων που είναι ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός, ένας οργανισμός που έχει εννιακόσιες χιλιάδες περίπου συνταξιούχους και που αφορά περίπου δύομιση εκατομμύρια εργαζόμενους στον τόπο μας, τουλάχιστον. Ίσως και πολύ περισσότερους, εάν σκεφτεί κανείς ότι όλες οι οικογένειες έχουν έναν άνθρωπο που εργάζεται ή που έχει κάποια σχέση με το Ι.Κ.Α..

Επιλέξαμε να θέσουμε το ζήτημα αυτό, γιατί η κατάσταση που υπάρχει σήμερα στο Ι.Κ.Α. αποτυπώνει με τον πιο χαρακτηριστικό δραματικό τρόπο, θα έλεγα, τα αδιέξοδα και την κρίση στην οποία βρίσκεται το ασφαλιστικό σύστημα.

Θέλω να προσπαθήσω να μιλήσω συγκεκριμένα για την κατάσταση παίρνοντας υπ' όψιν τα αναμφισβήτητα δεδομένα.

Είναι γεγονός ότι το Ι.Κ.Α. σήμερα βρίσκεται σε μία σοβαρή οικονομική κρίση. Η εικόνα αυτή προκύπτει από τα επίσημα στοιχεία που δίνει ο ίδιος ο διοικητής του Ιδρύματος και τα οποία έρχονται κατά καιρούς στο φως της δημοσιότητας. Η εικόνα όμως που προσπαθεί να περάσει η Κυβέρνηση ότι αυτή είναι η σημερινή κατάσταση, ένα προϊόν μιας προϊούσας εξέλιξης η οποία είναι διαχρονική, δεν είναι ακριβής. Δεν είναι ακριβής η εικόνα ότι πάντα το Ι.Κ.Α. είχε προβλήματα, δεν είναι ακριβής η εικόνα ότι πάντα το Ι.Κ.Α. βρισκόταν σε κρίση.

Για να είμαι πιο συγκεκριμένη αποτιμώντας ψύχραιμα την κατάσταση θα έλεγα ότι η τετραετία 2001-2004 ήταν μία τετραετία εξυγίανσης του μεγαλύτερου ασφαλιστικού οργανισμού. Αυτό προκύπτει από τα συγκεκριμένα στοιχεία τα οποία υπάρχουν στη διάθεση όλων μας και είναι μία αλήθεια αναμφισβήτητη.

Δεν θέλω να μιλήσω για το πριν του έτους 2000, θα μιλήσω για το μετά. Αλλά πάντως είναι αναμφισβήτητο ότι από το έτος 2000 ως το 2004 η εικόνα στο Ι.Κ.Α. άλλαξε ριζικά. Γιατί άλλαξε; Άλλαξε για δύο λόγους. Διότι η τότε κυβέρνηση πήρε δύο πολύ σημαντικά μέτρα:

Το πρώτο μέτρο ήταν η χρηματοδότηση που έγινε το έτος 2000 με ένα ποσό 8.500.000 ευρώ –σκεφτείτε το ποσό, είναι πολύ μεγάλο- και η οποία ουσιαστικά χρηματοδότηση εξυγίανε την κατάσταση και εξόφλησε τα χρέη του δημοσίου προς το Ι.Κ.Α. μέχρι αυτήν τη στιγμή.

Το δεύτερο μέτρο που πάρθηκε τότε, το έτος 2003 με νόμο, ήταν η θεσμοθέτηση του 1% του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος ως τακτική εισφορά του δημοσίου στο Ι.Κ.Α. κατ' έτος.

Με αυτά τα δύο μέτρα άλλαξε η εικόνα του Ι.Κ.Α. και αυτό αποτυπώθηκε και στα οικονομικά του δεδομένα.

Δεν είναι ασφαλώς τυχαίο το γεγονός ότι από το έτος 2000 έως το 2004 το Ι.Κ.Α. είχε πλεονασματικό προϋπολογισμό. Εμφανίστηκε πλεόνασμα στα οικονομικά του. Όπως δεν είναι τυχαίο ότι από το έτος 2004 μέχρι σήμερα το Ι.Κ.Α. έχει συνεχώς ελλείμματα. Βεβαίως, αυτήν τη στιγμή καθυστερεί τεχνητά, κατά την άποψή μας, η δημοσίευση του ισολογισμού, αλλά έτσι είναι η πραγματικότητα. Το Ι.Κ.Α. από το έτος 2004 και μετά εμφανίζει ελλείμματα. Επομένως, δεν είναι ακριβής η εικόνα ότι όλοι τα ίδια κάνουμε. Το λέω αυτό, γιατί είναι μία προσφιλής

μέθοδος αντιμετώπισης των προβλημάτων τον τελευταίο καιρό.

Εγώ, λοιπόν, θα πω ότι χρειάζεται κάθε φορά να αποτιμούμε συγκεκριμένα κάθε κυβέρνηση σε κάθε τομέα. Δεν θέλω να κάνω γενικεύσεις, αλλά είναι γεγονός ότι από το έτος 2004 μέχρι σήμερα η κατάσταση έχει απολύτως χειροτερεύσει.

Η κατάσταση αυτή φαίνεται με συγκεκριμένα στοιχεία: Πρώτα από όλα τα χρέη του δημοσίου στο Ι.Κ.Α. τριπλασιάστηκαν στο διάστημα αυτό. Φτάνουν σήμερα τα 3,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Είναι μία κατάσταση εντελώς διαφορετική από αυτήν την κατάσταση την οποία παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία. Και το πρόβλημα γίνεται πολύ μεγαλύτερο όσο περνάει ο καιρός, διότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι συνεπής απέναντι στο 1% που προβλέπει ο νόμος ως πάγια χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. σε τακτική βάση. Αυτό που ακούγεται στα πλαίσια της παρωδίας διαλόγου –αναφέρομαι σε αυτό που υποτίθεται ότι κάνουμε στις Επιτροπές Κοινωνικών Υποθέσεων και Οικονομικών για το ασφαλιστικό- από την Κυβέρνηση ότι θα δοθεί 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, όπως καταλαβαίνετε δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Ούτε η αόριστη μεταφορά σε κάποια μελλοντικά ομόλογα μπορεί να λύσει το θέμα.

Το Ι.Κ.Α. θα συνεχίσει να είναι ελλειμματικό, αν η Κυβέρνηση δεν πάρει έκτακτα μέτρα που θα αφορούν την εξόφληση των παλιών χρεών και την υπόσχεση ότι το 1% θα καταβάλλεται αδιαλείπτως. Μαζί με όλα αυτά έχουμε το τεράστιο πρόβλημα της γιγάντωσης της εισφοροδιαφυγής. Και εδώ θα μιλήσω ωμά: Εισφοροδιαφυγή υπήρχε και πριν. Δεν θέλω να δώσω την εντύπωση ότι όλα αυτά ήταν θαυμάσια και ξαφνικά δημιουργήθηκαν όλα τα προβλήματα. Όμως, είναι αναμφισβήτητο ότι η εισφοροδιαφυγή έχει γιγαντωθεί επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας. Τα δικά μας στοιχεία μιλάνε για μία αύξηση της εισφοροδιαφυγής της τάξης τουλάχιστον 30%. Το ποσοστό είναι πάρα πολύ μεγάλο και γίνεται ακόμη μεγαλύτερο, αν σκεφθούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ένας στους πέντε εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος, σύμφωνα με στοιχεία που δίνει η Ομοσπονδία Εργαζομένων στο Ι.Κ.Α.. Ένας στους πέντε εργαζόμενους, που ζουν σήμερα στην Ελλάδα, είναι ανασφάλιστος, δουλεύει μαύρα λεφτά. Συν το ότι μιλάμε για μια τάξη μεγέθους 2.000.000.000 το χρόνο. Και εδώ θα μπορούσε να πω ότι θα έπρεπε η Κυβέρνηση να κάνει τουλάχιστον το καθήκον της. Και ποιο θα ήταν το καθήκον της; Να εφαρμόσει τους νόμους. Οι νόμοι προβλέπουν ότι οι εργοδότες πληρώνουν. Δεν μπορεί να λυθεί το πρόβλημα με τη συνεχή επανάληψη της ρύθμισης χρεών. Ο πρώην Υπουργός κ. Παναγιωτόπουλος –δεν τον βλέπω εδώ, απ' ό,τι γνωρίζω θα είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- μόλις ανέλαβε έκανε –ήταν η πρώτη του πράξη- ρύθμιση χρεών των μεγαλοφειλετών και είπε ότι θα είναι μία και μοναδική. Αυτό όμως συνεχίζεται. Αν ρωτήσετε έναν εργαζόμενο στα έσοδα του Ι.Κ.Α., θα σας πει ότι όλα αυτά τα χρόνια που κυβερνάει η Νέα Δημοκρατία ουσιαστικά κανείς δεν πληρώνει κανονικά, διότι η μία ρύθμιση ακολουθεί την άλλη και το αποτέλεσμα είναι οι εργοδότες να περιμένουν την επόμενη ρύθμιση για να τακτοποιηθούν. Θα μου πείτε: «Δεν συνέβαιναν αυτά επί Π.Α.ΣΟ.Κ.» Να εξηγηθούμε λοιπόν: Το Π.Α.ΣΟ.Κ. έκανε πράγματι ρυθμίσεις χρεών, αλλά ρυθμίσεις που αφορούσαν συγκεκριμένες περιοχές που είχαν πληγεί από φυσικές καταστροφές, όπως εμείς θεωρούμε λογικό –και το υποστηρίζουμε- ότι ρύθμιση χρεών θα πρέπει να γίνει τώρα και στις πυρόπληκτες περιοχές. Έκανε επίσης μία γενική ρύθμιση χρεών, την οποία, σας λέω, για να μη συζητούμε πολύ, κακώς έκανε. Αλλά αυτό δεν είναι δικαιολογία, για να επαναλαμβάνετε συνεχώς γενικές ρυθμίσεις χρεών που έχουν κάνει το Ι.Κ.Α. έναν οργανισμό διάτρητο. Αλλά πέρα απ' αυτό, υπάρχει και το θέμα του ελέγχου των εσόδων. Υπάρχει νόμος που προβλέπει ότι θα υπάρχουν δεκατρία ελεγκτικά κέντρα του Ι.Κ.Α. για τα έσοδα, ένα σε κάθε περιφέρεια. Τέσσερα λειτουργήσαν επί Π.Α.ΣΟ.Κ.. Σήμερα υπολειτουργούν και αυτά τα τέσσερα. Και πέραν αυτού, από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν έγινε απολύτως τίποτα.

Δαπάνες υγείας: Τι να πω για τις δαπάνες υγείας; Η κατάσταση έχει ξεφύγει πλέον από οποιονδήποτε έλεγχο. Και μιλώ με τα συγκεκριμένα στοιχεία: Από το έτος 2003 έως το 2007 οι

δαπάνες υγείας αυξήθηκαν κατά 40% και οι δαπάνες για το φάρμακο 60%. Είναι δυνατόν να θεωρείται τρέχουσα και λογική η αύξηση αυτή; Η Κυβέρνηση κατήργησε τη λίστα φαρμάκων και είπε τότε ότι θα πάρει άλλα μέτρα. Ποια μέτρα; Τίποτα δεν έγινε. Για να μην πω ότι έχει λησμονηθεί και η διάταξη του δικού σας νόμου, του νόμου της Νέας Δημοκρατίας, που υποτίθεται ότι προέβλεπε επιστροφή χρημάτων από τις μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες. Είναι από τα μεγαλύτερα ρουσφέτια που γίνονται αυτήν τη στιγμή, το ότι δεν έχει ενεργοποιηθεί ακόμα ο νόμος και οι μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες δεν πληρώνουν.

Απέναντι σε όλα αυτά έχουμε τα σχέδια της Κυβέρνησης για το μέλλον. Και τα σχέδια της Κυβέρνησης για το μέλλον είναι η απόλυτη χειροτέρευση της κατάστασης. Στην παρωδία διαλόγου που παρακολουθούμε όλοι στις κοινοβουλευτικές επιτροπές, η Κυβέρνηση εμφανίστηκε με τις ελάχιστες υποσχέσεις, που σας είπα πριν, για τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. -για τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς δεν είπε ούτε αυτά, αλλά εν πάση περιπτώσει ως συγκεντρωθώ στο Ι.Κ.Α.- χωρίς να θίγονται συνολικά τα θέματα των χρεών, χωρίς να θίγονται τα σοβαρότερα προβλήματα και προχωρά στην ενοποίηση διάφορων ταμείων με το Ι.Κ.Α., με ένα τρόπο που αντί να κάνει ενοποίηση ταμείων και παροχών, κάνει ουσιαστικά ενοποίηση ελλειμμάτων.

Η λογική της Κυβέρνησης είναι απλή. Λέει: «Τι μας ενδιαφέρει εάν θα υπάρξει ενοποίηση ελλειμμάτων; Έτσι κι αλλιώς, ο Προϋπολογισμός εγγυάται τις συντάξεις». Όμως, το θέμα δεν είναι τόσο απλό, διότι αυτήν τη στιγμή η Κυβέρνηση ενοποιεί και τα επικουρικά ταμεία, όπου θυμίζω ότι δεν υπάρχει κρατική χρηματοδότηση, είναι λεφτά μόνο των ασφαλισμένων και των εργοδοτών και τα άλλα ταμεία με μία λογική που λέει το εξής: Όσα έχουν πλεόνασμα θα έρθουν και θα καλύψουν τα ελλείμματα αυτών που έχουν έλλειμμα. Το αποτέλεσμα; Όλα τα ταμεία θα πάνε προς τα κάτω, όλα τα ταμεία θα γίνουν προβληματικά, αντί να βρούμε τις ρίζες του προβλήματος, αντί το Δημόσιο να αναλάβει τις υποχρεώσεις του, την κοινωνική ευθύνη που υπάρχει απέναντι στους ασφαλισμένους και τα ταμεία.

Πέρα από αυτό, υπάρχει σοβαρό πρόβλημα με αυτή την πολιτική, διότι ενώ η Κυβέρνηση έδινε εγγυήσεις ότι δεν θα υπάρξει μείωση συντάξεων και δεν θα υπάρξει αύξηση των ορίων ηλικίας, τα σενάρια που βλέπουν το φως της δημοσιότητας προβλέπουν σε πολλές περιπτώσεις και τα δύο. Φαίνεται ότι τα προεκλογικά παραμύθια που ακούγαμε θα έχουν μία τραγική κατάληξη, διότι θίγονται παραπέρα τα δικαιώματα των ασφαλισμένων. Ιδιαίτερα δε μέσω της ενοποίησης των επικουρικών ταμείων, λέω με σαφήνεια ότι θίγονται και τα λεγόμενα «εφάπαξ» -τα λέω «εφάπαξ» για να το καταλάβουν οι εργαζόμενοι που είναι λεφτά των εργαζομένων, είναι ο κουμπαράς του κάθε εργαζόμενου από τις εισφορές του, γιατί δεν υπάρχει εδώ τριμερής χρηματοδότηση. Θίγονται και πολλές άλλες παροχές, απέναντι στις οποίες η Κυβέρνηση σήμερα σιωπά και απαντά με γενικόττες.

Ποια είναι η κατάσταση ως προς το συνταξιούχο; Διότι περί αυτού πρόκειται, κύριοι Βουλευτές. Τι παίρνει ο συνταξιούχος από όλα αυτά; Η Ελλάδα σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχει σοβαρές ποσοτικές εισφορές και από τους εργοδότες και από τους εργαζόμενους. Πληρώνουν οι εργαζόμενοι και οι εργοδότες σοβαρά ποσά, όμως, οι συντάξεις είναι απaráδεκτα χαμηλές. Είναι το 55% των ευρωπαϊκών συντάξεων. Το 71% των συντάξεων που δίνει το Ι.Κ.Α., είναι κάτω από 600 ευρώ. Μιλάμε για συντάξεις ελάχιστες, μιλάμε για μία πραγματικότητα, απέναντι στην οποία οι συνταξιούχοι και οι εργαζόμενοι έχουν κάθε δικαίωμα να διαμαρτύρονται.

Όταν, λοιπόν, έρχεται η Κυβέρνηση, όταν υπάρχουν αυτές οι περιοχές και λέει ότι θα περικόψει και άλλο τα δικαιώματα, έχει δίκιο ο Πρόεδρος της Γ.Σ.Ε.Ε. ότι στην Ελλάδα θα γίνει της Γαλλίας, διότι, κύριοι Βουλευτές, το θέμα δεν είναι να έρθουμε και να πούμε ότι η μεταρρύθμιση που κάνουμε, είναι ότι θα πληρώσουν για μία ακόμη φορά το μάρμαρο οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι. Αυτό δεν είναι μεταρρύθμιση. Αυτό είναι γιουρούσι στα δικαιώματα των εργαζομένων, είναι παλιά δοκιμασμένη συνταγή, πολύ παλαιά, πολύ δοκιμασμένη. Κακώς δοκι-

μάστηκε, όπου δοκιμάστηκε και εν πάση περιπτώσει το Π.Α.Σ.Ο.Κ. -θέλω να είμαι απολύτως σαφής- δεν θα συναίνεσει σε τέτοιου είδους μονόπλευρες και αντιλαϊκές λύσεις.

Θα μου πείτε: «Δεν έχει ανάγκη το ασφαλιστικό σύστημα από μεταρρύθμιση»; Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. απαντά ευθέως ότι ναι, έχει ανάγκη από μεταρρύθμιση, διότι πράγματι έχει αδυναμίες, έχει χαμηλή ανταποδοτικότητα, δεν δημιουργεί κίνητρα, ώστε να αποφευχθεί ή εισφοροδιαφυγή και υπάρχει ανάγκη εκσυγχρονισμού και εξορθολογισμού του. Αλλά αυτό μπορεί να γίνει μόνο εφόσον το κράτος αναλάβει τις υποχρεώσεις του. Αυτή είναι η βασική διαφορά του προγράμματος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. από τη Νέα Δημοκρατία.

Εμείς πιστεύουμε ότι η τριμερής χρηματοδότηση πρέπει να τηρηθεί στο σύνολο του συστήματος. Πιστεύουμε ότι είναι προϋπόθεση η ανάληψη της κοινωνικής ευθύνης, διότι η σύνταξη δεν είναι μόνο ατομική ευθύνη, είναι και κοινωνική ευθύνη -έτσι πιστεύουμε, έτσι θεωρούμε ως σοσιαλιστικό κόμμα ότι πρέπει να σταθούμε- για να συζητήσουμε οποιαδήποτε μεταρρύθμιση. Μόνο έτσι η μεταρρύθμιση είναι ουσιαστική, γιατί αφορά το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος, το μέλλον των παιδιών μας.

Πολλά ακούσαμε στην προηγούμενη συζήτηση, στην οποία θα μου επιτρέψετε να μη μετάσχω, όπως κάνω ανελπίτως εδώ και τριάντα τέσσερα χρόνια. Θέλω, όμως, να πω ότι η υποχρέωσή μας είναι να δώσουμε στα παιδιά μας ένα κόσμο αν όχι καλύτερο, τουλάχιστον αντίστοιχο μ' αυτόν που παραλάβαμε. Πολύ φοβόμαι ότι στο θέμα του ασφαλιστικού συστήματος, στο θέμα των συντάξεων δεν το εξασφαλίζουμε ούτε αυτό.

Αντί, λοιπόν, να λέμε πολύ μεγάλα λόγια, ας κοπιάσουμε τις ευθύνες μας, ας δει η Κυβέρνηση πού οδηγεί την κατάσταση. Να είναι βέβαιη ότι με μονόπλευρά σχέδια ενάντια στους ασφαλισμένους όχι μόνο το ασφαλιστικό σύστημα οδηγείται σε απαξίωση, αλλά οδηγείται και η ίδια σε απαξίωση. Διότι κανείς εργαζόμενος δεν θα δεχθεί να περιοριστούν μονόπλευρα τα δικαιώματά του. Πριν είναι πολύ αργά. Εάν η Κυβέρνηση θέλει ουσιαστικό διάλογο, ας τον κάνει. Αλλιώς, εμείς δεν θα είμαστε συνένοχοι στην παρωδία διαλόγου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ την κ. Δαμανάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Μιχάλης Κατρίνης.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι κοινή παραδοχή, πως η κατάσταση στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό Οργανισμό της χώρας με πάνω από πεντέμισι εκατομμύρια άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένους και εννιακόσιους χιλιάδες συνταξιούχους βαίνει από το κακό στο χειρότερο.

Δεν είναι βέβαια τυχαίο ότι αυτή η κατάσταση έχει επιδεινωθεί ραγδαία την τελευταία τετραετία, ενώ κανένα μέτρο βελτίωσης επί της ουσίας δεν έχει ληφθεί. Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση αισθάνεται ώριμη και έτοιμη να προχωρήσει σε ενοποιήσεις ταμείων χωρίς καμμία αναλογιστική μελέτη, χωρίς καμμία ουσιαστική πρόταση για τη χρηματοδότηση και χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Χρησιμοποιεί προσηριατικά το διάλογο, ενώ δεν έχει λάβει κανένα, μα κανένα μέτρο για την εξυγίανση του μεγαλύτερου ασφαλιστικού Οργανισμού της χώρας.

Θα πρέπει ο Υπουργός να μας εξηγήσει πώς οι πλεονασματικοί απολογισμοί του 2003, με πλεόνασμα που αγγίζει το 1.300.000.000 ευρώ, ως δια μαγείας μετατράπηκαν σε ελλειμματικούς το 2006 με το χρέος να καλπάζει, σύμφωνα με εκτιμήσεις, και να βρίσκεται στο 1.200.000.000 ευρώ ετησίως.

Θα πρέπει επίσης να εξηγήσει, γιατί η νομοθεσία που προβλέπει ετήσια χρηματοδότηση προς το Ι.Κ.Α. στο ύψος του 1% δεν εφαρμόζεται και υπάρχουν οι παραλείψεις, που τόνισε και η συνάδελφος, η κ. Δαμανάκη.

Η πολιτική βέβαια επιλογή αυτής της Κυβέρνησης έχει ως αποτέλεσμα οι οφειλές του κράτους προς τον κλάδο συντάξεων του Ι.Κ.Α. να ανέρχονται σε πάνω από 3.000.000.000 ευρώ, ενώ κανένα μέτρο δεν έχει ληφθεί για τη μείωση των οφειλών αυτών.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να πάρει τα αναγκαία μέτρα για

την οικονομική εξυγίανση του Οργανισμού, ενθαρρύνει την εισφοροδιαφυγή, η οποία εκτιμάται σε πάνω από 2.000.000.000 ευρώ ετησίως. Με επαναλαμβανόμενες τροπολογίες φροντίζει μέσω φιλικών προς τους μεγαλοεπιχειρηματίες ρυθμίσεων να χαρίζει αυτές τις εισφορές, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο την ανυπαρξία ευαισθησίας και επιβράβευσης προς τους νομοταγείς εργοδότες, ενώ ταυτόχρονα επιβαρύνει ακόμη περισσότερο τις συνθήκες για τους ασφαλισμένους και τους εργαζόμενους.

Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί απουσιάζουν ή υπολειτουργούν, αφού το αναγκαίο προσωπικό δεν υπάρχει, με αποτέλεσμα αυτά τα φαινόμενα να επιτείνονται και η Κυβέρνηση να παρακολουθεί τις εξελίξεις ανήμπορη να αντιδράσει. Με αυτόν τον τρόπο, κύριε Υπουργέ, εδραιώνεται η ανασφάλιστη εργασία, η οποία κυρίαρχα αφορά τη νέα γενιά.

Την όλη προβληματική λειτουργία του Οργανισμού επιδεινώνει και η έλλειψη του αναγκαίου προσωπικού. Με 35% κενά στις οργανικές θέσεις και τριακόσιες χιλιάδες συναλλαγές ημερησίως το Υπουργείο Απασχόλησης σκέφθηκε πρόσφατα ως ενδεχόμενη λύση την αναστολή προσλήψεων μόνιμου προσωπικού μέσω του Α.Σ.Ε.Π., ενώ λίγο πριν από τις εκλογές προχώρησε στην τακτοποίηση προσωπικών αιτημάτων, προσλαμβάνοντας με τις γνωστές αναξιοκρατικές διαδικασίες τριακόσια τριάντα άτομα με σύμβαση έργου, κάτι το οποίο ο σύλλογος των εργαζομένων έχει επανειλημμένα καταγγείλει.

Κορυφή βέβαια του παγόβουνου αποτελεί η δραματική κατάσταση στον κλάδο υγείας τόσο όσον αφορά την αύξηση των δαπανών, όσο και σε σχέση με τις παρεχόμενες υπηρεσίες υγείας.

Το 2005 το έλλειμμα του κλάδου ασθένειας ανέρχεται στα 1.200.000.000 ευρώ, ενώ το 2007 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 2.500.000.000. Οι λογιστικές αλχημείες εσωτερικού δανεισμού από άλλους κλάδους μόνο λύση δεν αποτελούν, αλλά ναρκοθετούν την εύρυθμη λειτουργία συνολικά του Οργανισμού μαζί με τις σοβαρότατες ελλείψεις σε υγειονομικό προσωπικό, ιδιαίτερα σε πρωτοβάθμιες μονάδες υγείας του Ι.Κ.Α..

Αυτό βέβαια έχει ως αποτέλεσμα την αδυναμία παροχής ποιοτικών υπηρεσιών υγείας, την ταλαιπωρία των ασφαλισμένων, αφού ελλείπει των κατάλληλων μέσων και συνθηκών οι γιατροί του Ιδρύματος περιορίζονται απλώς σε συνταγογραφία και βασική περίθαλψη.

Ποιος από εμάς δεν έχει γίνει μάρτυρας σε ουρές ασφαλισμένων, που στοιβάζονται καθημερινά έξω από τις μονάδες υγείας; Ποιος από εμάς δεν γνωρίζει ότι υπάρχει αναμονή για ραντεβού σε συγκεκριμένες ειδικότητες που υπερβαίνει τις είκοσι, τριάντα ή και παραπάνω ημέρες;

Το γεγονός ότι ο κλάδος υγείας του Ι.Κ.Α. -ο οποίος αφορά το μεγαλύτερο ποσοστό ασφαλισμένων στη χώρα μας έχει απαξιωθεί πλήρως στη συνείδηση του κόσμου- είναι προβληματικός, αλλά ως δια μαγείας το κόστος του κλάδου διογκώνεται με ταχείς ρυθμούς.

Ελάχιστοι πλέον επιλέγουν το Ι.Κ.Α. για παροχή υπηρεσιών υγείας, παρά μόνον και αυστηρά για οικονομικούς λόγους. Θεωρούν ότι η περίθαλψη που παρέχεται είναι χαμηλής ποιότητας, ενώ είναι μία πραγματικότητα ότι η συντριπτική πλειοψηφία των προσερχομένων στις υγειονομικές μονάδες του Ι.Κ.Α. είναι οι οικονομικοί μετανάστες. Παρ' όλα αυτά, το ιατρικό προσωπικό προσπαθεί σε αντίξοες συνθήκες και ελλείπει βασικών μέσων και υποδομών, καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για να εξυπηρετήσει τους ασφαλισμένους. Όμως, παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνηση δεν εφαρμόζει το ν.3232, κρατά σε ομηρία τους γιατρούς, τόσο αυτούς που ήταν πριν την εφαρμογή του νόμου, μάλλον πριν την ψήφιση του νόμου, γιατί ποτέ δεν εφαρμόστηκε, αλλά έχουμε και το τελευταίο κρούσμα με γιατρούς με εικοσιτετράμηνες συμβάσεις. Και νομίζω ότι μας προβληματίζει όλους το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία του ιατρικού προσωπικού του Ι.Κ.Α. εργάζεται σε καθεστώς πλήρους ανασφάλειας. Θα πρέπει επιτέλους να δοθεί μία λύση και σε αυτό το θέμα.

Σύμφωνα με μελέτες του Ινστιτούτου Εργασίας, Γ.Σ.Ε.Ε. και Α.Δ.Ε.Δ.Υ., το Ι.Κ.Α. είναι βιώσιμο για τα επόμενα τριάντα χρό-

νια, αρκεί βεβαίως το κράτος να εξοφλεί με συνέπεια και έγκαιρα τις οικονομικές του υποχρεώσεις και να περιοριστεί και να εξαλειφθεί η εισφοροδιαφυγή.

Σας καλούμε την τελευταία στιγμή να αναλάβετε τις ευθύνες σας και να προχωρήσετε τόσο στην οικονομική εξυγίανση του Οργανισμού, όσο και στην αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών. Καμμία κουβέντα δεν μπορεί να γίνει για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, εάν προηγουμένως δεν διασφαλιστεί η βιώσιμη και εύρυθμη λειτουργία του Ι.Κ.Α..

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Έκτορας Νασιώκας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύρια Υφυπουργέ, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., όχι τυχαία, κατέθεσε ως πρώτη αυτή την επερώτηση. Είναι ευχής έργον όμως ότι αυτή συζητιέται σήμερα που γιορτάζουμε την επέτειο του Πολυτεχνείου. Και είναι ακόμη πιο σημαντικό, ότι πρώτη την υπέγραψε και την εισηγήθηκε από αυτό το Βήμα η Μαρία Δαμανάκη, που η φωνή της, ο αγώνας της και η ψυχή της είναι συνδυσασμένη με τον αγώνα του Πολυτεχνείου στην Αθήνα και εμείς συνομήλικοί της από την Θεσσαλονίκη αγωνιζόμενοι, νιώθαμε στήριξη σημαντική. Νομίζω δε ότι αυτή η σύμπτωση δείχνει και κάτι. Ότι με αυτόν τον τρόπο σήμερα εμείς, το Ελληνικό Κοινοβούλιο, η παράταξή μας, του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αγωνίζεται, συνεχίζοντας εκείνους τους στόχους της γενιάς δηλαδή του Πολυτεχνείου, για ασφάλιση, για σύνταξη, για καλύτερη περίθαλψη, γιατί βλέπει να στήνεται ένα σκηνικό, κυρία Υφυπουργέ, ένα σκηνικό που δημιουργεί φόβο και ανασφάλεια στους πολίτες. Όλοι οι πολίτες συζητάνε σήμερα για την εργασία τους, αλλά και για τη σύνταξή τους και την περίθαλψή τους. Όλοι οι πολίτες φοβούνται αυτήν την περίοδο ότι θα χάσουν ακόμη από την πενιχρή τους σύνταξη των 400 και 600 ευρώ, από τις νέες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τα άλλα δικαιώματά τους. Και εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., δεν θέλουμε να συμβάλουμε σε αυτό, δεν θέλουμε να μπούμε σε αυτό το σκηνικό. Είμαστε μία πολιτική δύναμη ασφάλειας και εμπιστοσύνης και θέλουμε να παλέψουμε για να βελτιώσουμε αυτή την κατάσταση και προπαντός να περάσουμε την αίσθηση της ασφάλειας σε όλους τους πολίτες. Αλλά είναι τόσο βλαπτική η πολιτική σας για το ασφαλιστικό και τη συνταξιοδότηση, είναι τέτοια η αναντιστοιχία λόγων και έργων σας, που αυτό και μόνο δημιουργεί αυτούς τους κινδύνους. Αλλά είναι και τέτοιο το έργο σας -μιας τετραετίας γενικότερη στην κοινωνική ασφάλιση και ειδικότερα στο Ι.Κ.Α.- αφού τα χρέη του κράτους προς την κοινωνική ασφάλιση που ανέρχονταν πριν τέσσερα χρόνια σε 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ, σήμερα ξεπεράσανε τα 8.000.000.000 ευρώ.

Και βεβαίως, επιβαρύνετε, απορρυθμίζετε την όλη κοινωνική ασφάλιση και προτείνετε σε αυτήν την παρωδία λόγου, σ' αυτόν τον προοχηματικό διάλογο που γίνεται στις Επιτροπές Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Οικονομικών, 1,5 δισεκατομμύριο -δηλαδή όσο σφεύγετε για το 1%- και αυτό ετεροχρονισμένο, να το δώσετε μόνο στο Ι.Κ.Α. και σε κανένα άλλο ταμείο.

Μάλιστα, ο κύριος Υπουργός εχθές -δεν είναι τώρα εδώ- επέτρεψε λάβρος κατά των συνδικαλιστών, των κοινωνικών εταίρων και κατά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέγοντας: «Μιλάμε μόνο για τη χρηματοδότηση, ενώ δεν υπάρχουν στρεβλώσεις, δεν υπάρχουν ανισότητες, δεν υπάρχουν αδικίες;» Και στρεβλώσεις υπάρχουν, και ανισότητες υπάρχουν και αδικίες επίσης. Αλλά χωρίς χρήματα, κυρία Υφυπουργέ, τι θα μοιράσουμε; Τι μιζέρια θα μοιράσετε; Τι θα κάνετε; Θα αναδιανείμετε τι; Θα ισοπεδώσετε προς τα κάτω πόσο;

Το Ι.Κ.Α.. Έξι στους δέκα Έλληνες πολίτες προσβλέπουν στο Ι.Κ.Α. είτε είναι άμεσα ασφαλισμένοι, είτε είναι μέλη οικογενειών, είτε είναι συνταξιούχοι είτε μέλη οικογενειών συνταξιούχων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω όλο το χρόνο μου, και αυτό της δευτερολογίας. Και βεβαίως καλύπτονται υγειονομικώς στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας από το Ι.Κ.Α.. Νιώθουν λοιπόν μία μεγάλη ανασφάλεια και βλέπουν ότι οι προϋπολογισμοί,

που ήταν ισολογισμένοι και πλεονασματικοί από το έτος 2001 μέχρι το έτος 2004, που έγινε μία πολύ μεγάλη προσπάθεια πραγματικά εκσυγχρονισμού και βιωσιμότητας του Ι.Κ.Α., σήμερα πηγαίνουν από τα κακό στο χειρότερο.

Επιδεινώθηκαν δραματικά όλα τα στοιχεία και στον κλάδο σύνταξης, αλλά κυρίως στον κλάδο υγείας. Τα έδωσε τα στοιχεία η κ. Δαμανάκη. Εγώ να σας πω ότι σε δύο χρόνια η φαρμακευτική δαπάνη του Ι.Κ.Α. αυξήθηκε κατά 60%, δηλαδή 30% το χρόνο. Δηλαδή, στον επόμενο χρόνο, το 2007 –γιατί μέχρι το 2006 είναι αυτό– 90%. Δηλαδή, διπλασιάζεται σε τρία χρόνια η φαρμακευτική δαπάνη και κανείς δεν μιλάει. Νομίζουν ότι αυτό είναι νομοτελειακό. Τίποτα δεν φταίει.

Και βεβαίως, δεν εφαρμόζετε ούτε καν το νόμο το δικό σας, το λεγόμενο νόμο Παπαθανασίου-Σιούφα, βάσει του οποίου αυξήθηκαν οι τιμές των φαρμάκων, επιβαρύνθηκαν τα ταμεία, αλλά δικαιούνται μία επιστροφή μέχρι 4%. Επί εποχής Βαρθολομαίου έχει γίνει μία προεργασία γι' αυτό. Τώρα δεν επιστρέφουν οι φαρμακευτικές εταιρείες τίποτα.

Θα μπορούσα λοιπόν να πω πολλά. Να πω για την ασφάλιση στην εργασία, για την εισφοροδιαφυγή, για τα χρέη των νοσοκομείων που ξεπερνάνε τα 110.000.000 ευρώ το μήνα. Εξ αυτών το 60% είναι χρέη των ταμείων προς τα νοσοκομεία και ένα κομμάτι είναι κυρίως του Ο.Γ.Α., αλλά είναι και του Ι.Κ.Α..

Και θα μπορούσα να μιλήσω και για πολλά άλλα, όπως για το πώς επιβαρύνεται το Ι.Κ.Α. με την ένταξη επικουρικών ασφαλιστικών ταμείων των τραπεζών ή για την τροπολογία που έρχεται τώρα για την «ALPHA BANK» ή για την ενοποίηση των επικουρικών ταμείων, δηλαδή των ελλειμμάτων που κάνετε. Και αν σ' αυτά τα οικονομικά, δούμε και την προοπτική, καταλαβαίνουμε γιατί πρέπει οι πολίτες σήμερα να εξεγερθούν για το Ι.Κ.Α. και να πουν : «Μακριά τα χέρια από το Ι.Κ.Α.. Μη φορτώνετε υποχρεώσεις τρίτων προς εμάς. Στηρίξτε μας οικονομικά.»

Βέβαια, δεν είναι μόνο αυτό. Είναι και άλλα πολλά, κύριε Πρόεδρε. Εγώ θέλω να μείνω σε ένα από αυτά, στο θέμα πώς λειτουργούν, πόσο είναι το προσωπικό, πώς πληρώνεται και πού δίνετε επιδόματα. Γιατί δώσατε επιδόματα, για να καταπολεμήσετε την εισφοροδιαφυγή στη Γενική Γραμματεία και στον Ο.Γ.Α. και δεν δώσατε στους υπαλλήλους του Ι.Κ.Α.. Να το κάνετε. Είναι η τελευταία σας πράξη πριν από λίγους μήνες.

Να μιλήσω όμως για κάτι, κύριε Υπουργέ, που απασχολεί πάρα πολύ τη Λάρισα, αλλά έχει να κάνει με το Ι.Κ.Α., το οποίο διασπασμένο κτηριακά και διοικητικά δεν μπορεί να λειτουργήσει ούτε να φοροεισπράξει ούτε να εξυπηρετήσει τους πολίτες που ταλαιπωρούνται. Το νέο κτήριο του Ι.Κ.Α. ήταν έτοιμο για δημοπράτηση, μελέτη, κατασκευή πριν από το έτος 2004, πριν αναλάβετε εσείς. Ήθελε μία διαδικασία τριών-τεσσάρων μηνών ανάθεσης και είκοσι οκτώ μηνών εκτέλεσης με χρηματοδότηση εξασφαλισμένη, για να γίνει το νέο κτήριο του Ι.Κ.Α., που θα συνέβαλλε αποφασιστικά στη λειτουργία γενικότερα του Οργανισμού. Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, σας ρωτάμε και σας ξαναρωτάμε και δεν μας απαντάτε, κύριε Υπουργέ.

Το ζητάνε οι συνταξιούχοι. Έχω πολλά εδώ να καταθέσω, θα τα δώσω μετά. Δεν μας απαντάτε. Λέτε, παραδείγματα χάριν, στην τελευταία απάντηση που δίνετε εσείς σ' εμένα ότι ο διαγωνισμός για την επιλογή, ανάθεση και ολοκλήρωση της μελέτης βρίσκεται σε εξέλιξη και αναμένεται να ολοκληρωθεί το πρώτο εξάμηνο του 2008 και αμέσως μετά θα ακολουθήσει η προκήρυξη της κατασκευής και η ανάδειξη αναδόχου του έργου, το οποίο αναμένεται να ολοκληρωθεί εντός δύο περίπου ετών από την έναρξη της κατασκευής του. Αλλά δεν είναι απάντηση, κύριε Υπουργέ. Και επειδή δεν μου απαντάτε εσείς, θα σας απαντήσω εγώ. Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά που αναλάβατε, βρίσκεστε ακόμη σε διαδικασία ανάδειξης εταιρείας προεπιλογής για προμελέτη. Κατέθεσαν είκοσι δύο εταιρείες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, έχετε υπερβεί και το χρόνο της δευτερολογίας.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό. Έχω πάρει και τη δευτερολογία μου, το ξέρω. Μισό λεπτό μόνο ζητάω ανοχή και τελειώνω.

Από τις είκοσι δυο εταιρείες, λοιπόν, θα προεπιλεγούν τρεις για προμελέτη. Και εφ' όσον δεν υπάρχουν ενστάσεις, μετά θα

επιλεγεί μία για την οριστική μελέτη. Και εφ' όσον τελειώσει η οριστική μελέτη και δεν υπάρξουν ενστάσεις, τότε θα προκηρύξετε το έργο για να το εκτελέσετε. Ούτε το 2015 δεν θα το κάνετε. Και ξέρετε γιατί δεν το κάνετε, κύριε Υπουργέ; Γιατί «οποιοι δεν θέλει να ζυμώσει όλη μέρα κοσκινίζει». Γι' αυτό αλλάξατε τη διαδικασία μελέτης-κατασκευής σε ξεχωριστά μελέτης και ξεχωριστά κατασκευής. Προχωρήσατε με τη διαδικασία προμελέτης, μελέτης και κατασκευής και δεν πρόκειται να το τελειώσετε ποτέ. Είναι όμως ένα δείγμα της λειτουργίας του Ι.Κ.Α. και των αναγκών του.

Γι' αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας, επειδή είναι μείζον θέμα η κοινωνική ασφάλιση, επειδή το Ι.Κ.Α. είναι το στηρίγμα της ασφάλειας των γηραιών, των ασθενών και των Ελλήνων, των πολλών, των φτωχών, σας παρακαλώ: Αλλάξτε απολύτως πολιτική και χρηματοδοτήστε το Ι.Κ.Α. και ελάτε να συζητήσουμε πώς αυτό θα γίνει βιώσιμο και αποδοτικό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χαΐδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα πάρω τώρα τη τη δευτερολογία.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, το ενδιαφέρον στην πολιτική δραστηριότητα βρίσκεται στη διαλεκτική σχέση μεταξύ διακήρυξης και πράξης. Στην κοινωνική ασφάλιση για τη Νέα Δημοκρατία και την Κυβέρνηση, αυτή η σχέση είναι σχέση ευθείας αντίθεσης. Κραυγαλέο παράδειγμα αποτελεί το Ι.Κ.Α.. Προεκλογικά, δημόσια και στα πλαίσια του προσχηματικού διαλόγου στη λογική του «με άλλα λόγια να αγαπιόμαστε» η Νέα Δημοκρατία και η Κυβέρνηση, σήμερα εξαγγέλλει αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης, μείωση της εισφοροδιαφυγής, περιορισμό της σπατάλης, ελάττωση των ελλειμμάτων, ενίσχυση της διαφάνειας, εφαρμογή της αξιοκρατίας και βελτίωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης στο Ι.Κ.Α..

Τι κάνει, όμως, η Κυβέρνηση στα ασφαλιστικά ταμεία; Τι γίνεται στην πράξη στο μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό, που είναι στην πατρίδα μας το Ι.Κ.Α.; Γίνεται το «έλα να δεις» λαϊκά. Δισεκατομμύρια χρωστάει το κράτος στο Ι.Κ.Α.. Διαρκώς αυξάνεται αυτό το ποσό. Και εσείς μιλάτε για ομόλογα. Και εμείς σας ρωτάμε: Θα είναι δομημένα;

Δισεκατομμύρια χρωστάνε μεγαλοοφειλέτες. Εκτινάχθηκε η εισφοροδιαφυγή και εσείς συνεχίζετε τις χαριστικές ρυθμίσεις. Δισεκατομμύρια είναι οι απαλλαγές τραπεζιών από τις οφειλές τους προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Στα 10.000.000.000 τα υπολόγισε διαμαρτυρόμενος ο τότε Διοικητής του Ι.Κ.Α. αείμνηστος Βαρθολομαίος.

Δισεκατομμύρια αυξήθηκε η φαρμακευτική δαπάνη και οι παροχές ασθενείας σε είδος και χρήμα και εσείς καταργήσατε τη λίστα φαρμάκων, που υπάρχει σ' όλες τις προηγμένες χώρες του κόσμου. Αυτό δεν είναι πραγματική αύξηση που να αντιστοιχεί σε βελτίωση των συνθηκών περίθαλψης και νοσηλείας, είναι σπατάλη και εξάλλου δεν επιστρέφεται το ποσόν αναφοράς από τις φαρμακευτικές εταιρείες στο Ι.Κ.Α.. Το περισσότερο από αυτό το ποσό της αύξησης αποτελεί κέρδος φαρμακευτικών εταιρειών και φαρμακευτών.

Δισεκατομμύρια τα ποσά που φορτώνονται στο Ι.Κ.Α. από την ενοποίηση των ταμείων, χωρίς να καλύπτεται το πραγματικό κόστος ένταξής τους. Σε δισεκατομμύρια, τέλος, ανέρχεται για φέτος το έλλειμμα του Ι.Κ.Α., που ως το 2004 ήταν πλεονασματικό. Και εσείς τι κάνετε; Δείχνετε ασυνέπεια και ανακολουθία.

Δεν εφαρμόζετε, όπως προανέφερα, το ν.3029/2002, παρ' ότι τον επικαλείστε αυτές τις μέρες. Προβαίνετε σε αδιαφανείς και χαριστικές πράξεις, όπως η παροχή ασφαλιστικής ενημερότητας σε εισφοροδιαφεύγοντες μεγαλοοφειλέτες. Καταθέσαμε ερώτηση γι' αυτό πριν από δύο χρόνια και η απάντηση που πήραμε είναι ασαφής. Καταθέτω για τα Πρακτικά την ερώτηση και την απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Χαΐδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενο-

γραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επιβάλατε την αναξιοκρατία και την κομματοκρατία. Καθιέρωσατε σχεδόν όλους τους προϊσταμένους και ορίσατε στη θέση τους με αδιαφανείς διαδικασίες, «γαλάζιους ημέτερους». Κάνατε αδιαφανείς προσλήψεις. Επιμένετε συγκεκριμένα στην πρόσληψη των τριακοσίων τριάντα υπαλλήλων με σύμβαση έργου, η οποία καταγγέλθηκε από τους εργαζόμενους και δεν περιλαμβάνει κανένα κριτήριο.

Προσλαμβάνετε γιατρούς ειδικοτήτων που δεν έχουν άμεση προτεραιότητα και όχι ανάλογα με τις ανάγκες. Κραυγαλέο παράδειγμα είναι τα Τρίκαλα. Προσλάβατε όχι ψυχίατρο, όχι ορθοδοντικό, όχι ακτινολόγο, όχι ενδοκρινολόγο, που δεν υπάρχουν και ζήτησε η διεύθυνση, αλλά πέντε άλλους –ενώ υπάρχουν από τρεις έως τέσσερις- μεταξύ των οποίων και όγδοο οδοντίατρο. Κανένας ορθοδοντικός! Αντέδρασε και ο ιατρικός σύλλογος σ' αυτήν την επιλογή. Τρία χρόνια μετά, ακόμη δεν υπάρχει ψυχίατρος, δεν υπάρχει ακτινολόγος, δεν υπάρχει ενδοκρινολόγος, δεν υπάρχει ορθοδοντικός.

Τα ολοκληρωμένα περιφερειακά συστήματα σχεδόν εγκαταλείφθηκαν, η μηχανοργάνωση καρκινοβατεί. Δεν δίνεται το επίδομα χειριστή στους υπαλλήλους του Ι.Κ.Α., οι οποίοι το δικαιούνται όπως οι άλλοι εργαζόμενοι. Τα ελεγκτικά κέντρα παραμένουν στα τέσσερα τον αριθμό από τα δεκατρία, ενώ και αυτά λειτουργούν με μειωμένο προσωπικό, όπως εξάλλου και όλο το Ι.Κ.Α., αφού ανέρχονται σε τρειςίμισι χιλιάδες οι κενές οργανικές θέσεις.

Δεν προχωράει ο νέος οργανισμός του Ι.Κ.Α. για αύξηση του προσωπικού και αναβάθμιση υποκαταστημάτων, όπως το υποκατάστημα του Ι.Κ.Α. Τρικάλων, το οποίο δεν μπορεί να ανταποκριθεί υπό τις παρούσες συνθήκες και χρειάζεται αναβάθμιση, καθώς επίσης και προσωπικό.

Εξαιρείτε τους εργαζόμενους του Ι.Κ.Α. από το επίδομα μείωσης της εισφοροδιαφυγής, που δίνετε -με την τελευταία ρύθμιση που θεσπίσατε- στους εργαζόμενους στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ το Ι.Κ.Α. αφορά το 80% του συνολικού ποσού της εισφοροδιαφυγής. Εξαιρείτε τους εργαζόμενους του Ι.Κ.Α. από το επίδομα αυτό, που αφορά και τη μείωση του χρόνου απονομής της σύνταξης. Το Ι.Κ.Α. έχει τη μεγαλύτερη καθυστέρηση. Κυμαίνεται από έναν χρόνο έως ακόμη και τέσσερα χρόνια, όταν πρόκειται για διαδοχική σύνταξη, για διαδοχική ασφάλιση, καθώς επίσης και αν υπάρχουν ένσημα στον Ο.Γ.Α. ή στη Γερμανία, στο εξωτερικό.

Ταυτόχρονα και με επικοινωνιακά πυροτεχνήματα, κοροϊδεύετε τους εργαζόμενους για μείωση του χρόνου απονομής σύνταξης σε δεκαπέντε εργάσιμες μέρες, ενώ γνωρίζετε, όπως τεκμηριώνουν οι ειδικοί και οι συνδικαλιστές, ότι αυτό είναι αδύνατον.

Κύριε Υπουργέ, η αντιμετώπιση του Ι.Κ.Α. αλλά και των άλλων ασφαλιστικών ταμείων από την πλευρά σας, χαρακτηρίζεται από κοινωνικό λαϊκισμό –«δεν θα μειωθούν τα όρια των συντάξεων, δεν θα επηρεαστείτε», από πολιτικό καιροσκοπισμό –αλλιώς μιλάτε προεκλογικά, αλλιώς μετεκλογικά, αλλιώς στην τηλεόραση, αλλιώς στη Βουλή, αλλιώς στις επιτροπές- και από οικονομικό νεοφιλελευθερισμό, γιατί αυτός είναι ο σκοπός σας: να αυξηθεί η ιδιωτική ασφάλιση και να κατευθυνθούν εκεί οι εργαζόμενοι.

Οι διακηρύξεις και οι πράξεις σας στο Ι.Κ.Α. τα τέσσερα τελευταία χρόνια συνθέτουν «τα λόγια και τα χρόνια τα χαμένα». Σοφιστείς και τερτίπια! Και η κατάσταση του Ι.Κ.Α. επιδεινώνεται ραγδαία και δραματικά, προκαλώντας ανησυχίες και κινδύνους για τη βιωσιμότητά του. Γιατί έτσι θα κατευθυνθούν περισσότεροι συνταξιούχοι στην ιδιωτική ασφάλιση, όπως προείπα, και θα περάσετε κι εσείς τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα ευκολότερα.

Στηρίζετε στην ανοχή και την υπομονή των πολιτών. Όμως τώρα εξαντλείται η αποδοχή και τη θέση της παίρνει η οργή. Και δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο από την οργή του υπομονετικού πολίτη. Αυτή θα ανατρέψει την παλαιοδεξιά και αντιλαϊκή πολιτική σας στο Ι.Κ.Α. και στην κοινωνική ασφάλιση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων δι' επιστολής τους στο Προεδρείο, όρισαν Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους τους κατά τη συζήτηση της παρούσας επερώτησης ως εξής: το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την κ. Χριστοφιλοπούλου, το Κ.Κ.Ε. τον κ. Δήμο Κουμπούρη, ο ΣΥ.ΡΙ.Ζ.Α. τον κ. Λαφαζάνη και ο ΛΑ.Ο.Σ. την κ. Δήμητρα Αράπογλου.

Επίσης ανακοινώνεται στο Σώμα ότι οι συνάδελφοί μας Βουλευτές κύριοι Στέλιος Νικηφοράκης και Μάξιμος Χαρακόπουλος, ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας τους στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή ενέκρινε τις ζητηθείσες άδειες.

Στους επερωτώντες Βουλευτές θα απαντήσει ο Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Βασίλειος Μαγγίνας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Συγνώμη, κύριε Μαγγίνα.

Δεν μας έχει δηλωθεί κάτι τέτοιο. Τώρα το είπαν, αλλά το είχα αναγγείλει ήδη, κύριε Σκουλάκη. Λυπάμαι πάρα πολύ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έγιναν πολλά σχόλια γύρω από την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, διατυπώθηκαν και ορισμένοι ανοίκειοι χαρακτηρισμοί για ένα τέτοιο θέμα, τέτοιων διαστάσεων και για το χώρο που συζητάμε.

Τα αντιπαραέρχονται, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το μόνο το οποίο θέλω να συστήσω είναι να αποφεύγετε την κινδυνολογία, διότι ούτε τα λεφτά πλεονασματικών ταμείων θα στηρίξουν ελλειμματικά ταμεία, ούτε, κυρίως, κινδυνεύει οποιαδήποτε συνταξιοδοτική ή άλλη παροχή οιοδήποτε συνταξιούχου ή ασφαλισμένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτής της επερώτησης για την πορεία του Ι.Κ.Α., πραγματοποιείται σε μια κρίσιμη συγκυρία. Γίνεται τη στιγμή, που η Κυβέρνηση ανταποκρινόμενη στο καθολικό αίτημα της κοινωνίας, επιδιώκει μέσα από διάλογο, να επιφέρει τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, να αντιμετωπίσει δηλαδή τις προφανείς αδικίες και στρεβλώσεις του συστήματος, προς όφελος των συντριπτικά πολλών και ταυτοχρόνως, να ενισχύσει την απασχόληση, να δημιουργήσει ένα αποτελεσματικό δίκτυο κοινωνικής προστασίας και να διαμορφώσει τις κατάλληλες εκείνες προϋποθέσεις, για πραγματική και σταθερή ενίσχυση των εισοδημάτων των σημερινών, αλλά και των μελλοντικών συνταξιούχων.

Κυρίες και κύριοι, η βούληση της Κυβέρνησης Καραμανλή για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, είναι αδιαπραγμάτευτη. Χωρίς δογματισμούς και χωρίς καθυστερήσεις οφείλουμε όλοι, πολιτικές δυνάμεις και κοινωνικοί εταίροι, να προωθήσουμε τις αναγκαίες αλλαγές. Δικαιολογίες για όσους με τη στάση τους αρνούνται να ασχοληθούν με τα σημαντικά προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, δεν υπάρχουν.

Στο δικαίο, βιώσιμο και σύγχρονο ασφαλιστικό σύστημα που θέλουμε να δημιουργήσουμε, το Ι.Κ.Α. θα έχει και πάλι πρωταγωνιστικό ρόλο. Είναι άλλωστε ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός της χώρας και παρέχει υπηρεσίες σε εκατομμύρια ασφαλισμένους και συνταξιούχους.

Πρωταρχικό στόχο της Κυβέρνησης αποτελεί, το Ι.Κ.Α. να αποκτήσει πιο ανθρώπινο, αλλά και πιο σύγχρονο πρόσωπο. Δεν ισχυρίζομαι ότι όλα λειτουργούν όπως πρέπει. Και προβλήματα υπάρχουν και αδυναμίες αναφέρονται και οι πολίτες δικαιολογημένα, δεν είναι πάντοτε ικανοποιημένοι. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να μηδενίζεται κάθε προσπάθεια που γίνεται από την Κυβέρνηση, από τη διοίκηση του ιδρύματος, αλλά και από τους εργαζομένους.

Τα τελευταία χρόνια, καταβλήθηκε συστηματική προσπάθεια για να αντιμετωπιστούν χρόνιες παθολογίες, που κρατούσαν τον οργανισμό καθηλωμένο. Ενισχύονται οι ελεγκτικοί μηχανισμοί για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής, αντιμετωπίζονται

φαινόμενα διαφθοράς, εξορθολογίζονται δαπάνες, απλοποιούνται διαδικασίες και περιορίζεται κατά το δυνατόν η γραφειοκρατία. Εκσυγχρονίζεται το σύστημα απονομής συντάξεων, ενισχύεται το διοικητικό και υγειονομικό προσωπικό και βελτιώνονται οι συνθήκες εργασίας.

Όσον αφορά ένα προσφιλές τις τελευταίες εβδομάδες θέμα, το θέμα της χρηματοδότησης, θα πω τα εξής. Ας δούμε, λοιπόν, τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α..

Στη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. από τον κρατικό προϋπολογισμό, όπως γνωρίζετε, σύμφωνα με το ν. 3029/2002, το κράτος μετέχει κατά τη χρονική περίοδο από το 2003 έως το 2032, ως εξής.

Παρακαλώ για την προσοχή σας, διότι από ορισμένα τμήματα αγορεύσεων συναδέλφων, διεπίστωσα ότι υπάρχει και άγνοια πολύ συγκεκριμένων στοιχείων.

Αναφέρει, λοιπόν: Πρώτον, από το 2003 μέχρι το 2008, χρηματοδότηση με ποσά, που κατά μέσο όρο αντιστοιχούν στο 1% του Α.Ε.Π.. Δεύτερον, από το 2009 μέχρι το 2032, χρηματοδότηση με ποσό ίσο προς το 1% του Α.Ε.Π.. Για την περίοδο 2003-2008, προκύπτει ότι το Ι.Κ.Α. χρηματοδοτήθηκε με 0,87% του Α.Ε.Π. κατά μέσον όρο ετησίως, που υπολείπεται κατά 0,13% από τα αναφερόμενα στο ν.3029/2002. Αυτό σημαίνει ότι προκύπτει για το δημόσιο μία υποχρέωση της τάξης του 1.510.000.000 ευρώ περίπου σήμερα. Το ποσό αυτό θα καταβληθεί μέσα στο 2008, όπως διαβεβαίωσε ήδη και ο συνάδελφος Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών και το έχω και εγώ πολλές φορές επαναλάβει.

Ο κλάδος ασθενείας του ιδρύματος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη από το 2000 και μετά, είναι ελλειμματικός. Το έλλειμμα καθ' όλη την περίοδο των ετών 2000-2005, είναι αυξανόμενο και οφείλεται στη σημαντική άνοδο των δαπανών φαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης.

Η μεγάλη αύξηση της δαπάνης φαρμακευτικής περίθαλψης, είναι αποτέλεσμα της εισόδου χιλίων διακοσίων περίπου νέων φαρμάκων, συμπεριλαμβανομένων και των υψηλού κόστους αντικαρκινικών φαρμάκων, της αύξησης του Φ.Π.Α. από 8% σε 9% και της εισόδου περισσότερων από εκατό χιλιάδες νέων δικαιούχων.

Η αύξηση της δαπάνης της νοσοκομειακής περίθαλψης, προέρχεται μεταξύ άλλων από το υψηλό διαγνωστικό κόστος, από το κόστος των χρησιμοποιούμενων υλικών στις χειρουργικές επεμβάσεις και από την αντιμετώπιση χρόνιων νοσημάτων, με εμφυτεύσιμα υλικά υψηλού κόστους. Καθόλου δεν αρνούμαι και καμμία δυσκολία δεν έχω να συνομολογήσω ότι εις όλα αυτά ασφαλώς υπάρχει σπατάλη.

Με την ολοκλήρωση της πλήρους μηχανογράφησης του ιδρύματος, συμπεριλαμβανομένου και του τομέα της υγείας, που αναμένεται εντός του 2008, θα είναι εφικτός ο ενδελεχής έλεγχος των δαπανών του και ιδιαίτερα των φαρμακευτικών και νοσοκομειακών.

Από τους απολογισμούς του Ι.Κ.Α. για τα έτη 2000-2005, που για πρώτη φορά -και αυτό δεν πρέπει να τιμά τις προηγούμενες κυβερνήσεις- συντάχθηκαν και δημοσιεύθηκαν οι ισολογισμοί τον Ιούνιο του 2006, προκύπτει ότι το έτος 2000, το Ι.Κ.Α. εμφανίζει περιορισμένο πλεόνασμα της τάξεως των 24,5 εκατομμυρίων ευρώ μόνο. Το 2001, το Ι.Κ.Α. γίνεται ελλειμματικό κατά 106.000.000 ευρώ. Την περίοδο 2002-2004, για την οποία υπερηφάνως ισχυρίζεται πολλά το Π.Α.Σ.Ο.Κ., πράγματι εμφανίζει πλεόνασμα, εξαιτίας, όμως, της καταβολής των δόσεων των ομολόγων από το ελληνικό δημόσιο, σχετικών με τις οφειλές του ελληνικού δημοσίου από την ασκούμενη πολιτική για την περίοδο 1974-2000.

Αν δεν συμπεριληφθούν τα ομόλογα, το ίδρυμα εμφανίζει πλεόνασμα μόνο το 2002 και όχι το 2003 και το 2004, διότι το 2002, καταγράφηκαν ως έσοδα 870.000.000 ευρώ, καθώς ήταν η πρώτη χρονιά εφαρμογής των αναλυτικών περιοδικών δηλώσεων και ως εκ τούτου, λογιστικοποιήθηκαν και εμφανίζονταν ως έσοδα για το 2002, τα έσοδα από την 1η Δεκεμβρίου του 2001 έως το τέλος του 2002.

Το Ι.Κ.Α., κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άρχισε να δανείζεται κατά κύριο λόγο από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το

1982 για την κάλυψη πάσης φύσεως ταμειακών αναγκών.

Συνολικά, για την περίοδο 1982-2001 το ίδρυμα δανείστηκε το ποσό των 5.770.000.000 ευρώ, για το οποίο κατέβαλε συνολικά τόκους τρέχοντες και τόκους υπερημερίας ύψους 6.568.000.000 ευρώ. Μέρος του ποσού αυτού που αντιστοιχεί στους τόκους και στους τόκους υπερημερίας ύψους 4.500.000.000 ευρώ, κατέβαλε το ελληνικό δημόσιο, το οποίο είχε δώσει την εγγύησή του στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας για να δανειοδοτηθεί το ίδρυμα, με ρύθμιση που προήλθε τότε από το άρθρο 51 του ν. 2972/2001. Η τελευταία δόση τοκοχρεωλυσίων, καταβλήθηκε το 2006 και ήταν ύψους 306.000.000 ευρώ.

Έτσι, σήμερα που μιλάμε, το Ι.Κ.Α. δεν έχει καμμία οφειλή από δάνεια. Και το σημαντικότερο, το Ι.Κ.Α. δεν δανείζεται πλέον.

Σχετικά με την εμφάνιση του ελλείμματος το 2005, επισημαίνεται ότι τουλάχιστον 600.000.000 ευρώ δεν έχουν λογιστικοποιηθεί για το έτος 2005, παρ' ότι έχουν καταβληθεί και εισπραχθεί από το Ι.Κ.Α. Αυτό οφείλεται στο νέο τρόπο είσπραξης και βεβαίωσης των ασφαλιστικών εισφορών, που ισχύει από τον Ιανουάριο του 2002 με το θεσμό των αναλυτικών περιοδικών δηλώσεων.

Επιπλέον, με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία για την οικονομική εξέλιξη του ιδρύματος, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2007, επισημαίνεται ότι τα έσοδα από εισφορές αυξάνονται με ρυθμό 10% περίπου, έναντι πρόβλεψης 7,3%.

Έτσι, μετά τη συνεκτίμηση όλων των στοιχείων που ανέφερα παραπάνω, γίνεται αντιληπτό ότι όχι μόνο δεν έχει χειροτερέψει η οικονομική κατάσταση του Ι.Κ.Α. κατά τη διάρκεια των ετών 2004-2007, αλλά αντιθέτως παρουσιάζεται μία σημαντική -ίσως όχι απολύτως ικανοποιητική, πάντως σημαντική- βελτίωση των ταμειακών διαθεσίμων και της περιουσίας τους. Αυτό το γεγονός, βεβαίως, δεν σημαίνει ότι ο κλάδος ασθενείας δεν συνεχίζει να παρουσιάζει ελλείμματα.

Πάταξη της εισφοροδιαφυγής. Με μέτρα τόσο νομοθετικού, όσο και λειτουργικού χαρακτήρα, η Κυβέρνηση περιόρισε κατά το δυνατόν την εισφοροδιαφυγή. Πρώτον, συστήθηκε η Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης, η οποία σε εικοσιτετράωρη βάση διενεργεί ελέγχους στις επιχειρήσεις, με σκοπό τον εντοπισμό των ανασφάλιστων απασχολούμενων και τη διαπίστωση της τήρησης των υποχρεώσεων των εργοδοτών.

Προσπάθεια γίνεται, αποτελέσματα υπάρχουν, χωρίς ωστόσο και αυτά τα αποτελέσματα, να είναι απολύτως ικανοποιητικά.

Οι εργοδότες έχουν πλέον τις ακόλουθες υποχρεώσεις: Πρώτον, να τηρούν ειδικό έντυπο όπου καταχωρούν τους νεοπροσλαμβανόμενους μισθωτούς αμέσως μετά την πρόσληψη και πριν αναλάβουν εργασία. Σε περίπτωση παράλειψης καταχώρησης μισθωτού ή μη επίδειξης από τον εργοδότη του ειδικού εντύπου, επιβάλλεται από τα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α. πρόστιμο.

Δεύτερον, να αναγγέλλουν στον Ο.Α.Ε.Δ. εντός οκτώ ημερών την καθ' οιονδήποτε λόγο αποχώρηση του μισθωτού τους, διαφορετικά, τα όργανα του Ι.Κ.Α., θα ασφαλίζουν αυτόν τον μη αναφερθέντα και απολυθέντα για περίοδο ενός εξαμήνου από τη μη δηλωθείσα αποχώρηση.

Τρίτον, να γνωστοποιούν κάθε μεταβολή και αλλαγή το αργότερο εντός τριάντα ημερών, άλλως και πάλι επιβάλλεται πρόστιμο.

Τέταρτον, να έχουν καταχωρήσει στα μισθολόγια και τις αναλυτικές περιοδικές δηλώσεις το απασχολούμενο προσωπικό τους, προκειμένου η καταγγελία σύμβασης εργασίας τους, να θεωρείται έγκυρη.

Εκτός από τους υπαλλήλους της Ε.Υ.Π.Ε.Α., ανάλογους ελέγχους προβλέπεται να διενεργούν και οι αρμόδιοι υπάλληλοι εξωτερικού ελέγχου, των κατά τόπους υποκαταστημάτων και παραρτημάτων του Ι.Κ.Α..

Παράλληλα με τις ήδη υπάρχουσες υπηρεσίες ελέγχου ασφάλισης έχουν συσταθεί εννέα επιπλέον ειδικές υπηρεσίες ελέγχου ασφάλισης, για τις οποίες έχουν ήδη ξεκινήσει οι διαδικασίες στελέχωσής τους, με προσωπικό σε ολόκληρη την επικράτεια.

Υλοποιείται το ολοκληρωμένο πληροφορικό σύστημα, το οποίο θα επιτρέπει τη δημιουργία και συντήρηση πλήρους και αξιόπιστου Μητρώου Εργοδοτών, τη δημιουργία και συντήρηση αναλυτικού προφίλ των εργοδοτών με στοιχεία οικονομικά και μη, την εφαρμογή σύγχρονων μεθόδων διασταύρωσης των στοιχείων, την εφαρμογή εξειδικευμένων κριτηρίων με βάση τα συμπεράσματα που εξήχθησαν από τις διασταυρώσεις, την εξοικονόμηση εργατωρών και προσωπικού, ώστε να στελεχωθούν καλύτερα οι ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Στο σημείο αυτό, πρέπει να επισημανθεί η δυνατότητα, αλλά και η υποχρέωση των εργαζομένων, να καταγγέλλουν στα αρμόδια όργανα περιπτώσεις στις οποίες παρατηρείται ανασφάλιστη απασχόληση προσωπικού.

Σ' ό,τι αφορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα περί θέσπισης νέας χαρακτηριστική ρύθμιση οφειλομένων ασφαλιστικών εισφορών, σημειώνω ότι με τη σχετική διάταξη του ν. 3607/2007 -ο πρόσφατος νόμος που περάσαμε για την Η.Δι.Κ.Α. Α.Ε.- δεν θεσπίστηκε νέα ρύθμιση, αλλά παρατάθηκε απλώς για ένα μήνα, η προβλεπόμενη προθεσμία υποβολής της αίτησης για την υπαγωγή όσων έχουν καταθέσει αιτήσεις στη ρύθμιση του άρθρου 28.

Σε κάθε περίπτωση, εκτιμάται ότι η ρύθμιση, σύμφωνα με υπολογισμούς του Ι.Κ.Α., θα αποφέρει στο ίδρυμα το ποσό των 790.000.000 ευρώ κατά προσέγγιση, το οποίο αντιστοιχεί στο 25,6% των καθυστερουμένων οφειλών.

Όσον αφορά στο χρόνο αναμονής για την έκδοση συνταξιοδοτικής απόφασης, είναι γνωστό ότι συνεχίζονται με εντατικό ρυθμό οι εργασίες για την εφαρμογή του ολοκληρωμένου πληροφορικού συστήματος όπως είπα και προηγουμένως, το οποίο εγκαθίσταται σταδιακά και ολοκληρώνεται η εγκατάστασή του σ' όλα τα υποκαταστήματα του ιδρύματος και παρέχεται η απαραίτητη εκπαίδευση στους υπαλλήλους για τη χρήση του.

Με την πλήρη λειτουργία του ηλεκτρονικού συστήματος, δημιουργούνται πλέον οι προϋποθέσεις για την ελαχιστοποίηση του χρόνου αναμονής κατά τη διαδικασία έκδοσης των συνταξιοδοτικών αποφάσεων.

Επίσης, στο περιφερειακό υποκατάστημα συντάξεων, δημιουργήθηκε το Κέντρο Ανακεφαλαιώσεως, το οποίο είχε δημιουργηθεί και οργανωθεί και από τους προκατόχους μου κ.κ. Παναγιώτπουλο και Τσιτουρίδη και εγώ είχα τη μεγάλη χαρά και την καλή τύχη απλώς να το εγκαινιάσω. Σ' αυτό το κέντρο προσέρχονται σε πρώτη φάση οι ασφαλισμένοι των Νομών Αττικής και Κορινθίας πιλοτικά, προσκομίζοντας όλα τα ασφαλιστικά στοιχεία που έχουν στην κατοχή τους, προκειμένου να ανακεφαλαιωθεί ο χρόνος ασφάλισης, ούτως ώστε να ελαχιστοποιηθεί ο χρόνος αναμονής για την έκδοση συνταξιοδοτικής απόφασης.

Εξάλλου, όπως γνωρίζετε, ήδη έχει ψηφιστεί νομοθετική ρύθμιση για την έκδοση απόφασης προσωρινής σύνταξης λόγω γήρατος και θανάτου μέσα σε δεκαπέντε μέρες από την υποβολή της σχετικής αιτήσεως μαζί με την υπεύθυνη δήλωση. Το μέτρο αυτό ελπίζεται να ανακουφίσει τους δικαιούχους από τη γνωστή μακρά ταλαιπωρία.

Επίσης, εγκρίθηκε η πρόσληψη διοικητικού προσωπικού στο Ι.Κ.Α. και έχουν δημοσιευθεί από το Α.Σ.Ε.Π. προκηρύξεις, για την πρόσληψη χιλίων εκατόν εβδομήντα έξι διοικητικών υπαλλήλων διαφόρων κλάδων διοικητικού προσωπικού ανά την επικράτεια.

Επιπρόσθετα, έχει δοθεί για το Ι.Κ.Α. έγκριση για την κάλυψη εξακοσίων τριάντα εννέα οργανικών θέσεων κλάδων διοικητικού προσωπικού και στο πλαίσιο του προγραμματισμού προσλήψεων διοικητικού προσωπικού για το έτος 2007, έχει ζητηθεί από τα αρμόδια Υπουργεία η έγκριση επιπλέον πεντακοσίων είκοσι εφτά υπαλλήλων.

Οι οργανικές θέσεις του ιδρύματος για τους κλάδους διοικητικού προσωπικού κατηγοριών Π.Ε., Τ.Ε., Δ.Ε. και Υ.Ε., ανέρχονται σε δώδεκα χιλιάδες εκατόν εβδομήντα πέντε και οι υπηρετούντες διοικητικοί υπάλληλοι στις 30/09/2007 ανέρχονταν σε οκτώ χιλιάδες εξακόσιους εξήντα εννέα.

Κενές οργανικές θέσεις είναι τρεις χιλιάδες πεντακόσιες δέκα έξι εκ των οποίων οι χίλιες οκτακόσιες τριάντα εννέα θα καλυφθούν ύστερα από την ολοκλήρωση των παραπάνω εγκρί-

σεων.

Αύξηση των συντάξεων για την οποία οι ομιλητές δεν ανέφεραν τίποτα, αλλά βεβαίως εύστοχα, αναφέρεται στην κατατεθείσα επερώτηση. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ποσοστό των συνταξιούχων του ιδρύματος που λαμβάνει σύνταξη κάτω των 600 ευρώ, ανέρχεται στο 71,1%, πλην όμως αφορά μόνο στο ποσό της κύριας σύνταξης. Το ποσοστό των συνταξιούχων που λαμβάνουν κύρια σύνταξη κάτω των 600 ευρώ θα ήταν μικρότερο από το 71,1% εάν συνυπολογιζόταν και οι κύριες συντάξεις που καταβάλλονται στους διπλοσυνταξιούχους από άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς, γεγονός που σημαίνει ότι αυτό το 71,1% από μεν το Ι.Κ.Α. λαμβάνει κάτω 600 ευρώ, αλλά ως συνολικό εισόδημα ένα σημαντικό μέρος αυτού του ποσοστού, έχει υψηλότερο, γιατί λαμβάνει και από άλλη πηγή σύνταξη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το ξέρετε το ποσοστό αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Όχι, δεν το έχω, κύριε Πρόεδρε, πρόχειρο. Δεν είναι εξαιρετικά μεγάλο, αλλά είναι σημαντικό. Υπολογίζω ότι ξεπερνάει το 25%. Εάν συνυπολογιστεί και η επικουρική σύνταξη, καθώς και το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης συνταξιούχων, το περίφημο Ε.Κ.Α.Σ., το ποσοστό των συνταξιούχων που λαμβάνουν σύνταξη κάτω των 600 ευρώ, καθαρά μόνη σύνταξη, ανέρχεται στο 30,6%. Ποσοστό υψηλό, χωρίς καμμία αμφιβολία, αλλά πάντως όχι το 71% που κατ' αρχήν φαίνεται.

Για το 2007, το ποσοστό αύξησης των συντάξεων και των κατωτάτων ορίων, ανήλθε στο ύψος του 4%, το οποίο υπολογίζεται επί του ποσού των συντάξεων, όπως αυτό είχε διαμορφωθεί κατά την 31-12-2006. Ειδικότερα σ' ό,τι αφορά στα κατώτατα όρια σύνταξης, συνταξιούχους λόγω γήρατος και αναπηρίας το ύψος τους ανέρχεται για το τρέχον έτος στο ποσό των 463,18 ευρώ. Συγχρόνως η αύξηση του ανωτάτου κλιμακίου του Ε.Κ.Α.Σ. ανήλθε σε 35 ευρώ. Διαμορφώνεται έτσι στα 195,15 ευρώ από 160 ευρώ που ήταν το 2006, μία αύξηση που προσεγγίζει το 22%, ενώ όπως έχει ήδη αναγγελθεί και νομοθετηθεί, από την 1η Ιανουαρίου του 2008, αυτό το ποσό θα ανέλθει σε 230 ευρώ.

Το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, στο πλαίσιο της ειλημμένης απόφασης της Κυβέρνησης για τη διασφάλιση ικανοποιητικότερου επιπέδου διαβίωσης στους χαμηλοσυνταξιούχους, εξετάζει σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία, κάθε υπάρχουσα δυνατότητα υλοποίησης της δέσμευσης για την ενίσχυση του εισοδήματος των συνταξιούχων με τις μεγαλύτερες ανάγκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες περιμένουν από όλους μας προτάσεις και όχι μικροκομματικά παιχνίδια, πολύ περισσότερο όταν μιλούμε για έναν ασφαλιστικό οργανισμό, το Ι.Κ.Α., ο οποίος έχει να κάνει με έξι εκατομμύρια σχεδόν συνανθρώπους μας, συμπολίτες μας. Η θέση της Κυβέρνησης για συνεννόηση και σύνθεση απόψεων και σ' αυτό το θέμα είναι ειλικρινής. Μόνο μέσα από τέτοιες διαδικασίες, μπορούν να δρομολογηθούν ουσιαστικές μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις. Γνωρίζουμε τις δυσκολίες, όπως και ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει από τη μία στιγμή στην άλλη. Εμπόδια μικρά και μεγάλα, οργανωμένα και μη, δεν θα μας σταματήσουν. Η εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός λαός, είναι να βάλουμε τέλος στην αδράνεια δεκαετιών και αυτή την εντολή, θέλω να βεβαιωθείτε ότι η Κυβέρνηση Καραμανλή θα την τιμήσει!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: α) «Οι Έλληνες στη Διασπορά 15ος-21ος αι.» και β) «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης» εξήντα μαθητρίες

και μαθητές με τέσσερις συνοδούς-καθηγητές του Γυμνασίου Μητροπόλης Καρδίτσας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές. (Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο τώρα έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι εδώ και τριάντα χρόνια η Νέα Δημοκρατία κυβερνάει ελέω του «κακού ΠΑ.ΣΟ.Κ.», ελέω των δήθεν κακών είκοσι χρόνων. Αυτά επικαλεστήκατε και πάλι, κλείνοντας την ομιλία σας, κύριε Υπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΙΝΑΣ (Υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Είπα τίποτα για το κακό ΠΑ.ΣΟ.Κ.;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Όχι, δεν είπατε. Όμως, μιλήσατε για τις δεκαετίες της αδράνειας. Το υπονοήσατε ευσχημάτως.

Πρέπει να σας θυμίσω, όμως, ότι αν υπάρχει το Ε.Κ.Α.Σ., το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης και οι περιφερειακές υπηρεσίες του Ο.Π.Σ., το οποίο αναφέρατε, του Ι.Κ.Α., αν υπάρχει σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, με όποια προβλήματα αντιμετωπίζει, όπως προβλήματα αποτελεσματικότητας ή κάποιων χρονοβόρων διαδικασιών και άλλα, είναι γιατί υπήρχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Αρα, ως τελειώσει το παραμυθάκι! Και ως τελειώσει αυτό το παραμυθάκι και για έναν άλλο λόγο. Έγιναν εκλογές. Είστε εκ νέου Κυβέρνηση και έχετε ήδη τρία χρόνια διακυβέρνησης. Και πριν έρθω στο Ι.Κ.Α., θα αναφερθώ στον περίφημο διάλογο. Γιατί απ' αυτόν αρχίσατε τη συζήτηση. Μάλιστα μας είπατε -έγραψα εδώ τη φράση σας- ότι τα προσχήματα είναι δικαιολογίες όσων αρνούνται να συμμετάσχουν στα προβλήματα του κόσμου.

Τι έχουμε, λοιπόν, επί τριάντα χρόνια τώρα; Έχουμε μια Κυβέρνηση, η οποία ήρθε και μας είπε στην αρχή μεγάλα λόγια για τη μεταρρύθμιση και την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος. Δεν εφαρμόζε όπως έπρεπε το ν. 3029/2002, δηλαδή το νόμο Ρέππα. Βεβαίως, ως Αντιπολίτευση τον είχε τότε καταψηφίσει και είχε φύγει από τη Βουλή. Βεβαίως, δεν είχε συμμετάσχει τότε ούτε μία μέρα στο διάλογο.

Ούτε μία μέρα, κύριε Υπουργέ, δεν συμμετείχατε ως αξιωματική αντιπολίτευση στο διάλογο! Στείλατε τότε τον κ. Κακλαμάνη και τον κ. Γιακουμάτο. Πήγαν και έφυγαν. Καταψηφίσατε το βασικό ασφαλιστικό νόμο, το νόμο Ρέππα και μετά εξαφανιστήκατε. Και από το διάλογο εξαφανισμένοι! Και από τη Βουλή εξαφανισμένοι! Δεν ήσασταν πουθενά!

Τι κάνατε, λοιπόν, όταν πήρατε την Κυβέρνηση; Αφήσατε το νόμο Ρέππα να υπάρχει και είπατε μετά: «Θα τον εφαρμόσω, όπως εγώ θέλω». Θα δούμε στο Ι.Κ.Α. και στις εντάξεις των ταμείων πως εφαρμόζετε το νόμο Ρέππα.

Και ενώ το κάνατε αυτό, εξαγγείλατε διάλογο. Και την άνοιξη του 2006, συνεκλήθη πομπωδώς από τον Υπουργό Οικονομίας κ. Αλογοσκούφη και τον τότε Υπουργό Απασχόλησης η κοινή Επιτροπή Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων. Συζητήσαμε γενικώς. Προσλήθαμε εμείς στο διάλογο, ως συνεπής δύναμη, δύναμη ευθύνης, και μας είπατε ότι φτιάχνετε μια περίφημη Επιτροπή Σοφών. Φτιάξατε την επιτροπή με πρόεδρο τον κ. Αναλυτή την άνοιξη του 2006. Εμείς είπαμε ότι είναι μια τεχνική επιτροπή, μια υπηρεσιακή επιτροπή. Δεν έχει λόγο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να συμμετάσχει εκεί ως κόμμα. Περιμένουμε τα πορίσματα.

Ήρθαν οι εκλογές της 16ης Σεπτεμβρίου. Το πόρισμα ήταν καλά κρυμμένο. Ω του θαύματος, διαρρέει το πόρισμα μετά τις εκλογές! Και τι λέει; Μιλάει για περικοπές συντάξεων, για παράταση του εργασιακού βίου και για διάφορα άλλα.

Εν τω μεταξύ, έχει προλειανθεί το έδαφος. Πώς έχει προλειανθεί το έδαφος; Πότε βγαίνει ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσotάκης, πότε βγαίνει ο Διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδας, πότε οι κυβερνητικοί παράγοντες, οι γενικοί γραμματείς και άλλοι, πότε ο ίδιος ο κ. Αναλυτής. Μιλούν και λένε διάφορα: Ότι δεν αντέχει το σύστημα, ότι πρέπει να παρατείνουμε τον εργασιακό βίο, ότι τα όρια ηλικίας είναι πολύ ψηλά. Πότε το ένα, πότε το άλλο. Θολά τα νερά!

Φεύγει ο κόσμος από το ασφαλιστικό σύστημα. «Να πάρω τη

σύνταξή μου» λέει ο Έλληνας πολίτης. «Να φύγω, να σωθώ!» Και τι γίνεται; Πέφτει ο μέσος όρος ηλικίας συνταξιοδότησης στη χώρα. Από τα 62,7 χρόνια έχει ήδη πέσει το 2006 στα 61,7 χρόνια και ήδη αναμένεται μέχρι το τέλος αυτού του χρόνου να πάει στα 60 χρόνια.

Και όχι μόνο γιατί θολώνετε τα νερά και δεν ήσασταν ποτέ συγκεκριμένοι και ποτέ υπεύθυνοι στο ασφαλιστικό, αλλά και για ένα άλλο λόγο. Γιατί ταυτόχρονα, κάνετε εσείς πολιτικές που βλάπτουν τα συμφέροντα, τόσο των ασφαλισμένων και του ασφαλιστικού συστήματος όσο και ευρύτερα των δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών.

Κάνετε εθελούσιες εξόδους, οι οποίες εθελούσιες έξοδοι, αυτές που λαμβάνουν χώρα στις κρατικές τράπεζες, αυτές που είναι ακόμα υπό κρατικό έλεγχο ή σε Δ.Ε.Κ.Ο. όπως ο Ο.Τ.Ε., επιβαρύνουν παρά πολύ ουσιαστικά το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης. Άρα επιβαρύνουν το ασφαλιστικό σύστημα.

Η πολιτική σας, λοιπόν, φάσκει και αντιφάσκει στο ασφαλιστικό. Πράξεις μιλούν, έργα μιλούν, αυτά που κάνετε μιλούν, όχι τα λόγια σας. Γιατί τα λόγια σας τα ακούσαμε και σήμερα, κύριε Υπουργέ, και τον Πρωθυπουργό επανειλημμένα τον έχουμε ακούσει. Ωραία λόγια ξέρουμε να λέμε όλοι. Τι κάνουμε όμως;

Ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και ξαναρχόμαστε στο διάλογο πάλι. Άντε πάλι απ' την αρχή. Και εγκαλείτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. λέγοντας ότι δεν είναι υπεύθυνο. Κοιτάξτε, κύριε Υπουργέ, και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. όπως είπαμε και χθες στην επιτροπή, έχει ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα και θέσεις για κάθε σημείο της κοινωνικής ασφάλισης. Και μιλώντας σε λίγο για το Ι.Κ.Α., μπορώ να φέρω παραδείγματα, κύριε Υπουργέ, για αυτό.

Ήρθαμε στο διάλογο με το πρόγραμμά μας και με τις θέσεις μας για όλα τα σημεία της κοινωνικής ασφάλισης και συνολικά για το σχέδιο. Όχι μόνο δεν έχουμε δικαιολογίες και μικροκομματικές σκοπιμότητες αλλά υπεύθυνο, τόσο εγώ ως Βουλευτής Αττικής όσο και παρά πολλοί συνάδελφοι στις περιφέρειές τους, έχουμε επανειλημμένα επισκεφτεί τα υποκαταστήματα του Ι.Κ.Α. των περιοχών μας. Τι να σας πω εγώ; Να σας πω παραδείγματα, δύο άτομα από την περιοχή μου; Στο Λαύριο για παράδειγμα εξυπηρετούν πέντε χιλιάδες συνταξιούχους. Και υπάρχουν και άλλοι πολλοί δήμοι, που έχουν παρόμοια προβλήματα.

Είμαστε κοντά στους εργαζόμενους, κοντά στους πολίτες και ακούμε τα προβλήματά τους και έτσι ακριβώς σχεδιάσαμε το πρόγραμμά μας. Άρα δεν μπορείτε σε καμμία περίπτωση, να μας πείτε κάτι. Και όσα σας λέμε σήμερα ή θα σας πούμε μεθαύριο στις όποιες επιτροπές γίνουν στη Βουλή για ζητήματα ασφαλιστικά ή σε άλλες επερωτήσεις, θα είναι λόγια τα οποία βασίζονται στη δική μας δουλειά, που γίνεται κάτω στη βάση, στον κόσμο.

Ας πάμε τώρα, κύριε Υπουργέ, στην αύξηση των συντάξεων, που είναι ένα από τα πρώτα θέματα που θίξατε. Εμείς το πρόγραμμα μας το ξέρετε, έχουμε πει η βασική σύνταξη να είναι 550 ευρώ στο μεμονωμένο και στον ανασφάλιστο και 950 ευρώ στο ζευγάρι, σαν κατώτατο πλαφόν. Όχι εθνική σύνταξη, αλλά τι; Μία προνοιακού τύπου, και επιμένω προνοιακού γιατί ο κρατικός προϋπολογισμός είναι αυτός που επιβαρύνεται, βασική σύνταξη σ' όλο τον πληθυσμό και από πάνω ένα τριμερές ανταποδοτικό, δημόσιο, βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο δίνει κίνητρα για την ασφάλιση, δίνει κίνητρα στον εργοδότη, και κυρίως δίνει κίνητρα στον εργαζόμενο για να ασφαλιστεί. Ταυτόχρονα αυτή η πρόταση -επειδή είναι μία πρόταση η οποία ενισχύει την ανταποδοτικότητα του ασφαλιστικού συστήματος- είναι μία πρόταση που πατάσσει την εισφοροδιαφυγή. Εμείς, λοιπόν, σας καλούμε να κάνετε αυτό.

Να θυμηθούμε όμως λίγο την πράξη σας, γιατί έχουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο σήμερα στη διαδικασία της Ολομέλειας. Να θυμηθούμε ότι πέρα από τις πενιχρές συντάξεις, μέχρι τον προεκλογικό χρόνο, το 2007, δίνετε πότε 5%, πότε 6% στις βασικές συντάξεις ετησίως; Να θυμηθούμε και την πράξη σας για το Ε.Κ.Α.Σ.; Τι κάνετε με το Ε.Κ.Α.Σ.; Κάθε χρόνο και πέρυσι και πρόπερσι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σας είχαμε φέρει επίκαιρες ερωτήσεις και σας είχαμε ζητήσει, να αναπροσαρμό-

σετε την τιμαριθμική κλίμακα στο Ε.Κ.Α.Σ.. Κάθε χρόνο, κύριε Υπουργέ, χάνουν το Ε.Κ.Α.Σ. επί των κυβερνήσεών σας σαραντα έως πενήντα χιλιάδες συνταξιούχοι. Δεν υπήρχε γειτονιά της Αττικής που να έχω πάει -και είμαι σίγουρη ότι οι συνάδελφοι που μίλησαν πριν από εμένα, στις περιοχές τους έχουν αντίστοιχα παραδείγματα- που να μην υπάρχει πρόβλημα. Να λένε εγώ πήρα μία αύξηση στη σύνταξή μου 12 ευρώ -όπως έλεγε μία γιαγιά- και έχασα το Ε.Κ.Α.Σ. μου, που ήταν 120 ευρώ, 160 ευρώ.

Αυτό, λοιπόν, το πρόβλημα της αναπροσαρμογής των κλιμάκων δεσμεύτηκαν το οποίο είναι μείζων και για το οποίο μιλούσαν εδώ οι Υφυπουργοί σας, και μπορώ να σας καταθέσω και τα Πρακτικά, δεν το λύσατε. Ήταν πολύ απλό. Το να φοροελαφρύνετε τις μεγάλες επιχειρήσεις, το ξέρατε από τον πρώτο χρόνο.

Το να επιβάλλετε 1% φόρο σ' όλα τα ακίνητα και να βγάζετε το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, αυτό το ξέρατε. Το να αναπροσαρμόζετε τα κλιμάκια του Ε.Κ.Α.Σ., δεν το ξέρατε, για να μη χάνει ο ηλικιωμένος το Ε.Κ.Α.Σ. του; Σας καλώ τώρα -έρχονται Χριστούγεννα- να το κάνετε έγκαιρα. Και εμείς λέμε στο πρόγραμμά μας -για να θυμίζουμε και τις θέσεις μας- ότι δεν φθάνει μόνο αυτό, αλλά πρέπει να διευρυνθούν τα κριτήρια του Ε.Κ.Α.Σ., για να συμπεριληφθούν μέσα στο Ε.Κ.Α.Σ. ακόμα, τουλάχιστον τριακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι.

Έρχομαι σ' ένα δεύτερο θέμα που θίξατε με βάση την επερώτησή μας.

Εμείς σας εγκαλέσαμε -και σωστά- για την κλιμάκωση των δαπανών της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και ειδικά των φαρμάκων. Τι απαντήσατε κύριε Υπουργέ; Ότι υπάρχουν χίλια διακόσια νέα φάρμακα και υπάρχει και Φ.Π.Α.. Και σας ρωτώ: Ποιος κατάργησε τη λίστα, κύριε Υπουργέ; Εμείς; Σας ξαναλέω για πολλοστή φορά: εκείνη την έρημη τη λίστα, γιατί δεν την βελτιώνετε, αν είχε κάποιο πρόβλημα; Να θυμηθώ τι λέγατε στην πρώτη προεκλογική σας περίοδο; Λέγατε, λοιπόν, στη νοικοκυρά ότι θα αγοράζει το φθινό φάρμακο και το φάρμακο πήγε στα ύψη και «πληρώνουν το μάρμαρο» τα ταμεία, οι πολίτες, οι φορολογούμενοι. Τι συμβαίνει στ' αλήθεια; Μήπως συμβαίνει ότι νομοθετήσατε δια του τότε Υπουργού Υγείας κ. Κακλαμάνη την περίφημη επιστροφή του 4% από τα φάρμακα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Του κ. Νικήτα Κακλαμάνη, γιατί υπήρξα και εγώ Υπουργός Υγείας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Του κ. Νικήτα Κακλαμάνη. Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, πάρα πολύ, γιατί υπήρξατε και Υπουργός Υγείας και Παιδείας και Πρόεδρος της Βουλής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί υπήρξα Υπουργός Υγείας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Έχετε δίκιο και σας ευχαριστώ.

...του κ. Νικήτα Κακλαμάνη λοιπόν, για την επιστροφή μέρους του 4% από τις φαρμακευτικές εταιρείες προς το Ι.Κ.Α.. Λέγαμε τότε στη Βουλή -μας λέγανε Κασσάνδρες- ότι, κύριε Υπουργέ, αυτό δεν θα εφαρμοστεί, τα χρήματα δεν θα δοθούν ποτέ από τις φαρμακευτικές εταιρείες, γιατί δεν υπάρχει σύστημα. Τώρα εγκλείτε τα δέκα χρόνια της αδράνειας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για όλα και εγώ σας ρωτώ για το συγκεκριμένο, το οποίο εσείς θεσμοθετήσατε το 2005. Ποια δέκα χρόνια; Τη δική σας πολιτική, είστε ικανοί να την εφαρμόσετε; Ούτε αυτή. Γιατί η πραγματική σας πολιτική δεν ήταν αυτή, ήταν να κάνετε δώρο στους φαρμακοβιομήχανους. Αυτή ήταν η πολιτική σας και αυτή ξέρατε να την εφαρμόζετε και την εφαρμόζετε με κρυφές ατζέντες.

Πάω τώρα στη χρηματοδότηση. Από πάνω τα ακούμε κιόλας. Γιατί; Διότι δώσαμε, λέει, ομόλογα. Μα, χθες τι απαντούσατε αντίστοιχα στον Ο.Α.Ε.Δ. για τα ομόλογα; Εμείς δώσαμε 9.000.000.000 σε ομόλογα, για να αποπληρωθούν τα δάνεια του Ι.Κ.Α. -και κάλλιστα κάναμε- κι εμφανίστηκε με δύο τρόπους πλεονασματικό. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδειξε το ενδιαφέρον του για το Ι.Κ.Α. με δύο τρόπους: ο ένας ήταν η αποπληρωμή των παλιών χρεών. Ο δεύτερος ήταν η προικοδότηση μέσα από το νόμο Ρέππα (3029) με το 1% του Α.Ε.Π., το οποίο -ξαναλέω, κύριε

Υπουργέ, ό,τι και να μας λέτε- δεν το εφαρμόζετε. Σας αναφέρω ότι τα έτη 2005, 2006 και 2007 δώσατε στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. 121.000.000 ευρώ λιγότερα, 164.000.000 ευρώ λιγότερα και 400.000.000 ευρώ λιγότερα κάθε χρόνο. Το υποχρηματοδοτούσατε συστηματικά. Το επιτρέπει ο νόμος. Σας ακούσαμε να το λέτε. Το επιτρέπει ο ν. 3029/2002. Όμως, πρώτον, δεν δώσατε τίποτα για τον κλάδο υγείας -γιατί να χαρίζετε στους φαρμακοβιομήχανους ξέρετε, αλλά να χρηματοδοτείτε τον κλάδο υγείας δεν ξέρετε- και, δεύτερον, αυτά θα τα δώσετε με ένα ομόλογο -αν τα δώσετε- 1,5 δισεκατομμυρίου, το οποίο δεν φθάνει. Όσον αφορά δε το έλλειμμα, πρέπει να σας πω ότι το έλλειμμα στο Ι.Κ.Α. οφείλεται ακριβώς διότι δεν χρηματοδοτείται το Ι.Κ.Α., ο κλάδος υγείας, καθόλου τα τελευταία χρόνια.

Και έρχομαι τώρα στο άλλο μεγάλο θέμα που αφορά τη στελέχωση του Ι.Κ.Α.. Και ποιος δεν έχει δει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπηρεσίες απονομής συντάξεων, τα τμήματα του Ι.Κ.Α. που έχουν να κάνουν με τις εισφορές, όλα τα τμήματα των παραρτημάτων του Ι.Κ.Α. ανά τη χώρα, να είναι τραγικά υποστελεχωμένα. Μας είπατε -και θα συμφωνήσω μαζί σας- να καταγγέλλονται. Να καταγγέλλονται, αλλά ποιος θα βγει να κάνει έλεγχο όταν δεν υπάρχουν υπάλληλοι; Μας είπατε και σήμερα από το Βήμα της Βουλής ότι υπάρχει μία προκήρυξη, η οποία είναι σε εξέλιξη.

Πόσα χρόνια είναι σε εξέλιξη; Νομίζω ότι επί υπουργίας του κ. Παναγιωτόπουλου έγινε αυτή η πρώτη προκήρυξη. Με συγχωρείτε διορθώστε με αν κάνω λάθος, αλλά ο προηγούμενος Υπουργός μας έλεγε ότι τώρα τελειώνει. Εσείς μας λέτε πάλι «θα». Πότε; Με «STAGE», το Ι.Κ.Α. στελεχώνεται με νέα παιδιά, με νέους ανθρώπους, οι οποίοι μπαίνουν μέσα, μαθαίνουν τη δουλειά και μετά φεύγουν. Δεν είναι τρόπος αυτός στελέχωσης.

Τέλος, όσον αφορά στην εισφοροδιαφυγή, με συγχωρείτε αλλά εδώ, κύριε Υπουργέ, μιλάμε για εμπαιγμό. Γιατί μας καλέσατε στο διάλογο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Τελειώνετε, κυρία συνάδελφε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Θα πάρω το χρόνο της δευτερολογίας μου, κύριε Πρόεδρε.

Μας λέτε, λοιπόν, για την εισφοροδιαφυγή «ελάτε να κάνουμε διάλογο για να πατάσουμε την εισφοροδιαφυγή» και χρησιμοποιείτε το φάρμακο που την τρέφει, τις ρυθμίσεις χρεών!

Να θυμίσω πάλι, πέραν του ότι εμείς κάναμε ειδικές ρυθμίσεις χρεών και μόνο μία γενική, υπάρχει το πάγιο σύστημα ρυθμίσεων του ν. 2676/79. Ελάτε στο διάλογο με πρόταση, όχι να έλθετε για να έλθετε και όχι να βγάξετε ωραίες ομιλίες και πείτε μας, αυτό το πάγιο σύστημα με ποιους τρόπους να το κάνουμε καλύτερο; Να μας πει και η Γ.Ε.Σ.Β.Ε.Ε., να μας πουν και οι έμποροι και ο Σ.Ε.Β. ως εργοδότες και να μας πει κυρίως και η πλευρά των εργαζομένων που απέχει για πολύ σοβαρούς λόγους.

Έτσι γίνεται πολιτική και διάλογος, όχι λόγια στον αέρα. Και λέτε ότι παρατείνετε την προηγούμενη ρύθμιση. Αφού είχε σταματήσει επί πέντε μήνες να λειτουργεί, η παράταση για μας είναι νέα ρύθμιση κατ' ουσίαν, είναι νέα ευκαιρία και καλλιέργει την νοοτροπία του κακοπληρωτή που όπως σας είπα, αφού εσείς οι ίδιοι είστε πρώτοι κακοπληρωτές, την ίδια νοοτροπία καλλιεργείτε και στην αγορά.

Η εισφοροδιαφυγή δεν θα μπορέσει να σταματήσει αν δεν γίνει και δεν εφαρμοστεί το πάγιο σύστημα ρύθμισης οφειλών και αν δεν στελεχωθούν πλήρως οι υπηρεσίες ελέγχου. Γιατί εδώ μας είπατε πάλι γενικά πράγματα. Εμείς ξέρουμε ότι τα δεκατρία ελεγκτικά κέντρα του Ι.Κ.Α. -και διορθώστε με αν κάνω λάθος, ελπίζω να κάνω λάθος- είναι τραγικά υποστελεχωμένα. Εδώ πήρατε υπαλλήλους από τα ελεγκτικά κέντρα και τους φέρατε στο κέντρο, τους φέρατε πίσω. Για ποιο λόγο το κάνατε αυτό;

Τέλος, για εκείνη την περίφημη και πολύπαθη διαδοχική ασφάλιση που θεσμοθετήσαμε εμείς έστω στο τέλος της θητείας

ας μας με το ν. 3232/2004, θα επισπεύσετε τις διαδικασίες και πότε; Μας είπατε –κι εμείς συμφωνήσαμε– για την προσωρινή σύνταξη. Δεν ξέρω πού βρίσκεται αυτό το θέμα, εάν έχετε την καλοσύνη μας απαντάτε. Είπατε όμως να δοθεί και προσωρινή σύνταξη. Συμφωνήσαμε με αυτό, γιατί δεν είμαστε άκριτη δύναμη. Είμαστε δύναμη αντιπολίτευσης, η οποία είναι ουσιαστική και τεκμηριωμένη.

Σας είπαμε, εφαρμόστε το νόμο για τη διαδοχική ασφάλιση. Εφαρμόστε το νόμο για την απόφαση για την πενταετία του ασφαλισμένου και φτιάξτε και τα Κ.Ε.Π., για να μπορέσουν οι πολίτες πραγματικά να ωφεληθούν από αυτό. Αν τα κάνετε όλα αυτά, υπάρχει μία περίπτωση να βελτιωθούν οι διαδικασίες απονομής συντάξεων, να συντηρηθεί ο χρόνος. Όλα τα άλλα είναι λόγια στον αέρα.

Τελειώνω με το μεγάλο θέμα του διαλόγου. Θέλω μετά από τη χθεσινή μας συζήτηση να σας καλέσω και να σας προκαλέσω. Βγάλτε από το συρτάρι την κρυφή ατζέντα, διότι περί αυτού πρόκειται. Εκτός εάν μας κοροϊδεύετε τόσο καιρό, πότε με τους λαγούς που ανέφερα που έβγαιναν και έλεγαν και τώρα τελευταία με διαρροές. Περικοπές συντάξεων, αύξηση ορίων ηλικίας, έτσι είπε ο ένας, έτσι είπε ο άλλος. Βοά ο Τύπος, κύριε Υπουργέ. Ποιος τα διαρρέει; Εγώ τα διαρρέω;

Άρα από ό,τι λένε πάλι τα δημοσιεύματα, έχετε έτοιμο σχέδιο νόμου. Κάνετε κυβερνητική επιτροπή. Δεν είπατε τίποτα για την ταμπακίερα. Χθες είπατε ότι από τη μία θα αρθούν οι στρεβλώσεις και οι αδικίες χωρίς να πείτε ποιες, γιατί σε ορισμένες στρεβλώσεις και αδικίες αυτές που είναι εναντίον της ανταποδοτικότητας του συστήματος θα συμφωνούσαμε, αλλά στρεβλώσεις και αδικίες που η άρση τους θα πάει μέσα από περικοπή συντάξεων και θα πάμε προς τα κάτω, με λιγότερες συντάξεις, περισσότερη δουλειά, αύξηση εισφορών, αυτό δεν το δεχόμαστε. Υπάρχουν τρόποι να βελτιωθούν οι στρεβλώσεις και οι αδικίες, αλλά λυπάμαι πάρα πολύ που δεν έχετε τρόπο να κάνετε το ένα και το άλλο χωρίς να πιέσετε τις συντάξεις προς τα κάτω.

Λέμε, λοιπόν, να δεσμευτείτε σήμερα εδώ ότι δεν θα κάνετε αυτό που υπονοεί και ο κ. Αναλυτής και το έχετε πει και εσείς και ο Πρωθυπουργός πολλές φορές με την εθνική σύνταξη. Εθνική σύνταξη και μετά τι; Θα δώσετε ένα κατώτερο ποσό με βάση την τριμερή χρηματοδότηση και μετά τίποτε. Πώς τα βλέπετε τα επαγγελματικά ταμεία; Σας είπα ότι εφαρμόζετε το νόμο Ρέππα αλά καρτ, όπως θέλετε. Τα βλέπετε σε συνεργασία πλήρη με την ιδιωτική ασφάλιση, δηλαδή, θα πάμε κατευθείαν στον τρίτο πυλώνα. Όσοι έχουν χρήματα θα ασφαλιζονται, ή όσων οι εργοδότες θέλουν, θα τους ασφαλίζουν. Όσοι εργοδότες δεν θέλουν, δεν θα ασφαλίζουν κανέναν πέρα από τη βασική, εθνική σύνταξη.

Αυτό λέτε, ή εάν δεν το λέτε, δεσμευτείτε. Πού είναι αυτό το περιφημο σχέδιο; Κάνετε διάλογο και δεν υπάρχει πρόταση, δεν υπάρχει μία σελίδα γραπτή, διότι δεν δεσμεύεστε. Και χθες η ομιλία σας ήταν γενικόλογη. Ήταν ευχολόγιο γενικά για τα ταμεία. Ούτε κουβέντα για το μάρμαρο.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα δεχθεί σε καμία περίπτωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μάρμαρο να το πληρώσουν οι συνταξιούχοι, οι χαμηλόμισθοι. Δεν θα δεχθεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πληρώσει ο ελληνικός λαός, να πληρώσει ο κρατικός προϋπολογισμός. Θα πρέπει να εισφέρουν και τα ταμεία που εντάσσονται, με βάση το άρθρο 4, παράγραφος 3 του ν. 3029/2002, του νόμου Ρέππα, (το οποίο δεν εφαρμόζει η Κυβέρνηση) μέσω των επιχειρήσεων τα βάρη που πάνε στο Ι.Κ.Α..

Δεν θα δεχθούμε, λοιπόν, καμμία περαιτέρω επιβάρυνση του Ι.Κ.Α.. Δεν θα δεχθούμε καμμία περικοπή συντάξεων. Δεν θα δεχθούμε αύξηση ορίων ηλικίας. Δεν θα δεχθούμε καμμία αύξηση των εισφορών. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα μείνει κοντά στο λαό. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα αναδείξει τις δικές του προτάσεις, τις προτάσεις που έχουμε για τις μελλοντικές γενιές των ασφαλισμένων με το κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών, τις προτάσεις που έχουμε για την εισφοροδιαφυγή, τις προτάσεις που έχουμε για τις βασικές κατώτατες συντάξεις, για το άπλωμα του Ε.Κ.Α.Σ., προτάσεις που μιλούν στην καρδιά του κόσμου, προτάσεις για την κοινωνική συνοχή και την ανάπτυξη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή την άσκηση κοινοβουλευτικού ελέγχου από συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συζητούμε σήμερα για μία από τις μεγαλύτερες κοινωνικές και οικονομικές μονάδες στην Ευρώπη. Αυτό είναι το ελληνικό Ίδρυμα Κοινωνικής Ασφάλισης. Εξυπηρετεί πάνω από πεντέμισι εκατομμύρια πολίτες. Έχει πάνω από οκτώμισι χιλιάδες γιατρούς. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι έχει και προβλήματα και ανεπάρκειες, αλλά έχει και δυνατότητες. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αρνούμαστε ότι τα λίγα θετικά βήματα που έγιναν, ιδιαίτερα τα τρία τελευταία χρόνια της διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. –μιλάω για τα χρόνια της διοίκησης του Μιλτιάδη Νεκτάριου, όπου εγώ θα πω ότι έγιναν λίγα ουσιαστικά, θετικά βήματα– έχουν γίνει άλματα προόδου και εκσυγχρονισμού του Ιδρύματος από την Κυβέρνηση Καραμανλή.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά τους. Άκουσα από συναδέλφους ότι ξαφνικά μέσα σε τριάντισι χρόνια το λαμπρό οικοδόμημα το οποίο δημιούργησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Ι.Κ.Α., το οδήγησαν σε κατάρρευση οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό δεν προκύπτει από πουθενά. Αντίθετα, τα νούμερα λένε κάτι διαφορετικό, μια αλήθεια τελείως διαφορετική από αυτή που προβάλλουν ως πραγματικότητα οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Η κυβέρνηση Καραμανλή το Μάρτιο του 2004 παρέλαβε μια κοινωνική ασφάλιση προς την οποία το συνολικό χρέος ήταν 9,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά, τα 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ ήταν το χρέος προς το Ι.Κ.Α. και 2.000.000.000 ευρώ το χρέος προς τα νοσοκομεία. Μιλάμε για ποσά τα οποία δεν είχε λάβει υπ' όψιν του ο τότε εθνικός προϋπολογισμός. Υποχρεωθήκαμε ως κυβέρνηση να τρέξουμε πολύ για να βρούμε τα απαραίτητα κονδύλια, ώστε να καλύψουμε τις πελώριες μαύρες τρύπες που άφησαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για παράδειγμα, είχαμε 330.000.000 ευρώ στον Οργανισμό Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων, Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Σ.Α., Τ.Α.Ε., για να μπορέσουν στοιχειωδώς να καταβάλλουν συντάξεις, άλλα 400.000.000 ευρώ στο Ταμείο Νομικών από ποσά τα οποία είχαν παρακρατηθεί και δεν του είχαν αποδοθεί και ούτω καθεξής.

Σε αυτό το διάστημα οι κυβερνήσεις Καραμανλή και οι διαδοχικές ηγεσίες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας σε συνεργασία πάντα με την πολιτική ηγεσία των οικονομικών Υπουργείων πετύχαμε να υπάρξει ομαλή και απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων, να καταγραφεί επιτέλους η κινητή και ακίνητη περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων, να ανοίξει ο διάλογος για το ασφαλιστικό, ο οποίος ξεκίνησε στα τέλη του 2004. Το Δεκέμβριο του 2004, λίγους μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας από τη Νέα Δημοκρατία, υπογράψαμε και στείλαμε μαζί με το συνάδελφο Γιώργο Αλογοσκούφη, Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, τις πρώτες επιστολές προς τους κοινωνικούς εταίρους και ενεργοποιήσαμε την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή με την τότε σύνθεση και ηγεσία της –πρόεδρος ήταν τότε ο κ. Νίκος Αναλυτής– για να ξεκινήσει και να προχωρήσει ο διάλογος. Θα επανέλθω στο διάλογο σε λίγο.

Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι είναι πολύ άσχημο να διακινείται ο φόβος και η ανησυχία για το παρόν και το μέλλον του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν καταρρέει το Ι.Κ.Α., δεν καταρρέει το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα. Βεβαίως, υπάρχουν προβλήματα. Τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης είναι μία ζωντανή οντότητα, παρακολουθούν τη ζωή, τη δραστηριότητα και τις ανάγκες των ανθρώπων ως μελών των συντεταγμένων ανθρωπίνων κοινωνιών. Γι' αυτό πρέπει να ενισχύονται, να προσαρμόζονται, να μεταλλάσσονται, να προοδεύουν, να εκσυγχρονίζονται, να βελτιώνονται. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τι επιχειρεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Αυτό που δεν τόλμησαν να κάνουν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ή αυτό που προσπάθησαν να προσεγγίσουν επί της εποχής των κυβερνήσεων Σημίτη με ένα λανθασμένο τρόπο.

Σε ό,τι αφορά την κριτική που ακούστηκε από τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. σε βάρος της Κυβέρνησης, θα ήθελα να πω ότι άκουσα κριτική γιατί, λέει, δεν έχει συλληφθεί η εισφοροδιαφυγή. Γίνονται πολύ μεγάλες προσπάθειες και τα αποτελέσματα είναι θετικά. Όμως, ποια διασταύρωση στοιχείων να γίνει, όταν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. άργησε πολύ η υλοποίηση -και αδικαιολόγητα- των Ολοκληρωμένων Πληροφοριακών Συστημάτων του Ι.Κ.Α.; Ποια πάταξη της εισφοροδιαφυγής να γίνει στο μέτρο που το χρειάζονται το Ι.Κ.Α. και η κοινωνική ασφάλιση -και είναι σωστός ο στόχος και πρέπει να τρέξουμε και εμείς ακόμα περισσότερο- όταν για πολύ μεγάλες περιόδους το θέμα των ελέγχων αφέθηκε στην τύχη του;

Έρχομαι και στο θέμα των ρυθμίσεων, γιατί ειπώθηκαν πολλά και ανακριβή. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έκανε έντεκα ρυθμίσεις. Και μη μας λένε για γενικές και ειδικές. Θα έλεγα ότι οι γενικές ρυθμίσεις έχουν τη μεγαλύτερη σημασία, που βάζουν γενικούς όρους και κανόνες και απευθύνονται στο κοινωνικό σύνολο, και όχι οι ειδικές. Έντεκα γενικές και ειδικές ρυθμίσεις!

Τα δύο πρώτα χρόνια της υπουργικής μου θητείας στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ανταποκρινόμενος σε αιτήματα των παραγωγικών τάξεων, προχώρησα σε μία ρύθμιση με γενικούς κανόνες, με διαύγεια, διαφάνεια, νομιμότητα. Αυτή η ρύθμιση εξασφάλισε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ως έσοδα για τα ασφαλιστικά ταμεία γενικότερα και βεβαίως, για το Ι.Κ.Α. και ταυτόχρονα έδωσε τη δυνατότητα σε εκατοντάδες χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε όλη τη χώρα να μην κατεβάσουν ρολά.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να χρησιμοποιήσω λίγο χρόνο από τη δευτερολογία μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΣΑ (Αναστασία Νεράντζης): Δεν έχετε δευτερολογία, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω τότε, κύριε Πρόεδρε.

Λέω, λοιπόν, ότι δώσαμε τη δυνατότητα σε εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις να μην κατεβάσουν ρολά, να μην οδηγήσουμε εργαζομένους σε αυτές στον Καιάδα της ανεργίας. Τότε είχα πει -και το λέω και σήμερα και το πιστεύω- ότι δεν πρέπει να προχωρήσουμε σε άλλες ρυθμίσεις. Θα μου πείτε: Γιατί το έκανε και το ξανακάνει η Κυβέρνηση. Μα, δεν είναι πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, αποτελεί επιτακτικό αίτημα.

Η Κυβέρνηση πιέζεται ιδιαίτερα από τον κλάδο των μικρομεσαίων, βιοτεχνών, επαγγελματιών κ.ο.κ., τον οποίο εκπροσωπεί η Γ.Ε.Σ.Ε.Β.Ε. με επικεφαλής τον κ. Ασημακόπουλο, εκλεκτό συνδικαλιστή -μη παρεξηγηθώ- και ταυτόχρονα σημαντικό πολιτικό στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι μέλος της Κεντρικής Επιτροπής. Γιατί δεν τον ρωτάτε να σας πει γιατί πιέζει την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης για να υπάρξουν και νέες ρυθμίσεις;

Σε αυτά τα αιτήματα ανταποκρίνεται η ηγεσία του Υπουργείου Απασχόλησης και προχωρεί στις σχετικές ρυθμίσεις.

Δεν έχω χρόνο να πω περισσότερα. Δυο λόγια μόνο γι' αυτά που λέει ότι έκανε ή δεν έκανε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Ναι. Υπήρξε ο νόμος 3029 του 2002, ένας καλός νόμος. Και έχω δημοσίως απευθύνει τα εύσημα προς το συνάδελφο κ. Δημήτρη Ρέππα γι αυτόν το νόμο. Τι υπήρξε όμως; Προσέξτε. Ενώ τον άφησαν να συντάξει το νόμο, ήλθε ο τότε «τσάρος» της οικονομίας κ. Χριστοδουλάκης και οδήγησε τον νόμο στα καβδιανά δίκρανα. Δεν άφησε τον κ. Ρέππα να εφαρμόσει το νόμο, δεν εξασφάλισε τους πόρους, δεν κινήθηκε τίποτε παρά μόνο μια ένταξη ταμείου, η ένταξη του Τ.Α.Π.Ι.Α.Τ., αμαρτωλή διαδικασία την οποία -προς τιμήν του- δεν υπέγραψε ο τότε Υπουργός και υπέγραψαν δύο Υφυπουργοί. Το τονίζω, αμαρτωλή και ελεγχόμενη διαδικασία. Και έπρεπε να έλθουμε στα προεόρτια της πτώσης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το Φεβρουάριο του 2004 για να υπάρξει ο ν. 3232, τον οποίο ούτε ήθελαν ούτε μπορούσαν να εφαρμόσουν γιατί έβλεπαν ότι τελειώνει η θητεία τους στην κυβέρνηση και βεβαίως ο ν. 3227 για τα εργασιακά. Αυτή ήταν η ιστορία της προσοχής

και της φροντίδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προς το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Ειλικρινά στενοχωρήθηκα και λυπήθηκα, γιατί μετά την αναβάπτισή του από τις εσωκομματικές δημοκρατικές διαδικασίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου είπε προχθές ότι «δεν θα γίνουμε συνένοχοι για την αλλαγή στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Η Νέα Δημοκρατία καλεί όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου να προχωρήσουμε μαζί, με συναίνεση, με σύνθεση απόψεων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Η πρότασή σας;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Χριστοφιλοπούλου, δεν υπάρχει κρυφή ατζέντα. Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα λαϊκό κόμμα. Ψηφίζεται από μεγάλο μέρος εργαζομένων. Τιμά τον ομφάλιο λώρο που έχει αποκαταστήσει ο Καραμανλής με τον κόσμο της εργασίας, του μεροκάματου και της προόδου. Δεν υπάρχει κρυφή ατζέντα, σας διαβεβαιώνω. Υπάρχουν μέτρα τα οποία καταρτίζονται με διαύγεια, διαφάνεια, με δημόσιο κοινωνικό διάλογο και τα οποία θα κατατείνουν με ήπια προσαρμογή να δώσουν νέα αναπνοή, νέα μεγάλη ποσότητα οξυγόνου στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, το οποίο θα παραμείνει με χαρακτήρα αναδιανομής, θα παραμείνει το ισχυρότερο «αμορτισέρ», θεσμικό «αμορτισέρ», που έχουμε για να παίρνουμε τους κλυδωνισμούς της κοινωνικής αδικίας, για να έχουμε μια κοινωνία πιο αποτελεσματική σε ό,τι αφορά τους θεσμούς κοινωνικής και ταυτόχρονα πιο δίκαιη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δήμος Κουμπούρης.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ: Κύριες και κύριοι συνάδελφοι, συχνά -πυκνά έρχεται και στα πλαίσια των κοινοβουλευτικών διαδικασιών το ζήτημα του ασφαλιστικού, η δραματική κατάσταση των δανείων και άλλα ζητήματα. Θα έλεγα όμως ότι και σήμερα η συζήτηση έρχεται με μια αποσπασματικότητα που βολεύει και την Κυβέρνηση, βολεύει και την Αξιωματική Αντιπολίτευση να γίνεται μια αντιπαράθεση πάνω στην ίδια πολιτική και στην ίδια στρατηγική που υπηρετούν. Βεβαίως, τα ελλείμματα είναι ένα σοβαρό ζήτημα αλλά εμείς βλέπουμε το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης σαν σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και προστασίας για όλα τα ζητήματα, που αφορά το συνταξιοδοτικό, αφορά συντάξεις, αφορά ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και όλα τα άλλα ζητήματα, διότι μπορεί να παίζει κανείς με τα νούμερα και τα στοιχεία, όσον αφορά τα ελλείμματα ή εν πάση περιπτώσει να ακούμε εδώ και την εναντίονα προσπάθεια του κυρίου Υπουργού να παρουσιάσει το ζήτημα των συντάξεων, των κατώτερων συντάξεων σαν το κύριο ζήτημα αλλά είπε στο τέλος ότι δεν είναι ευνοϊκά τα νούμερα. Πρόσθεσε την κύρια σύνταξη, την επικουρική σύνταξη. Σε λίγο -εάν συνέχιζε- θα πρόσθετε και το εισόδημα της οικογένειας για να αποδείξει ότι δεν είναι κακή η κατάσταση.

Το ερώτημα είναι ποιος ευθύνεται γι' αυτήν την κατάσταση. Το ερώτημα είναι γιατί υπάρχουν αυτά τα προβλήματα και το ερώτημα είναι ποιος πληρώνει αυτήν την υπόθεση. Η απάντηση σε αυτά τα ερωτήματα προκύπτει από τις πολιτικές των κομμάτων που έχουν ασκηθεί, από τις πολιτικές των κυβερνήσεων. Η λογική και η φιλοσοφία και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκινάνε και προέρχονται από τη λογική του κεφαλαίου ότι η κοινωνική ασφάλιση είναι βαρίδι στην ανταγωνιστικότητα και τα κέρδη και ότι πρέπει να φύγει αυτό το βαρίδι, αυτό το φορτίο των εργαζομένων με την αφαίρεση των δικαιωμάτων τους.

Θα έλεγα ότι είναι υποκριτικό και δημαγωγικό το ενδιαφέρον και υπηρετεί αυτό που λέμε «λαϊκή κατανάλωση», όταν τα κόμματα μιλούν για την άσχημη κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων ή του κοινωνικού ασφαλιστικού συστήματος της χώρας και πάνω σ' αυτό ακριβώς έρχονται να οικοδομήσουν την προ-

οπτική τους, πάνω σ' αυτό το πλαίσιο έρχονται να δημιουργήσουν καινούργια επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και να καταργήσουν ό,τι έχει μείνει ακόμα. Γιατί, εν πάση περιπτώσει, είναι δικό τους έργο αυτή η κατάσταση που επικρατεί.

Τα ελλείμματα προέρχονται για εμάς από όλες τις κυβερνήσεις που έδωσαν τη δυνατότητα στους μεγαλοβιομήχανους, στους εφοπλιστές, στους τραπεζίτες να καταληστεύουν τα ταμεία από το 1950 μέχρι σήμερα με διάφορες λογικές, είτε με τα ανύπαρκτα ή χαμηλά επιτόκια, είτε με την εισφοροδιαφυγή είτε με τα χρηματιστήρια είτε με τις χαριστικές πράξεις, με τη μη καταβολή από το κράτος των ασφαλιστικών εισφορών και πάει λέγοντας. Όλα αυτά έχουν επιταχυνθεί το τελευταίο διάστημα από την πολιτική του χτυπήματος των μισθών, του μεροκάματου, των συλλογικών συμβάσεων εργασίας που φυσικά είναι εισοδήματα πενιχρότατα για τους εργαζόμενους.

Η κατάσταση έχει χειροτερέψει από την ψήφιση των νόμων που άλλαξαν τις εργασιακές σχέσεις όλα αυτά τα χρόνια και τους οποίους ψήφισαν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Νέα Δημοκρατία. Έχουμε το κτύπημα του οκτώωρου, τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης, την επινοϊκία των εργαζομένων, την ανεργία, τη μαύρη εργασία ακόμα και από το ίδιο το κράτος, αφού το ίδιο το κράτος σήμερα απασχολεί ανασφάλιστους σε πάρα πολλές περιπτώσεις με τα προγράμματα "STAGE". Είναι γνωστή η κατάσταση. Όλα αυτά όμως θεωρούνται φυσιολογικά και θεωρούνται συνώνυμα της ανάπτυξης, η οποία δεν έχει άλλο σκοπό από το να υπηρετήσει τα κέρδη.

Όλα αυτά τα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίστηκαν οι αντιλαϊκότεροι, πιο αντιστασιατικοί νόμοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η Νέα Δημοκρατία ψήφισε τους πρώτους, συμπλήρωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., διατήρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ., συμπληρώθηκαν με τη Νέα Δημοκρατία, διατηρεί η Νέα Δημοκρατία και προχωρά ο κ. Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας που βρήκε θετικότατο το νόμο του κ. Ρέππα. Αποτέλεσμα είναι να την πληρώσουν οι εργαζόμενοι για όλα αυτά. Την πλήρωσαν με την αύξηση των ορίων ηλικίας. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το πλήρωσαν με τη μείωση των συντάξιμων αποδοχών. Το πλήρωσαν με την αύξηση των εισφορών για όλους τους εργαζόμενους, κυρίως για τους νέους. Το πλήρωσαν με τη μείωση των παροχών της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και όλα τα δικαιώματα που αφορούν αυτό το ζήτημα.

Ο νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., του κ. Ρέππα, όπως συνηθίζουμε να λέμε, ο 3229, που οι διατάξεις του θα εφαρμοστούν από την 1/1/2008 επιτείνουν παραπέρα αυτή τη δραματική κατάσταση. Άκουσα να λέει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ ότι δεν θα δεχθούν παραπέρα περικοπές. Ποιες περικοπές εννοεί; Αυτές που ο ίδιος ο νόμος Ρέππα προβλέπει για το επόμενο διάστημα; Ας σταματήσει επιτέλους αυτή η κοροϊδία. Αυτές, λοιπόν, οι πολιτικές ευθύνονται για την κατάσταση που επικρατεί στο Ι.Κ.Α., στα άλλα ασφαλιστικά ταμεία και για τα ελλείμματα. Αυτά όμως χρησιμοποιούνται σήμερα για νέα επέλαση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις, τις όποιες κατακτήσεις των εργαζομένων έχουν απομεινεί για την παραπέρα χειροτέρευση της κατάστασης.

Εμάς η θέση μας είναι καθαρή. Οι εργαζόμενοι, η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα της κοινωνίας δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα απ' αυτές τις πολιτικές. Οι εργαζόμενοι πρέπει να γυρίσουν τις πλάτες τους, να απορρίψουν, να ρίξουν στον κάλαθο των αχρήστων όλες τους τις λογικές και τα επιχειρήματά τους, αρχίζοντας πρώτα απ' όλα από τον κοινωνικό διάλογο της απάτης και στη συνέχεια σε όλα τα επιχειρήματα που καθημερινά ακούμε για να χτυπηθούν τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, ότι τάχα η κοινωνική ασφάλιση είναι αρνητική, γιατί επιδρά στα ζητήματα της ανάπτυξης ή λύση των προβλημάτων, να απορρίψουν την ανταποδοτικότητα, η οποία έχει ως στόχο την άρνηση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης, τη βιωσιμότητα των ταμείων λόγω ελλειμμάτων που σ' αυτό πρέπει να απαντήσει να πληρώσει το κράτος και οι εργοδότες γιατί αυτοί χρωστάνε και αυτοί καταλήστευσαν τόσα χρόνια τα ταμεία, τη λογική των ανισοτήτων που πρέπει να υπάρξει

ισότητα προς τα πάνω και φυσικά τη λογική της ενοποίησης που προωθείται από τη Νέα Δημοκρατία με το νόμο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και όλα τα άλλα ζητήματα που έχουν σχέση με τα βαριά και τα ανθυγιεινά. Και φυσικά να γυρίσουν τις πλάτες τους και σ' εκείνα τα κόμματα που έχουν στηρίξει τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Συνασπισμού, του ΛΑ.Ο.Σ. που είναι στην ίδια λογική αλλά στηρίζει την ανταποδοτικότητα και στηρίζει φυσικά τη λογική ότι πρέπει να απαλλαγεί το κράτος από την κοινωνική ασφάλιση.

Το Κ.Κ.Ε. ξεκινάει από την αρχή και από τη λογική ότι ο πλούτος παράγεται όλος από τους εργαζόμενους και ανήκει σ' αυτούς. Εμείς λέμε καθαρά ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να καταδικάσουν αυτές τις πολιτικές και να κινητοποιηθούν πάνω στο τρίπτυχο: όχι στον κοινωνικό διάλογο της απάτης, κατάργηση των αντιλαϊκών, αντιστασιατικών νόμων ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέας Δημοκρατίας, πλαίσιο διεκδίκησης για την κοινωνική ασφάλιση που θα ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων, των ανέργων, των ανθρώπων με μερική απασχόληση, Ελλήνων, μεταναστών, χωρίς διακρίσεις. Μόνο μέσα από αποτελεσματικούς αγώνες μπορεί να υπάρξει σήμερα λύση στα προβλήματα των εργαζομένων και να ανοίξει ένας δρόμος για γενικότερες ανατροπές στις πολιτικές που υπηρετούν το κεφάλαιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Κουμπούρη.

Χαίρομαι που βλέπω τον πρώην Πρόεδρο, κ. Κακλαμάνη στην Αίθουσα. Είναι εξαιρετικά άχαρο να βλέπω τους τρεις Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους της ελάσσονος Αντιπολίτευσης ακούοντας ο ένας τον άλλον και οι επερωτώντες να λείπουν άπαντες.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, που είστε παρών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εκπροσωπώ και τους επερωτώντες συναδέλφους, οι οποίοι θα έρθουν για να δευτερολογήσουν. Όσο για μένα, εγώ χωρίς τη μυρωδιά αυτής της Αιθούσης κάθε ημέρα δεν μπορώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το ξέρω, αλλά αισθανόμουν την υποχρέωση να σας ευχαριστήσω και για τη δική μου, έτσι, μυρωδιά από το Προεδρείο!

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ. κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη να έρθει στο Βήμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και θα ήθελα να πω ότι ήταν πολύ εύστοχη η παρατήρησή σας. Έχουμε επερωτώντες οι οποίοι απουσιάζουν όλοι, πλην της κ. Χριστοφιλοπούλου που είναι εδώ στην Αίθουσα. Παρών θα έπρεπε να ήταν και ο κύριος Υπουργός. Έκανε την ομιλία του κι έφυγε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Είναι όμως η κυρία Υφυπουργός εδώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τιμώ την παρουσία σας...

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Να την αναφέρετε και για τα Πρακτικά όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...και είναι ιδιαίτερα σεβαστή, αλλά δεν νομίζω ότι η παρουσία και του Υπουργού θα ήταν περιττή σε μια τέτοια συζήτηση, για να μας ακούσει όλους.

Εν πάση περιπτώσει, όμως, το θέμα είναι μεζόν. Το ξέρουμε όλοι. Η ιστορία του Ι.Κ.Α., η ιστορία της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα, είναι μια ιστορία καταλήστευσής της απ' όλες τις κυβερνήσεις, αρχής γενομένης μετά τον πόλεμο έως σήμερα και είναι και μια ιστορία σταδιακής κατεδάφισης κατακτήσεων και δικαιωμάτων. Και αυτή η σταδιακή κατεδάφιση κατακτήσεων και δικαιωμάτων έχει γίνει επίσης απ' όλες τις κυβερνήσεις, ξεκινώντας από τον πόλεμο μέχρι σήμερα.

Χαρακτηριστικά είναι όσα έχουν συμβεί την τελευταία δεκαπενταετία, όπου οργιάζει ο ακραίος νεοφιλελεύθερος καπιταλισμός, όπου ψηφίζονται αλληπάλληλοι νόμοι απ' όλες τις κυβερνήσεις, που η μία μετά την άλλη έρχεται να επιφέρει πλήγματα στο κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα της χώρας, πλήγματα στους εργαζόμενους, πλήγματα στους συνταξιούχους, πλήγμα-

τα στην υγειονομική περίθαλψη.

Χαρακτηριστικά αναφέρω την συνευθύνη των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην κατεδάφιση αυτή. Είχαμε το νόμο του κ. Σουφλιά και του κ. Σιούφα. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αντιτάχθηκε τότε, είπε ότι θα τους καταργήσει. Ήρθε ως κυβέρνηση και τους εφάρμοσε. Έρχεται και ψηφίζει το νόμο Ρέππα, ο οποίος αποτελεί συνέχεια του νόμου του κ. Σιούφα. Η Νέα Δημοκρατία τότε ως αξιωματική αντιπολίτευση τον καταψήφισε. Σήμερα με έκπληξη βλέπω ότι τον χειροκροτεί ασμένως και τον εφαρμόζει, εκεί βεβαίως όπου τη συμφέρει -έτσι γίνεται συνήθως με τις κυβερνήσεις- και αυτή η κατάσταση πάει σκοινί-κορδόνι γιατί έχει ένα μειζονα στόχο, ανομολόγητο στόχο από τις δυνάμεις που διαχειρίζονται το νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό.

Ποιος είναι ο στόχος; Να περάσουμε σ' ένα νέο πλέον σύστημα, όπου θα έχουμε από τη μια την εθνική σύνταξη, την οποία βλέπω ότι υποστηρίζουν και τα δυο κόμματα, από την άλλη τα επαγγελματικά ταμεία...

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ε όχι, κύριε Λαφαζάνη! Μη μας παρερμηνεύετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ε τώρα! Τι λέτε; Για κατώτατη σύνταξη λέτε και ότι θα τη δίνετε σε όλους.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν λέμε αυτό. Σύστημα μας παρερμηνεύετε. Και στο νομοσχέδιο αυτό έγινε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρία Χριστοφιλοπούλου, θα μιλήσετε και θα απαντήσετε στην ώρα σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σύστηματικά; Πολύ περισσότερα έπρεπε να πω, αλλά είστε Αντιπολίτευση και γι' αυτό χαμηλώνω λίγο τους τόνους.

Και τα δύο κόμματα, λοιπόν, μιλούν για μια εθνική σύνταξη ή κατώτατη σύνταξη -όπως θέλετε πείτε την- μετά για τα επαγγελματικά ταμεία, τα οποία ξεκίνησαν με το νόμο Ρέππα, και από εκεί και πέρα ακολουθεί η ιδιωτική ασφάλιση. Αυτοί είναι οι τρεις πυλώνες, όπου όλοι οι συνταξιούχοι θα οδηγηθούν σταδιακά στο σύστημα είτε της εθνικής είτε της κατώτατης σύνταξης και θα λέγεται πλέον προς τον κόσμο της εργασίας: «Αν θέλεις να προχωρήσεις παραπέρα», όπως άκουσα εδώ για την περίφημη ανταποδοτικότητα, «κάνε ένα επαγγελματικό ταμείο και προχώρη μετά στην ιδιωτική ασφάλιση». Αυτό είναι το σχεδιαζόμενο μέλλον στο πλαίσιο του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού, τον οποίο στηρίζουν σήμερα όχι ένα κόμμα αλλά δύο πολιτικές δυνάμεις.

Αύριο γιορτάζουμε το Πολυτεχνείο, την επέτειο του Πολυτεχνείου. Το βασικό σύνθημα-αίτημα του Πολυτεχνείου ήταν το «ΨΩΜΙ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ». Αν γινόταν τώρα ένα σύγχρονο Πολυτεχνείο, νομίζω ότι δεν θα διέγραφε κανένα από αυτά τα αίτηματα, ούτε το ψωμί ούτε την παιδεία ούτε την ελευθερία. Ένα σύγχρονο Πολυτεχνείο, με άλλους όρους, σημερινούς και βλέποντας προς το μέλλον, θα πρόσθετε απλώς και κάτι άλλο: «ΨΩΜΙ-ΣΥΝΤΑΞΗ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», γιατί πλέον απειλείται στις μέρες μας και η σύνταξη.

Πέταξε μία βόμβα ο κύριος Υπουργός χθες, μετά την Κυβερνητική Επιτροπή: «Θα έχουμε», λέει, «τώρα» -άκουσον, άκουσον και είναι δηλώσεις υπεύθυνες αυτές!- «οκτώ με δέκα ταμεία κύριας σύνταξης και περίπου δέκα ταμεία επικουρικής ασφάλισης». Ποια είναι αυτά; Γιατί δεν μας τα λέτε; Και πώς θα γίνουν αυτές οι ενοποιήσεις στα ταμεία κύριας σύνταξης; Πώς θα γίνουν οι ενοποιήσεις στα ταμεία επικουρικής ασφάλισης; Όπως γίνονται μέχρι τώρα, που φέτα-φέτα έρχονται ταμεία, τα βάζετε στο Ι.Κ.Α., αυτά τα ταμεία είναι ελλειμματικά είτε στην προοπτική τους είτε και ορισμένα άμεσα, δεν υπάρχει χρηματοδότηση από το δημόσιο, τα φορτώνουμε στο Ι.Κ.Α., για να το τινάξουμε το Ι.Κ.Α. στον αέρα και να μειώσουμε ύστερα συντάξεις, να μειώσουμε συνταξιοδοτικά δικαιώματα, να αυξήσουμε όρια ηλικίας; Αυτό είναι που επιθυμείτε; Αυτό είναι που λέτε; Διότι εάν είχατε πρόταση επ' αυτών για τις ενοποιήσεις και για τα ταμεία κύριας σύνταξης και τα ταμεία επικουρικής ασφάλισης, θα τη λέγατε. Και πολλώ μάλλον θα τη λέγατε, αν αυτή η πρόταση προχωρούσε σε ενοποιήσεις με διασφάλιση των κεκτημένων και αναβάθμισή τους. Όμως, πάτε φέτα-φέτα και ανακοινώνετε φέτα-φέτα εν είδει τρομοκρατίας μια πολιτική, η

οποία έχει κρυφή ατζέντα και ξετυλίγεται σιγά-σιγά, για να μπορέσουν να την φάνε -υποτίθεται- οι εργαζόμενοι, όπως τρώμε φέτα-φέτα το σαλάμι για να μην μπουκώσουμε. Ωστόσο, έχετε υπατάξεις αν πιστεύετε ότι δεν θα προκαλέσετε αντιδράσεις. Οι αντιδράσεις θα υπάρξουν και θα είναι πελώριες.

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι άλλο, το οποίο είναι πολύ σημαντικό. Φέρατε μία τροπολογία προχθές στο συνταξιοδοτικό του δημοσίου -δεν τη βάλατε ως ρύθμιση μέσα στο νομοσχέδιο- και αφού τέλειωσε η επιτροπή, εισάγετε μία τροπολογία -το λέω σε εσάς, γιατί σας αφορά, διότι είναι συνυπογραφή του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας- η οποία αφορά το Επικουρικό Ταμείο του Προσωπικού Εργαζομένων στην ALPHA.

Αυτή η τροπολογία, την οποία την εισάγετε ως τροπολογία, διότι δεν θέλατε να ανοίξει μία ουσιαστική συζήτηση, είναι και χαριστική και σκανδαλώδης. Διότι με αυτήν την τροπολογία, χαρίζετε στην ALPHA BANK τουλάχιστον 1.000.000.000 ευρώ -να μην πούμε αρκετά παραπάνω- και αυτά τα φορτώνετε σε τελευταία ανάλυση το Ι.Κ.Α.

Αντί, λοιπόν, να ενισχύσετε το Ι.Κ.Α., να το χρηματοδοτήσετε, χρηματοδοτείτε επί της ουσίας την τράπεζα, την ALPHA BANK, λες και τα κέρδη των τραπεζών και της ίδιας αυτής τράπεζας είναι λίγα. Η ALPHA BANK ανακοινώνει κέρδη που τώρα, το 2007, θα προσεγγίσουν το 1.000.000.000 ευρώ. Και της χαρίζετε 1.000.000.000 ευρώ επιπλέον; Πού βασίζεται η αναλογιστική μελέτη την οποία καταθέτετε; Χωρίς διαγωνισμό, την αναθέσατε σε μια εταιρεία, απλώς για να χρυσώσει το χάπι της χαριστικής ρύθμισης.

Και μια και η κ. Χριστοφιλοπούλου διαμαρτύρεται, θα της θυμίσω ότι ανάλογη ρύθμιση για την ίδια τράπεζα είχε γίνει προεκλογικά για το Τ.Α.Π.Ι.Α.Τ., με το οποίο χαρίζονται πάλι στην ALPHA BANK 1.000.000.000 ευρώ. Φαίνεται πως πάει σκοινί-κορδόνι αυτή η υπόθεση. Χαρίζουμε στις τράπεζες, επιβαρύνουμε το Ι.Κ.Α., υποχρηματοδοτούμε το Ι.Κ.Α., δεν τηρούμε ούτε τις νόμιμες υποχρεώσεις και μετά, ερχόμαστε εδώ να καταγγέλλουμε και να διαμαρτυρόμεθα οι μεν ως Αντιπολίτευση, η δε Κυβέρνηση να ξεχνάει και το τι έγινε στο παρελθόν και να προσπαθεί να συγκαλύψει το τι γίνεται σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύω ότι με αυτές τις πολιτικές, βεβαίως, ο διάλογος τον οποίο επικαλείστε γίνεται παρωδία.

Θα ήθελα ένα λεπτό μόνο για να πω και κάτι άλλο, γιατί και αυτό έχει τη σημασία του. Επίσης, στο συνταξιοδοτικό λέτε ότι έχετε δημοσιονομική στενότητα για να χρηματοδοτήσετε το Ι.Κ.Α. και τα άλλα ταμεία με κάτι παραπάνω ή να επιβάλλεται την τριμερή χρηματοδότηση και πηγαίνετε στους συνταξιούχους δικαστές, αλλά και στους εν ενεργεία φυσικά και τους παρέχετε πενταετή αναδρομική έκτακτη παροχή ύψους 900.000.000 ευρώ με βάση το Γενικό Λογιστήριο που κατά τη γνώμη μας αποτελεί υποεκτίμηση της χρηματοδότησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πού τα βρίσκετε αυτά τα λεφτά; Αυτά τα λεφτά για να χαρίζετε από εδώ και από εκεί υπάρχουν; Δεν υπάρχει γι' αυτά δημοσιονομική στενότητα; Και μετά από αυτά ήλθε εδώ ο κ. Μαγγίνης και μας είπε ότι το ποσοστό του 71% των συνταξιούχων που παίρνουν σύνταξη κάτω από 600 ευρώ δεν είναι αυτό και πέφτει στο 30% αν προσθέσουμε -άκουσον, άκουσον- και την επικουρική σύνταξη ή αν ο άνθρωπος παίρνει και μία άλλη σύνταξη είτε από τη γυναίκα του ή έχει και ένα μικρό εισόδημα ή οτιδήποτε άλλο. Με αυτόν τον τρόπο φθάσαμε και λέμε ότι το 30% των συνταξιούχων είναι μόνο κάτω από τα 600 ευρώ!

Έχετε, λοιπόν, δυνατότητα να κάνετε όλες αυτές τις παροχές και δεν μπορείτε να αυξήσετε την κατώτατη σύνταξη του Ι.Κ.Α. τουλάχιστον, ουσιαστικά δεν μπορείτε να στηρίξετε το Ι.Κ.Α., δεν μπορείτε να στηρίξετε τις συντάξεις του δημοσίου που και εκεί η κατώτατη είναι 330 ευρώ; Αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη, είναι αντικοινωνική, είναι αντιασφαλιστική. Αυτή η πολιτική δεν έχει μέλλον και θα σαρωθεί από τους κοινωνικούς αγώνες των

εργαζομένων και πρώτα απ' όλα από τη νεολαία, γιατί αυτή η πολιτική τη νεολαία καταδικάζει πρωτίστως. Έχουμε φθάσει να έχουμε τρεις κατηγορίες πλέον ασφαλισμένους. Αυτούς που είναι πριν από το 1983, αυτούς που είναι από το 1983 μέχρι το 1992, αυτούς που είναι από το 1992 και μετά και τώρα θα φτιάξετε άλλη μία τέταρτη για τους ακόμη νεότερους. Έτσι, κάθε νέα γενιά βλέπει τους πατεράδες της με ζηλοφθονία για ό,τι κέρδισαν και αυτοί το μέλλον της να πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο!

Αυτές οι πολιτικές που εξασφαλίζουν τέτοιο δυσοίωνα μέλλον για τη νεολαία, δεν έχουν οι ίδιες μέλλον. Θα γκρεμιστούν όπως είπα από τους κοινωνικούς αγώνες και από τα κοινωνικά κινήματα πρώτα απ' όλα της νέας γενιάς!

Σας ευχαριστώ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ και εγώ.

Η κ. Δήμητρα Αράπογλου έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Ξέρω ότι ο χρόνος είναι περιορισμένος, αλλά θα ζητούσα λίγο την κατανόησή σας, επειδή εγώ θα μιλήσω στη νοηματική γλώσσα και ίσως χρειαστώ λίγο περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Τον έχετε, κυρία συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Σας ευχαριστώ θερμά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι πολύ σημαντικό το να δείξουμε και να προχωρήσουμε στο θέμα των συντάξεων, σκεφθείτε όμως και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους αναπήρους που είναι χαμηλοσυνταξιούχοι, που παίρνουν χαμηλά επιδόματα. Δεν θέλω να κατηγορήσω κανέναν για τη μέχρι τώρα πορεία, αλλά θέλω να σας πω τι πρέπει να γίνει στο μέλλον, ώστε να προχωρήσουμε και να παρέχουμε κάποιο έργο.

Βλέπω ότι υπάρχουν πολλές ελλείψεις για τα θέματα των συντάξεων και του Ι.Κ.Α.. Δεν υπάρχει προσωπικό και πρέπει να γίνουν προσλήψεις για να προχωρήσουν καλύτερα τα θέματα που αφορούν τις συντάξεις. Η Κυβέρνηση και το Υπουργείο πρέπει να δει μελλοντικά και πρέπει να κάνει κάτι γι' αυτό. Τι γίνεται με την ασφάλιση, τι γίνεται με το Ι.Κ.Α., τι γίνεται με αυτά τα άτομα που υποβάλλουν τις αιτήσεις και περιμένουν δεκαοκτώ μήνες για να πάρουν τη σύνταξή τους. Τι θα γίνει αυτοί; Τι θα κάνουν όλο αυτό το διάστημα από τη στιγμή που υποβάλλουν την αίτησή τους μέχρι να την εισπράξουν; Πρέπει να γίνει μία επιτροπή και να αναλάβει όλα αυτά τα θέματα.

Επίσης, πρέπει σε όλα τα ταμεία όπως είναι το Ι.Κ.Α., ο Ο.Γ.Α. και στα άλλα να γίνει έλεγχος και να μην αφήνουμε, να μην παραμερίζουμε αυτά τα θέματα. Πρέπει να τα στηρίξουμε, να ενισχύσουμε αυτά τα ταμεία, ώστε αυτά να μπορέσουν να συνεχίσουν το έργο τους.

Επίσης, πρέπει να γίνει έλεγχος. Σκεφθείτε, από στατιστικά στοιχεία που έχουν γίνει και τα οποία έχω στα χέρια μου, ένας στους πέντε εργαζόμενους δεν είναι ασφαλισμένος. Οι εργοδότες, λοιπόν, που κάνουν προσλήψεις συνήθως παίρνουν αλλοδαπούς, Αλβανούς και άλλους, γιατί ξέρουν ότι θα καταβάλουν λιγότερα έσοδα και φυσικά λιγότερα χρήματα.

Πρέπει αυτό το θέμα να το δούμε σοβαρά, να δούμε τι θα γίνει. Δηλαδή, οι Έλληνες θα μένουν άνεργοι; Θα προσλαμβάνουν αλλοδαπούς, θα προσλαμβάνουν άλλα άτομα, επειδή συμφέρει τους εργοδότες ή ίσως και το ασφαλιστικό ταμείο; Σκεφθείτε μητέρες που έχουν παιδιά, άλλους που έχουν δουλέψει πάρα πολλά χρόνια. Μπορεί να τους υπολείπονται δύο χιλιάδες έσοδα και κάτι για να πάρουν τη σύνταξή τους, να φθάνουν εξήντα χρονών και να μην μπορούν να πάρουν σύνταξη. Υπάρχουν άτομα με λίγα έσοδα, δύο με τρεις χιλιάδες. Αυτοί δεν θα πάρουν σύνταξη; Τι θα γίνει; Νομίζω ότι πρέπει να γίνει μία ρύθμιση και γι' αυτά τα άτομα. Πρέπει να σκεφθούμε και αυτούς τους ανθρώπους.

Υπάρχουν και κάποιοι που είναι διπλοσυνταξιούχοι. Αυτές οι κατηγορίες, για παράδειγμα, δεν παίρνουν 700 και 700 ευρώ σύνταξη, δηλαδή σύνολο 1400 ευρώ. Όχι, μην το νομίζετε. Γίνεται κάποια μείωση και στα δύο ταμεία της σύνταξης. Μπορεί να παίρνουν 800 ευρώ, αλλά συνολικά! Παίρνουν ένα ποσοστό από τη δεύτερη. Δηλαδή, μπορεί να παίρνουν 385 έως 400 ευρώ το

πολύ από το Ι.Κ.Α. σύνταξη και άλλα τόσα από το Τ.Ε.Β.Ε.. Μη νομίζετε ότι φτάνουν σε μία σύνταξη 1400 με 1500 ευρώ, επειδή τους λένε διπλοσυνταξιούχους και ότι παίρνουν δύο συντάξεις. Όχι, μειώνονται σταδιακά οι δύο συντάξεις.

Ένα άλλο θέμα που θέλω να θέσω αφορά τους πολυσυνταξιούχους, αυτούς δηλαδή που κάνουν την αίτηση και που δεν καλύπτονται για να πάρουν τη σύνταξή τους. Πρέπει να προπληρώσουν κάποια έσοδα που υπολείπονται και μετά να πάρουν τη σύνταξή τους. Απορώ γι' αυτό. Για ποιο λόγο να πληρώσουν; Γιατί να καταβάλουν εισφορές; Τι είναι αυτό; Είναι κάτι που δεν το ξέρουν από την αρχή, που δεν τους έχουν πει; Θα τα καταβάλλουν και μετά δεν θα επιστραφούν αυτά τα χρήματα; Και φυσικά, παραπονιούνται και νομίζω ότι παραπονιούνται δικαιολογημένα. Για να πάρουν την πλήρη σύνταξή τους, τους λένε να προκαταβάλουν ένα ποσό και μετά θα έχουν δικαίωμα να παίρνουν τη σύνταξη, η οποία στη συνέχεια βλέπουν ότι έχει μειωθεί. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα στο οποίο πρέπει να δοθεί κάποια λύση.

Επίσης, η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας είχε πει στην Ε.Σ.Α.Μ.Ε.Α., την Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, ότι πραγματικά θα συμμετέχει κάποιος εκπρόσωπος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες και στην αρμόδια επιτροπή για τα θέματα που αφορούν τους αναπήρους. Μέχρι τώρα δεν έχει υλοποιηθεί αυτή η δέσμευση της Κυβέρνησης, του Υπουργείου Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας, για να συμμετάσχει αυτός ο εκπρόσωπος της Ε.Σ.Α.Μ.Ε.Α. στην Επιτροπή Οικονομικών και Κοινωνικών Θεμάτων, που νομίζω ότι ως άτομα με αναπηρία μας αφορούν άμεσα. Έχουμε μεγάλες ανάγκες και πραγματικά όλα αυτά τα συσσωρευμένα προβλήματα εξωθούν τα άτομα με αναπηρία στο να καταφεύγουν στην απεργία ή να καταφεύγουν στο να κάνουν πορείες, να διαμαρτύρονται.

Σχετικά με την επιδοματική πολιτική που αφορά τους κωφούς, αλλά γενικότερα τους αναπήρους –δεν θα αναφερθώ μόνο στους κωφούς– υπάρχουν χρηματοδοτούμενα προγράμματα από διαρθρωτικά ταμεία, τα οποία θα μπορούσαν σίγουρα να βελτιώσουν τη δύσκολη κατάσταση και τις μεγάλες ανάγκες των ατόμων που έχουν αναπηρία, που η ζωή τους είναι πολύ δύσκολη, οι συνθήκες διαβίωσης είναι δύσκολες. Παρέχονται κάποια επιδόματα στους αναπήρους.

Θέλω να σας αναφέρω ότι τα επιδόματα που παίρνουν οι κωφοί παρέχονται μέχρι δεκαοκτώ ετών και μετά γίνεται διακοπή τους. Για ποιο λόγο γίνεται αυτό; Αντίθετα, άλλες κατηγορίες αναπήρων τα παίρνουν δια βίου. Δηλαδή, μέχρι δεκαοκτώ ετών βοηθάμε κάπως και μετά τι γίνεται;

Χρειαζόμαστε τεχνητά βοηθήματα. Πολλοί κωφοί δίνουν χρήματα δικά τους για να πάρουν τεχνητά βοηθήματα, όπως τα ακουστικά, ειδικά τηλέφωνα, ειδικά φαξ, με ειδική οθόνη, με ειδικά φλας, για να βλέπουν οπτικά. Γιατί εμείς δεν ακούμε τον ήχο. Όταν το μωρό, παραδείγματος χάριν, κλαίει, η κωφή μητέρα πώς θα το ακούσει, αφού δεν ακούει; Χρειάζεται τη βοήθεια της τεχνολογίας, ένα τεχνητό βοήθημα, το οποίο είναι ένα επιπρόσθετο έξοδο, για να συνδέσει αυτήν τη συσκευή, η οποία θα ειδοποιήσει τη μητέρα για να ακούσει το μωρό.

Η Κυβέρνηση πρέπει να κάνει μία ρύθμιση σχετική γι' αυτό, για τα τεχνικά βοηθήματα, για τα επιδόματα για τους κωφούς.

Επίσης, όσον αφορά τα επιδόματα αναπηρίας που δίνονται, δεν πρέπει να το καλύψουμε και αυτό το θέμα; Πρέπει να δίνεται δια βίου, δηλαδή να γίνει κάποιος νόμος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με συγχωρείτε λίγο, ζητώ την κατανόησή σας.

Υπάρχουν ο ν. 1902/1990 και το προεδρικό διάταγμα 334/1998 στα θέματα που αφορούν συντάξεις και για κωφούς και γενικά για ανάπηρα άτομα. Μας είχε υποσχεθεί ότι σύμφωνα μ' αυτά θα ενισχυθούν και θα βοηθηθούν. Μη μας αφήνετε στο περιθώριο. Υπάρχουν ανάπηρα άτομα –όχι μόνο οι κωφοί– που πρέπει γι' αυτά να γίνει κάτι. Πρέπει να γίνει διαχωρισμός στα επιδόματα και στη σύνταξη, ανάλογα σε ποια κατηγορία ανήκουν και τι ποσοστό αναπηρίας υπάρχει. Σκεφθείτε, για τους παραπληγικούς, για τους κωφούς, γι' αυτούς που έχουν βαριά

παραπληγία, τετραπληγία, ανάλογα με το όριο ηλικίας, να δοθεί και ανάλογη σύνταξη εφ' όρου ζωής βέβαια. Ζητάμε μία ειδική ρύθμιση για αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με συγχωρείτε, θα ήθελα ένα λεπτάκι ακόμα.

Επίσης, θέλω να ρωτήσω το εξής: Έχω καταθέσει ήδη μία ερώτηση προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας για ένα θέμα που αφορά τα άτομα με ακρωτηριασμό, άνω ή κάτω ακρωτηριασμό, δηλαδή που έχουν το ένα άκρο ακρωτηριασμένο πάνω ή κάτω, ανάλογα. Τι γίνεται μ' αυτά τα άτομα που έχουν διπλό ακρωτηριασμό; Παίρνουν κάποιο επίδομα απ' ό,τι μου είπαν. Τι γίνεται μ' αυτά τα άτομα;

Για σκεφτείτε τα άτομα που τους λείπει το πάνω ή το κάτω άκρο, δηλαδή είναι μερικούς ακρωτηριασμένα. Πρέπει να δουλεύουν τριάντα πέντε χρόνια για να φτάσουν στο όριο συγκεκριμένης ηλικίας; Τριάντα πέντε χρόνια πώς θα δουλέψουν; Αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα και διαβίωσης και στο χώρο εργασίας. Πρέπει να γίνει κάτι γι' αυτό. Να τεθεί ένα όριο ηλικίας για να πάρουν τη σύνταξη. Πώς θα τα καταφέρουν να δουλέψουν τριάντα πέντε χρόνια; Δεν έχουν ένα επιπλέον δικαίωμα; Δεν θα πρέπει να γίνει κάτι; Δηλαδή, φτάνει μόνο το επίδομα για να βοηθήσεις αυτά τα άτομα; Παίρνουν ένα επίδομα κάθε δύο μήνες. Τι να τους κάνει αυτό το επίδομα; Σε τι θα βοηθήσει; Το δίμηνο παίρνουν 426 ευρώ. Δηλαδή, φτάνουν 426 ευρώ; Για να πληρώσουν τι, τα έξοδα που έχουν; Σκεφθείτε, μιλάμε για ακρωτηριασμένα άτομα.

Αυτό που κρατάω στα χέρια μου είναι μία επιστολή από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μία απάντηση από το Υπουργείο που λέει ότι αυτό το θέμα των συντάξεων για άτομα ανάπηρα, με ακρωτηριασμό, δεν έχει κατατεθεί ακόμα από κάποια ένωση επίσημα. Όμως, δεν έχει εξετασθεί, δεν έχει γίνει έλεγχος; Νομίζω ότι πρέπει αυτό το θέμα να το δει το Υπουργείο και να το μελετήσει ξανά.

Υπάρχουν ακόμα άτομα που δουλεύουν και φτάνουν πενήντα πέντε χρονών, για παράδειγμα. Και είναι δύσκολο γι' αυτά τα άτομα στα πενήντα πέντε χρόνια αν απολυθούν, αν χάσουν τη δουλειά τους να μην μπορούν να συνεχίσουν στο χώρο εργασίας, γιατί τους λείπουν, για παράδειγμα, ένσημα ενός ή δύο χρόνων για να πάρουν τη σύνταξή τους. Τι θα γίνει μ' αυτούς; Δεν θα πάρουν σύνταξη; Τι θα κάνουν; Καταλαβαίνετε ότι πενήντα πέντε χρονών δεν μπορεί κανείς να τους προσλάβει εκ νέου. Τι θα γίνει;

Πρέπει σ' αυτό το θέμα να βοηθήσουμε κι αυτά τα άτομα για να έχουν το δικαίωμα να πάρουν τη σύνταξή τους. Πενήντα πέντε ή πενήντα έξι ετών, σαφώς κανείς δεν θα τους προσλάβει. Κανένας εργοδότης δεν θα τους πάρει για να συμπληρώσουν τα λίγα ένσημα που τους λείπουν για να πάρουν τη σύνταξή τους.

Επίσης, θα πρέπει να γίνουν επιπρόσθετες προσλήψεις προσωπικού από μόνον με αναπηρία, ακόμα και για κωφούς.

Όσον αφορά το θέμα των προσλήψεων μέσω Α.Σ.Ε.Π., που τους ζητούν δηλαδή να περάσουν μέσω Α.Σ.Ε.Π., νομίζω ότι αυτό δεν είναι τόσο δίκαιο, γιατί τους ζητούν σαν προσόν την ξένη γλώσσα. Σκεφθείτε, ένας κωφός που αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα επικοινωνίας και πολλά άλλα, δεν μπορεί τόσο εύκολα να μάθει σε πολύ καλό επίπεδο μία ξένη γλώσσα.

Πρέπει, λοιπόν, να περάσει μια τροπολογία γι' αυτό το άρθρο που ζητάει σαν επιπλέον προσόν για τους κωφούς την ξένη γλώσσα. Πρέπει και στα ταμεία και σ' αυτούς τους φορείς να γίνουν επιπλέον προσλήψεις προσωπικού για να μπορέσουν να συνεχίσουν τη δουλειά τους, δεδομένου ότι λείπει προσωπικό, χωρίς να απαιτείται η ξένη γλώσσα.

Επίσης, θα ήθελα να θέσω και ένα άλλο θέμα που αφορά τις συνεχείς αυξήσεις στα φάρμακα, τα οποία έχουν γίνει πανάκριβα. Έχει γίνει αύξηση 60% και 120% σε κάποια φάρμακα. Τι θα γίνει, λοιπόν, με τους ανθρώπους που έχουν τόσο χαμηλούς μισθούς και συντάξεις; Πώς ένας άνθρωπος με σύνταξη 600 ευρώ θα καλύψει όλα αυτά τα έξοδα και επιπλέον τις τρομερές αυξήσεις στα φάρμακα, πολλά εκ των οποίων δεν μπορούν να τα γράψουν και δεν έχουν καμμία έκπτωση; Είναι λογικό; Θα

πρέπει να υπάρχει κάποια ισορροπία. Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια ανισορροπία ανάμεσα στις αυξήσεις και στους χαμηλούς μισθούς. Πρέπει κάπως να ισορροπηθεί αυτή η κατάσταση.

Επίσης, θα ήθελα να ρωτήσω το εξής: Υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται για σαράντα ολόκληρα χρόνια και δουλεύουν από έντεκα-δώδεκα χρονών και σε όλο αυτό το διάστημα εργάζονται. Πότε θα πάρουν σύνταξη αυτά τα άτομα; Πρέπει υποχρεωτικά να φτάσουν να δουλεύουν πενήντα χρόνια, να φτάσουν σ' αυτό το προκαθορισμένο όριο ηλικίας που θέτει, για παράδειγμα, το Υπουργείο; Έχουν δουλέψει για τριάντα πέντε, σαράντα, πενήντα χρόνια. Δουλεύουν από μικρά παιδιά. Πότε θα πάρουν σύνταξη; Όταν θα φτάσουν στο προκαθορισμένο όριο ηλικίας; Σκεφτείτε ότι δουλεύουν από δώδεκα χρονών. Νομίζω ότι θα πρέπει το Υπουργείο να σκεφτεί τι μπορεί γίνει και μ' αυτό το θέμα.

Επίσης, θα ήθελα να θέσω και ένα άλλο θέμα που αφορά τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων από τα ασφαλιστικά ταμεία, από το Ι.Κ.Α.. Τα ασφαλιστικά ταμεία δεν αναφέρουν και δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τις αποδοχές για όλο αυτό το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από τη στιγμή που υποβάλει κάποιος την αίτηση για συνταξιοδότηση μέχρι να συνταξιοδοτηθεί. Δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τις αποδοχές του όλο αυτό το διάστημα και του λένε «αν δεν σε συμφέρει, ανάλογα, φύγε νωρίτερα από τη δουλειά σου, ζήτησε να υποβάλεις νωρίτερα αίτηση για να συνταξιοδοτηθείς πρόωρα». Όμως, τότε πρέπει να γίνει μια σωστή επιλογή. Το πιο σωστό θα ήταν να πάρουν νωρίτερα τη σύνταξή τους και αυτό να υπολογιστεί από τις αρχές του επόμενου χρόνου και όχι από τη στιγμή που έχει υποβάλει την αίτηση. Δηλαδή, να υπολογιστεί στη σύνταξη και αυτό το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί.

Και βλέπουμε ότι φτάσαμε στο 2007 και μειώνονται συνεχώς οι συντάξεις, ενώ αυξάνονται συνεχώς όλα τα πράγματα. Η ακρίβεια έχει φτάσει σε τρομερά επίπεδα και οι συντάξεις δεν ακολουθούν μία ανάλογη πορεία. Πρέπει, λοιπόν, να προσπαθήσουμε να βρούμε μια ισορροπία, ώστε να μην φτάσουν οι άνθρωποι να έχουν σαν μόνη λύση και διεξοδο το δανεισμό από τις τράπεζες, την απεργία, τα παράπονα και τις διαμαρτυρίες. Για να ζήσουν αξιοπρεπώς, πρέπει όσο γίνεται να συμβάλουμε και εμείς σ' αυτό, να τους βοηθήσουμε.

Τελειώνω, λέγοντάς σας ότι έλαβα μία επιστολή από την Ομοσπονδία Κωφών Ελλάδος, η οποία απευθύνεται στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, στον κ. Υπουργό και Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων –έχει κοινοποιηθεί δηλαδή– και στο Τμήμα Ειδικής Αγωγής του Υπουργείου Παιδείας και η οποία αναφέρεται σ' ένα ζευγάρι κωφών στη Θεσσαλονίκη που έχει δύο παιδιά. Τα παιδιά δεν είναι κωφά, αλλά ακούγοντα και είναι πέντε το ένα και οκτώ χρονών το άλλο. Η γυναίκα του ζευγαριού εργάζεται ως ωρομίσθια και εκάστοτε ως αναπληρώτρια. Ο σύζυγος είναι ιδιωτικός υπάλληλος. Θέλει να γίνει μια απόσπαση για να δουλεύουν και οι δύο μαζί και όχι ο ένας στη Θεσσαλονίκη και ο άλλος αλλού. Τελευταία, ειδοποίησαν τη σύζυγο ότι πήρε απόσπαση στην Κρήτη. Τι θα γίνει, λοιπόν; Ο άντρας είναι ιδιωτικός υπάλληλος και δεν μπορεί να πάρει απόσπαση ούτε να πάει εκεί που δουλεύει η σύζυγός του. Ο ένας θα είναι στην Κρήτη και ο άλλος στη Θεσσαλονίκη; Τι θα γίνει; Θα μείνει η γυναίκα στην Κρήτη; Τι θα γίνουν τα παιδιά και ο σύζυγος; Της είπαν αν θέλει να πάρει απόσπαση και να δουλέψει στο Τμήμα Ειδικής Αγωγής στην Κρήτη. Να πάρει τα δύο παιδιά μαζί της και να βρίσκεται σε απόσταση με το σύζυγό της;

Πώς θα δεχθεί αυτήν την απόσπαση; Όμως, και πάλι τι να γίνει; Να πάρει η μητέρα μαζί της τα παιδιά; Φυσικά, θα θέλουν και τον πατέρα τους. Εκείνος είναι ιδιωτικός υπάλληλος. Σε εκείνη λένε ότι πρέπει να μείνει στην Κρήτη. Τι μπορεί να γίνει;

Αναφέρω αυτό ως παράδειγμα, για να το σκεφθείτε. Να μην γίνονται τέτοιες αποσπάσεις, δηλαδή σε τόσο μακρινές αποστάσεις. Να δουλέψει όσο γίνεται πιο κοντά στη Θεσσαλονίκη, για να μπορεί να δεχθεί αυτή τη θέση.

Ευχαριστώ πολύ για τον επιπλέον χρόνο που μου διαθέσατε και για την κατανόησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Αράπογλου, εκ μέρους όλων των συναδέλ-

φων για την πολύ καλή και διαφωτιστική ομιλία σας. Φαντάζομαι ότι η κυρία Υφυπουργός θα προχωρήσει σε ανάληψη πρωτοβουλιών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για δέκα λεπτά. Άλλωστε δεν βλέπω δευτερολογούντες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θέλω και εγώ να υπογραμμίσω, εκφράζοντας και τη θέση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. -όχι μόνο την προσωπική μου άποψη- ότι, όπως γνωρίζει και η κ. Αράπογλου και όλος ο κόσμος των ατόμων με ειδικές ανάγκες, πράγματι υπάρχει ένα χωριστό κομμάτι στο χώρο της εργασίας για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Αυτά τα άτομα μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '80 συμμετείχαν σε ελάχιστο βαθμό στο χώρο εργασίας, δεδομένου ότι οι αντιλήψεις που επικρατούσαν τότε κρατούσαν και τον κόσμο αυτό στο περιθώριο της κοινωνικής, της οικονομικής και άλλων μορφών ζωής του τόπου μας.

Μετά το 1986, όπως γνωρίζετε, με ειδική νομοθεσία όχι μόνο σε ό,τι αφορά την απασχόληση και στην εκπαίδευση -υπερβαίνουμε ότι ως Υπουργός Παιδείας έκανα και εγώ κάποια πράγματα- αλλά και στον τομέα της κοινωνικής πρόνοιας έγιναν βήματα. Θα πρέπει και η σημερινή Κυβέρνηση να κάνει βήματα. Πιστεύω ότι και στην κοινωνία και στον πολιτικό κόσμο υπάρχει συναντίληψη για ζητήματα που έθιξε πιο πριν η κ. Αράπογλου.

Ακόμη θα ήθελα -αν και θα έπρεπε να το κάνω αυτό στην αρχή- να ευχηθώ στην Υφυπουργό Απασχόλησης κ. Σοφία Κаланτζάκου να έχει και στην άσκηση της κυβερνητικής λειτουργίας την ίδια αξιολογή επιδόσει που είχε ως μέλος του Κοινοβουλίου, τόσο εδώ όσο και όταν έπρεπε να εκπροσωπήσει το Κοινοβούλιο στο εξωτερικό.

Αυτή η ιδιαίτερη αναφορά οφείλεται, πέραν των προσωπικών αισθημάτων που έχω για την ίδια ως νέα συνάδελφο και στο γεγονός ότι ο πατέρας της, ο οποίος τώρα είναι ένας ευτυχής παππούς, χάρι στην κ. Κаланτζάκου, είχε μια καλή και συνετή -και μάλιστα υπό συνθήκες πολύ διαφορετικές από τις σημερινές- θητεία στο αντίστοιχο Υπουργείο. Ήταν μετριοπαθής. Δεν έβλεπε την κριτική της αντιπολιτεύσεως ως επίθεση και μάλιστα κατά του προσώπου του, αλλά προσπαθούσε να επωφελείται και από την οξυτάτη κριτική που εγώ, ως Βουλευτής της αντιπολιτεύσεως, κυρία Κаланτζάκου, συνήθιζα και συνήθίζω -και έτσι πρέπει να κάνει η αντιπολίτευση- να κάνω προς την κυβέρνηση. Η αποστολή της αντιπολιτεύσεως, όπως έχω πει και άλλες φορές, δεν είναι να σας ραίνει με άνθη.

Ακόμη και στα θήλα μέλη της Κυβερνήσεως άνθη θα ρίξουμε στις ευτυχείς στιγμές -εσείς την έχετε περάσει αυτήν τη στιγμή- αλλά όταν σας κάνουμε κριτική, πρέπει να είμαστε αυστηροί. Έτσι πρέπει να την αντιλαμβάνεστε και εσείς, για να σας είναι χρήσιμη.

Κυρία Πρόεδρε, ενάμιση εκατομμύριο ήταν το 1982 οι ανασφάλιστοι που ενσωματώθηκαν στο Ι.Κ.Α. σε ολόκληρη τη χώρα. Ο κύριος Υπουργός ο οποίος απουσιάζει αυτή τη στιγμή, αναφέρθηκε στο δανεισμό που άρχισε από το 1982 από την Εθνική Τράπεζα και τις συνέπειες, συνέπειες όμως τις οποίες ρύθμισε με νόμο η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2000 και κάλυψε όλα τα βάρη του κράτους απέναντι στο Ι.Κ.Α. από το 1974 μέχρι το 2000. Αυτός ο δανεισμός προχώρησε με ένα άλλο μέτρο, την αποδέσμευση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που μέχρι τότε έπαιρναν τόκο 1%, 2% ή και καθόλου από την Τράπεζα της Ελλάδος. Το τονίζω αυτό, διότι και τώρα υπάρχει δυνατότητα να ληφθούν μέτρα παράλληλα, που μπορούν να οδηγήσουν σε διέξοδο το ασφαλιστικό μας πρόβλημα. Διότι πρέπει να καταλάβουμε ότι τα τρία αυτά σημεία γύρω από τα οποία μιλάμε όλα αυτά τα χρόνια δεν πρόκειται να βοηθήσουν.

Να έχουμε αύξηση εισφορών; Όταν επιβαρύνεται η παραγωγή ή η ανταγωνιστικότητα όπως λέμε της οικονομίας με ασφαλιστικές εισφορές 38,5% και πλέον, τι περιθώρια υπάρχουν για παραπέρα επιβάρυνση με αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών; Και όταν οι εργαζόμενοι, γνωρίζουμε σε ποια κατάσταση βρίσκονται από πλευράς αποδοχών, ποια άλλη επιβάρυνση μπορεί

να υπάρξει;

Να έχουμε μείωση των συντάξεων; Ο ίδιος ο Υπουργός εδώ μας λέει ότι το 71% έχουν κάτω από 600 ευρώ σύνταξη και υπολογίζει, διότι δεν γνωρίζει ακριβώς όπως είπε, ότι μπορεί το 25% εξ αυτών να έχουν άλλη σύνταξη από άλλη απασχόληση. Ούτε εκεί λοιπόν, μπορεί να βρεθεί δυνατότητα διεξόδου, όπως επίσης ούτε στην αύξηση των ορίων ηλικίας, αν λάβουμε υπ' όψιν ότι το μείζον του συνόλου των ανέργων είναι οι μακράς διάρκειας άνεργοι, από το πεντηκοστό περίπου μέχρι το εξηκοστό και πλέον έτος και οι νέοι φυσικά.

Άρα λοιπόν, άλλα πρέπει να δούμε, να κάνουμε. Και λυπάμαι κυρία Πρόεδρε που δεν είναι εδώ ο κύριος Υπουργός, γιατί εκείνος θα έπρεπε να μας απαντήσει. Είπε ότι αντιμετωπίζεται η διαφθορά. Πώς; Θα ήθελα να μας πει. Τα τριάντα χρόνια, τα τρία χρόνια της διοικήσεως του μακαρίτη Βαρθολομαίου, και έκτοτε, από το 2004 δεν γίνονται διαγωνισμοί προμήθειας υγειονομικού υλικού, αντιδραστηρίων για τα εργαστήρια του Ι.Κ.Α.. Δεν γίνονται διαγωνισμοί! Η προμήθεια γίνεται από την ελεύθερη αγορά με τιμές πολύ διαφορετικές από εκείνες που θα προέκυπταν από διαγωνισμούς. Και το Ι.Κ.Α., όπως ξέρουμε, είναι οργανισμός που συναγωνίζεται το Υπουργείο Εθνικής Αμύνης σε προϋπολογισμό.

Δεν μπορούμε λοιπόν, να κάνουμε τίποτα αν δεν χτυπήσουμε τη διαφθορά, εάν δεν αντιμετωπίσουμε τη σπατάλη, που συνήθως πάει μαζί με τη διαφθορά. Όταν έχουμε αυτά τα χρόνια, από το 2003 κυρία Κаланτζάκου, μέχρι τώρα -που συνομολογείται και από σας- μία αύξηση στον κλάδο ασθένειας 60%, στα φάρμακα 40%, πώς προκύπτουν αυτές οι υπερβάσεις; Είπε ο κύριος Υπουργός ότι έχουν μπει χίλια διακόσια φάρμακα ακόμα. Σας λέω εγώ ότι η κατάργηση της λίστας οδηγεί στην αφαίρεση από την αγορά των φαρμάκων, των σκευασμάτων που κυκλοφορούν και στην εισαγωγή νέων.

Από εκεί και πέρα, αν δεν υπάρχει ο έλεγχος στον Ε.Ο.Φ., αν δεν υπάρχει ο έλεγχος από την αιμορροκέρδεια, τι θα γίνει; Από τη στιγμή που καταργείται η λίστα -και γίνεται λίγους μήνες προ των εκλογών και πανηγυρίζουν οι φαρμακευτικές εταιρείες και οργανώνουν συνεστιάσεις για κυβερνητικά στελέχη και αρμόδιους επ' αυτού Υπουργούς- ιδού η διαφθορά και η σπατάλη, για να μην κρυβόμαστε, κυρία Πρόεδρε, πίσω από το δάκτυλό μας.

Και τέλος, για την εισφοροδιαφυγή, δώσατε απλώς παράταση. Όμως, ποιο είναι το μήνυμα; Και επειδή άκουσα από τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο να λέει ότι είναι αίτημα των επαγγελματιοβιοτεχνών, μη μου πείτε ότι οι κατασκευαστικές εταιρείες έχουν εγγραφεί μέλη του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου και δίνουν το 5% των οφειλομένων στο Ι.Κ.Α., παίρνουν πιστοποιητικό ενημέρωσης και εισπράττουν τα δισεκατομμύρια; Κυρία Πρόεδρε, δισεκατομμύρια ευρώ εισέρρευσαν στη χώρα αυτά τα χρόνια. Έγιναν τα μεγάλα έργα. Χιλιάδες ξένοι μεταναστές, ανασφάλιστοι έδωσαν τον ιδρώτα τους και το αίμα τους πολλοί και έμειναν αμανάτι στο Ι.Κ.Α. αυτά τα χρή, τα οποία τα ρυθμίζουμε. Και η ρύθμιση που υπήρχε, να υποχρεώνονται πρώτα να εξοφλήσουν -κάτι που και ο τελευταίος πολίτης πρέπει να πάει στην εφορία, να πάρει πιστοποιητικό ενημέρωσης για να ζητήσει οτιδήποτε που οφείλεται σ' αυτόν από το δημόσιο. ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, εδώ να σταματήσω. Είναι εδώ η Κοινοβουλευτική μας Εκπρόσωπος και ο συνάδελφός μου που είπατε, αλλά υπάρχουν και προσωπικές ανάγκες που δεν είναι απαραίτητο να είμαστε παρόντες μονίμως στην Αίθουσα.

Κυρία Υφυπουργέ, δείτε το θέμα αυτό ιδιαίτερα, διότι βλέπω ότι μέσα στο οκτάμηνο του 2007, σε δεκαεπτά χιλιάδες ελέγχους διαπιστώθηκε ότι μία στις εννέα επιχειρήσεις δεν έχει καταγραφεί στο Ι.Κ.Α. ότι λειτουργεί και ασφαρίζει τον κόσμο της και ότι ένας στους πέντε εργαζόμενους είναι ανασφάλιστος. Και μιλάμε κυρίως για νέους ανθρώπους. Οι μετανάστες, οι άλλοι ανασφάλιστοι είναι κατά κανόνα νέοι άνθρωποι που είναι ζωοδότες του συστήματος. Να θυμίσετε στον κύριο Πρωθυπουργό αυτά που έλεγε στον ελληνικό λαό όταν ηρωτάτο από πού θα βρει να δώσει αυξήσεις στις συντάξεις. Έδιδε τότε

αθρόως υποσχέσεις και έλεγε: «Θα εξοικονομήσουμε από τις σπατάλες 10.000.000.000 ευρώ». Όχι μόνο δεν εξοικονομεί η Κυβέρνηση σπατάλες, αλλά αντίθετα βλέπουμε ότι σπατάλη και διαφθορά οδηγούν στη χώρα στο μεγάλο δημόσιο χρέος, πέραν των άλλων ηθικών επιπτώσεων, και «ή» -όπως έλεγε ο Ανδρέας Παπανδρέου- «το έθνος θα αντιμετωπίσει το χρέος, ή το χρέος θα αφανίσει το έθνος».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Κακλαμάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής και στις εκθέσεις της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέματα: «Οι Έλληνες στη Διασπορά», «15ος-21ος αιώνας» και «Πρωθυπουργοί και Πρόεδροι της Βουλής των Ελλήνων της Μεταπολίτευσης», σαράντα έξι μαθητρίες και μαθητές και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 1ο Γυμνάσιο Άρτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Σοφία Καλαντζάκου, έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας ακούσει προσεκτικά τα στοιχεία και τις απόψεις που παραθέτετε στην επερώτησή σας για τη βιωσιμότητα του Ι.Κ.Α., θα ήθελα να συνάγω ορισμένα συμπεράσματα:

Πρώτον, η Κυβέρνηση άνοιξε το διάλογο για το ασφαλιστικό και κανένας δεν πρέπει να λείψει απ' αυτόν, διότι την ευθύνη απέναντι στις νέες γενιές, που μας παρακολουθούν κιόλας από τα άνω δυτικά θεωρεία, τη φέρνουμε όλοι.

Δεύτερον, θεωρώ ότι στην οικονομική αποτύπωση, που κάνετε, έχετε επιλεκτικά δραματικοποιήσει ορισμένα στοιχεία, κυρίως την περίοδο που καλύπτει την εξόφληση των δανείων από πλευράς του Ι.Κ.Α. προς τις τράπεζες.

Δημοσιεύονται πλέον οικονομικά αποτελέσματα, ισολογισμοί και συνεπώς κάθε καλόπιστος ενδιαφερόμενος θα μπορέσει να δει πως η αποπληρωμή των χρεών αποτελεί βήμα προς την εξυγίανση του Ι.Κ.Α. και προς την κατεύθυνση προοπτικής για τη βιωσιμότητά του.

Να προσθέσω δε επιπλέον ότι το Ι.Κ.Α. δεν δανείζεται πια. Και για να καταδείξω πόσο σημαντική είναι αυτή η αλλαγή, θα επαναλάβω δύο στοιχεία που έδωσε και ο Υπουργός, ότι το Ι.Κ.Α., που ξεκίνησε όντως να δανείζεται το 1982 έως το 2001 είχε δανειστεί 5,77 δισεκατομμύρια ευρώ ενώ οι τόκοι και οι τόκοι υπερημερίας έφταναν τα 6.568 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή οι τόκοι και οι τόκοι υπερημερίας ξεπερνούσαν το δανεισμό.

Τρίτον, εισφοροδιαφυγή, απαντώντας και στον κ. Κακλαμάνη, τον κύριο Πρόεδρο. Έλεγχοι και αυξήσεις δαπανών προς ορισμένες κατευθύνσεις που επισημάνατε, όπως τα φάρμακα.

Πέρα από τα θεσμικά μέτρα στα οποία αναφέρθηκε ο Υπουργός, που έχουν ήδη παρθεί για να συμβάλουν στην καλύτερη αντιμετώπιση των τριών αυτών κορυφαίων προβλημάτων, ως παραδεχτούμε την απλή αλήθεια πως η διασταύρωση στοιχείων και η επιβεβαίωση μίας δαπάνης θα επιτευχθεί πολύ πιο αποτελεσματικά μέσω της κοινωνίας της πληροφορίας, με δύο λόγια μέσω του συστήματος Ο.Π.Σ. και φυσικά με την πλήρη μηχανοργάνωση των ασφαλιστικών ταμείων. Γι' αυτό και υπενθυμίζω τη μεταξύ των άλλων ανάγκη μετατροπής του Κ.Η.Υ.Κ.Υ. σε Η.Δ.Ι.Κ.Α.Α.Ε.. Χρόνια τώρα συζητούμε το θέμα της μηχανοργάνωσης και πως αυτό θα βοηθήσει στη διασταύρωση των στοιχείων και συνεπώς και στην πάταξη της διαφθοράς, ιδιαίτερα λοιπόν ενός τόσο σημαντικού ταμείου μηχανοργάνωσης όπως είναι το Ι.Κ.Α..

Ξεκίνησε αυτή η μηχανοργάνωση μόλις το 2002, δηλαδή πολύ πρόσφατα και προχώρησε από την κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ελάχιστα. Κι εμείς είμαστε προ των πυλών της ολοκλήρωσής του. Μόλις αυτό το σύστημα λειτουργήσει με όλες τους τις δυνατότητες, θα μπορέσουμε να κάνουμε ουσιαστική αντιπαραβολή και με τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών,

γιατί η εισφοροδιαφυγή και φοροδιαφυγή πάνε σε μεγάλο βαθμό πακέτο. Και πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας κι έτσι πιστεύω ότι θα μπορούμε σοβαρά να διασταυρώσουμε τα στοιχεία.

Τέταρτον, σε ό,τι αφορά τις προσλήψεις πράγματι το Ι.Κ.Α. χρειάζεται περισσότερη και καλύτερη στελέχωση αλλά γνωρίζετε ήδη πως χίλιοι εκατόν εβδομήντα έξι νέοι υπάλληλοι θα στελεχώσουν το Ι.Κ.Α. στο αμέσως επόμενο διάστημα. Είμαστε στη φάση που αναμένεται η οριστικοποίηση των πινάκων από το Α.Σ.Ε.Π..

Και απαντώ σε σας, κυρία Χριστοφιλοπούλου, ότι η προκήρυξη έγινε τον Ιούλιο του 2006. έχετε εσείς τρόπο για να επισημειώσουν οι διαδικασίες στο Α.Σ.Ε.Π.;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αν γινόταν τρία χρόνια.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Δύο λόγια για το κεφάλαιο «ασυνέπεια του δημοσίου».

Όπως γνωρίζετε, το δημόσιο έχει και αυτό μία ιστορική διαδρομή. Και κατά το παρελθόν οι κυβερνήσεις ακολουθήσαν τακτικές και πήραν αποφάσεις και πρωτοβουλίες που ικανοποιούσαν βραχυπρόθεσμα ορισμένες απαιτήσεις κοινωνικών ομάδων με ιδιαίτερα καλούς μοχλούς πίεσης αλλά που μας έχουν φέρει μαζί με όλες τις άλλες αιτίες να επανεξετάσουμε την πολιτική και τη συμπεριφορά μας απέναντι στο πρόβλημα.

Υπήρξαμε πολύ γαλαντόμοι με τις οφειλές άλλων δημοσίων οργανισμών προς το Ι.Κ.Α. για παράδειγμα. Φέρνω στο μυαλό μου την Ολυμπιακή. Επέδειξαν οι κυβερνήσεις του παρελθόντος μία ιδιαίτερη άνεση να δανείζονται άτοκα χρήματα των ταμείων. Τώρα όμως στη νέα πραγματικότητα είναι εμφανές σε όλους, πλην εκείνων που κάνουν στείρα αντιπολίτευση, πως χρειάζονται κανόνες για το πώς επενδύονται τα χρήματα των ταμείων για παράδειγμα.

Να υπενθυμίσω ότι ήδη έχει ψηφιστεί το θεσμικό πλαίσιο για την επενδυτική πολιτική των ταμείων, η οποία ήδη έχει αρχίσει να εφαρμόζεται.

Το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω, όπως λένε. Κοιτάζουμε το μέλλον και κοιτάζουμε πως θα διορθώσουμε τις στρεβλώσεις του παρελθόντος, τις παραλήψεις του παρελθόντος, χωρίς όμως και να τινάζουμε την ελληνική οικονομία και τους προϋπολογισμούς στον αέρα.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό και πάλι απαντώντας σε θέματα που τέθηκαν, να υπενθυμίσω πως η Κυβέρνηση έχει δεσμευτεί ότι μέσα στο 2008 θα καταβάλλει το 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ, που υπολείπεται από την οφειλή για το 1% του Α.Ε.Π. από το 2003 έως το 2008.

Να υπενθυμίσω, επίσης, γι' αυτούς που, ενδεχομένως, να το ξέχασαν ότι με τη ψήφιση αυτού του νόμου το 2003 αλλά και το 2004 ούτε και οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έδωσαν το 1%, αλλά έδωσαν 0,94% του Α.Ε.Π., λιγότερο από το 1%.

Το Ι.Κ.Α. ακόμα και για τους κινδυνολόγους έχει βιωσιμότητα έως το 2024. Συνεπώς, είναι σημαντικό ότι έγκαιρα –υπογραμμίζω ότι είναι έγκαιρα ως προς την ημερομηνία αυτή, δηλαδή το 2024- ξεκινούμε με ήπιο, αλλά ξεκάθαρο τρόπο την ασφαλιστική μεταρρύθμιση χωρίς εκπλήξεις, χωρίς ακρότητες, με διάλογο, αναζητώντας τη δημιουργία κλίματος εποικοδομητικής συνεργασίας και συναίνεσης.

Θα ήθελα να πω δύο τελευταίες κουβέντες. Αναφερθήκαμε σε διάφορες απόψεις και σενάρια που κυκλοφορούν σχετικά με την κατεύθυνση που αυτή η μεταρρύθμιση πρέπει να κινηθεί. Εγώ θα έλεγα ότι είναι ξεκάθαρο και από τον Υπουργό κ. Μαγνίνα, αλλά και από τον Πρωθυπουργό ότι σενάρια, απόψεις ακούγονται παντού. Και εσείς τα ξέρετε, γιατί ακόμα και επί Υπουργίας κ. Γιαννίτση ακούστηκαν διάφορες απόψεις, που τελικά δεν υιοθέτησε η κυβέρνηση. Οι απόψεις, οι μελέτες μπορούν να υπάρχουν, αλλά την τελική ευθύνη τη φέρει η Κυβέρνηση. Πιστεύω ότι όλα τα πολιτικά κόμματα φέρουν τεράστια ευθύνη, γι' αυτό επιμένω πως για το μέλλον των επόμενων γενεών φέρουμε όλοι μαζί ευθύνη.

Σε ό,τι αφορά τη χορήγηση της προσωρινής σύνταξης, θα ήθελα να πω ότι ο νόμος στον οποίο έχουμε συμπεριλάβει αυτή τη ρύθμιση, ήδη έχει δημοσιευτεί και από 1 Δεκεμβρίου 2007

ξεκινά το νέο σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Υπουργέ.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Δυο-τρεις επισημάνσεις θα κάνω μόνο, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, μιλήσατε, πιστή στη κυβερνητική γραμμή πως για όλα φταίει το κακό παρελθόν του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για άτοκα δάνεια και άλλες εποχές. Θα σας έλεγα ότι δεν θα έπρεπε να αναφέρεστε σ' αυτό, γιατί η νέα εποχή για τη διακυβέρνηση Καραμανλή, είναι η εποχή των δομημένων ομολόγων, που δεν είναι απλώς άτοκα, ενθυλακώνονται κιόλας και καταλήγουν σε βαλίτσες. Θέλω να δω πού πήγαν αυτές οι βαλίτσες. Ακόμα ψάχνουμε. Το καλύτερο θα ήταν να δεχτείτε τη πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και των άλλων κομμάτων της Αντιπολίτευσης και να κάνετε εξεταστική επιτροπή. Γι' αυτό αφήστε το παρελθόν και κοιτάξτε το παρόν. Και το παρόν δεν είναι καλό.

Πάμε παρακάτω. Έχετε δίκιο. Βγάλατε προκήρυξη τον Ιούλιο του 2006. Γιατί το 2006; Δεν μπορούσατε να το προκηρύξετε δυο-τρεις μήνες μετά την ανάληψη της εξουσίας, ή έστω εντός του 2004, αμέσως μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες; Κάνατε συμβάσεις έργου και προτιμήσατε τα «STAGE», τα οποία υπερ-δεκαπλασίασατε χωρίς κριτήρια. Έχετε γεμίσει τον κόσμο, τα Υπουργεία, τους φορείς όλους με «STAGE». Και διαρκούν πάνω από δεκαοκτώ μήνες, πράγμα ανεπίτρεπτο για «STAGE», γιατί ως Υφυπουργός Απασχόλησης πρέπει να γνωρίζετε καλά ότι η εργασιακή εμπειρία δεν πρέπει να υπερβαίνει το έτος.

Αυτή είναι η караμέλα και λύνει το πρόβλημα, αλλά σας λέω, όπως είπα και στην πρωτολογία μου, ότι υπηρετούν νέοι άνθρωποι στα υποκαταστήματα του Ι.Κ.Α. σε όλη τη χώρα. Οι άνθρωποι αυτοί μαθαίνουν, γίνονται έμπειροι. Βεβαίως είναι αδιαφανείς οι προσλήψεις, είναι «τα γαλάζια παιδιά», το ξέρουμε, είναι η πολιτική σας που καταγγέλλουμε κάθε φορά. Αυτοί οι άνθρωποι που έστω τους βάλατε αδιαφανώς, κάτι μαθαίνουν και μετά φεύγουν.

Τέλος, θέλω να σας πω σχετικά με τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α. ότι εμείς προφανώς τον πρώτο χρόνο δώσαμε το 0,94%. Εσείς δίνετε από το 0,80% και μετά. Να μη συγκριθούμε, να μην πάμε εκεί.

Την πρώτη, λοιπόν, πενταετία ο νόμος ήταν ελαστικός. Και αναφέρομαι στο ν.3029/2002 για τη χρηματοδότηση του Ι.Κ.Α.. Έλεγε το «ποσοστό». Τώρα, λοιπόν, δεσμεύεστε για το 2008 - και θα το δούμε με την κατάθεση του προϋπολογισμού - αλλά βεβαίως θέλω να επισημάνω ότι ο τρόπος, με τον οποίο απο-πληρώνετε μέρος των οφειλών, δεν επαρκεί.

Τέλος, υπάρχει και κάτι άλλο πολύ σημαντικό. Θέλω, κυρία Υπουργέ, να δείτε με πολλή προσοχή το άρθρο 4 του ν.3029/02. Μπορείτε να το δείτε έστω εσείς, γιατί ο κ. Μαγγίνας λείπει και μπορείτε να του το μεταφέρετε. Λέω έστω εσείς, γιατί, απ' όσο ξέρω από την εμπειρία μου, οι Υφυπουργοί καμμία φορά έχουν τη δυνατότητα, επειδή έχουν και πιο συγκεκριμένο αντικείμενο, να μπουν πιο κοντά στα προβλήματα. Θέλω, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, να δείτε το άρθρο 4 παράγραφος 3 του «νόμου Ρέππα». Θα δείτε ότι μιλάει για την επιπλέον χρηματοδότηση των ταμείων που εντάσσονται.

Επίσης, θέλω να ελπίζω ότι το Υπουργείο Απασχόλησης σε αυτήν τη μάχη θα δώσει ό,τι καλύτερο μπορεί, για να μη μπαίνουν τα ειδικά ταμεία με ελλείμματα στο Ι.Κ.Α.. Θέλω να το λέω δημιουργικά αυτό. Χθες το είπα με άλλων τόνο. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, με κάθε τόνο, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα υπενθυμίζει ότι οι εντάξεις και ενοποιήσεις ταμείων στο Ι.Κ.Α. θα πρέπει να γίνονται με τρόπο που να μην καθιστούν τις εντάξεις προσθήκη ελλειμμάτων στα ελλείμματα. Και το λέει ο νόμος αυτό, εάν θέλουμε να το σεβαστούμε.

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια ειδική περίπτωση, η οποία είδε και το φως της δημοσιότητας μέσα από έναν τηλεοπτικό σταθμό. Είναι μια περίπτωση που κόπηκε το επίδομα ορφάνιας. Θέλω να παρακαλέσω την κυρία Υφυπουργό να δει το θέμα, με την ευαισθησία που έχει η ίδια και ως μητέρα, γιατί κόπηκε το επίδομα ορφάνιας από δύο παιδιά, τα οποία είχαν χάσει στην αρχή τη μητέρα τους. Όταν μετά από χρόνια έχασαν και τον πατέρα τους, επειδή δικαιούνταν τη σύνταξη του μέχρι τα δεκαοκτώ τους χρόνια, τους κόπηκε το επίδομα της ορφάνιας.

Κυρία Υπουργέ, αυτό είναι ένα ζήτημα, το οποίο πρέπει να δούμε. Προφανώς, ο πατέρας δούλευε. Όταν όμως χάνεται και ο πατέρας, το ότι παίρνουν τη σύνταξη αναπληρώνει το εισόδημα και τη φροντίδα που είχε ο πατέρας προς τα παιδιά, αλλά δεν μπορεί κανείς να πει ότι το επίδομα που έπαιρναν, διότι τους έλειπε η μητέρα, πρέπει να χαθεί. Ίσως πρέπει να γίνει ρύθμιση νόμου. Παρακαλώ για την ευαισθησία σας και σας ζητώ να δείτε αυτό το θέμα. Εμείς, ως Αντιπολίτευση, εάν χρειαστεί, μπορούμε να καταθέσουμε τροπολογία ή, εάν έρθει μια δική σας ρύθμιση, να την στηρίξουμε.

Ευχαριστώ πολύ κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κυρία συνάδελφε.

Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο, προκειμένου να τριτολογήσετε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ, αλλά δεν πρόκειται να τριτολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 2/18-11-2007 επερώτησης προς τους Υπουργούς Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Οικονομίας και Οικο-νομικών, σχετικά με το Ι.Κ.Α..

Έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 1ης Νοεμβρίου 2007 και ερωτάται το Σώμα εάν επικυρώνονται.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Πέμπτης 1ης Νοεμβρίου 2007 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.40' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 19 Νοεμβρίου 2007 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ